ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ● ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 60 ● ΤΗΛΕΦ. 613.859, 318.963 ● ΥΠΕΥΘ. ΥΛΗΣ: Θ. Κ. ΣΑΛΙΜΠΑΣ ΤΗΝΟΥ 5 - ΑΘΗΝΑΙ ● ΥΠΕΥΘ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: ΚΩΝ. ΠΑΝΟΥ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ ● ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1 ● ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 281 375) ● ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 1967 ●

ΤΑ ΠΛΗΡΗ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΤΗΣ 7)3)1967

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

1) Ἔκθεσις πεπραγμένων διὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1966

2) Ἔγκρισις Ἀπολογισμοῦ 1966 καὶ Προϋπολογισμοῦ 1967

3) Ἔκθεσις Ἐλεγκτῶν καὶ ἀπαλλαγὴ Δ. Σ.

κ. Πρόεδρος: (Β. Σύρος) Κύριοι Συνάδελφοι,

Διαπιστωθείσης ἀπαρτίας, παρὰ τοῦ κ. Δικαστικοῦ Ἀντιπροσώπου, κηρύσσω τὴν ἔναρξιν τῆς Συνελεύσεως.

Θὰ προχωρήσουμε πρῶτα, εἰς τὴν ἐκλογὴν δύο Γραμματέων διὰ τὰ πρακτικά. Προτείνεται ὁ κ. Γιαννακόπουλος Ἀθανάσιος καὶ ὁ κ. Μανδρᾶκος Νικόλαος. Ἡ ἡμερησία διάταξις τῶν θεμάτων τῆς Συνελεύσεως: 1) Ἐκλογὴ πενταμελοῦς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀρχαιρεσιῶν. 2) Ἔκθεσις ἐλεγκτῶν καὶ ἀπαλλαγὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, 3) Ἔγκρισις ἀπολογισμοῦ 1966 καὶ προϋπολογισμοῦ 1967 καὶ 4) Ἔκθεσις πεπραγμένων διὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1966.

Νὰ ἐκλέξωμε τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπήν. Προτείνονται, ὁ κ. Ἰωάννης Μακρῆς, Ἀπόστολος Κοτσικάλης, Κωνσταντῖνος Καραγιῶργος, Ἰωάννης Φίλος, Ἀναστάσιος Κλειδῆς, καὶ ὡς ἀναπληρωματικοὶ ὁ Γεώργιος Λαγὸς καὶ Νικόλαος Καλαβρυτινός.

(Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐγκρίνει ὁμοφώνως τοὺς ἀνωτέρω προταθέντας ὡς μέλη τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς).

κ. Πρόεδρος: Προχωροῦμεν εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐλεγκτῶν καὶ ἀπαλλαγὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἔκθεσις Ἐλεγκτῶν: Πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ἐνταῦθα.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Συμφώνως πρὸς τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 18ης καὶ 19ης Ἀπριλίου 1965 ἐντολήν, προέβημεν εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν χρῆσιν 1966.

Ἐκ τοῦ ἐλέγχου διεπιστώθη ἡ ἀκρίβεια τῶν ἐγγραφῶν εἰς τὰ βιβλία τοῦ Συλλόγου, τὰ ὑπόλοιπα τῶν ὁποίων συμφωνοῦν πρὸς τὰ ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναγραφόμενα ποσά.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27ῃ Ἰαν. 1967

Οἱ Ἐλεγκταί. Χρ. Καρδαρᾶς, Σ. Πατρίκιος.

Κύριοι Συνάδελφοι, κατετέθη ἕνα τηλ)φημα πρὸς τὴν Ἕνωσιν Τραπεζιτικῶν Ὑπαλλήλων Κύπρου.

Γενικὴ Συνέλευσις Ὑπαλλήλων Ἐθν. Τραπέζης Ἑλλάδος, στέλνει πρὸς ὑμᾶς καὶ αὐτόθι συναδέλφους, θερμὸν ἀδελφικὸν χαιρετισμόν. Στόπ. Προσωπικὸν Τραπέζης, ἐκδηλώνει διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν ἀμέριστον συμπαράστασιν εἰς Κυπριακὸν Λαόν, καὶ ἅγιον ἡγέτην αὐτοῦ Ἀρχιεπίσκοπον Μακάριον, διὰ κοινῶν ἀγώνων εἰς τὴν μεγάλην κοινὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν.

Ἐγκρίνεται;

Φωναί: Ναί, ναί, ἐγκρίνεται.

κ. Πρόεδρος: Παρακαλῶ ὅσοι θέλουν νὰ ὁμιλήσουν, νὰ μοῦ δώσουν τὰ ὀνόματά τους.

Κύριοι Συνάδελφοι, θὰ παρακαλέσω, ὅλους ὅσους θὰ ὁμιλήσουν νὰ εἶναι σύντομοι καὶ νὰ περιοριστοῦν στὸν ἔλεγχον τῶν πεπραγμένων τοῦ Συλλόγου καὶ εἰ δυνατὸν νὰ μὴν ἐπανέρχονται στὰ ἴδια θέματα. Τὸν λόγον ἔχει ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ὁ κ. Μῖχος.

(Χειροκροτήματα)

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδ. Ε. Μίχου, προέδρου τοῦ ἀπερχομένου Δ. Σ.

κ. Ε. ΜΙΧΟΣ (πρόεδρος Δ.Σ.)

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,

Ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἀνεγιγνώσκετο, τὸ παρελθὸν ἔτος, τὸ μήνυμα τοῦ μὴ δυναμένου, λόγῳ τῆς ἀσθενείας του, νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ἀειμνήστου Προέδρου μας Γεωργίου Καραπάνου, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ ἀποτελέσῃ καὶ τὴν τελευταίαν ἐπίσημον μεθ' ἡμῶν ἐπικοινωνίαν, τοῦ Ἡγέτου, ὅστις ἐπὶ ὀκτὼ συνεχῆ ἔτη ἠγωνίσθη μὲ συνέπειαν καὶ αὐταπάρνησιν διὰ τὰ δίκαια τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἵδρυμα.

Μετ' ὀλίγον δὲν ὑπῆρχε πλέον καὶ οὕτω τὸ μήνυμά του ἐκεῖνο μεστὸν νοημάτων, θὰ παραμείνῃ ὡς ὑποθήκη πρὸς ὅλους ἡμᾶς διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν καὶ τὴν χαλύβδωσιν τῆς ἑνότητός μας, διὰ τὴν δημοκρατικὴν λειτουργίαν τῶν ὀργανώσεών μας, διὰ τὴν ἐπίμονον καὶ ἀγωνιστικὴν διεκδίκησιν τῶν αἰτημάτων μας.

Δὲν εἶναι ἐπαρκὴς ὁ εἰς τὴν διάθεσίν μου χρόνος νὰ ἀναλύσω ἔστω καὶ ἐν συντομίᾳ τὸ ἔργον τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου καὶ τὴν προσωπικήν του συνεισφορὰν εἰς τὴν ἀγχώδη προσπάθεια τῆς ΝΕΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ νὰ ἐπιτύχῃ ἐν μέσῳ μυρίων ἀντιξοοτήτων τοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποίους ἔταξεν εἰς ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς δημιουργίας της, ἤτοι:

Τὴν ἐξουδετέρωσιν τῶν συνεπειῶν τῆς Συγχωνεύσεως, τὴν ἑνοποίησιν τῶν δυνάμεων τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἵδρυμα, τὴν ἐν παντὶ ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ νὰ μὴ ὑπολειπώμεθα τῶν συναδέλφων μας τῶν λοιπῶν μεγάλων Τραπεζῶν.

Περιορίζομαι ὡς ἐκ τούτου νὰ εἴπω ὀλίγας μόνον λέξεις κυρίως διὰ τὸν Ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισα καλῶς κατὰ τὴν μακρὰν ἐκ τοῦ σύνεγγυς συνεργασίαν μας. Ὁ Γεώργιος Καραπᾶνος ἦτο ἀκάματος εἰς τὴν ἐργασίαν, ἐθεώρει δὲ τὴν ἔγκαιρον καὶ ἀκριβῆ ἐκτέλεσίν της ὡς καθῆκον ἱερόν. Ἐπίστευεν ὅμως ἀκραδάντως εἰς τὸ ἐξ ἴσου ἱερὸν δικαίωμα τοῦ ἐργαζομένου νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ἐργοδότην του ἀνθρωπίνην μεταχείρισιν καὶ ἱκανοποιητικὴν ἀμοιβὴν τοῦ μόχθου του. Εἶχεν ἐπίσης πίστιν εἰς τὴν Μόρφωσιν, τὴν ἐθεώρει ὡς τὸν ἀσφαλέστερον ὁδηγὸν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ κάθε ἀνθρώπου καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔτρεφε ἀπεριόριστον ἐκτίμησιν πρὸς τοὺς νέους, ἰδίᾳ, συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι, παραλλήλως πρὸς τὴν ἐργασίαν των, μοχθοῦν διὰ νὰ ἀνυψώσουν τὸ ἐπίπεδον τῆς γενικωτέρας καὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς των καταρτίσεως.

Πέραν ὅμως ὅλων αὐτῶν, ἐπίστευεν εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ Ἀνθρώπου, ἔκλεινε εἰς τὴν καρδίαν του φλογερὰν ἀγάπην διὰ τὸν πλησίον του καὶ ἔκαμνε τὸ πᾶν διὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ. Καὶ εἰς τὴν προσπάθειάν του αὐτὴν πολλάκις ἀθελήτως ὑπερηκόντιζε τὰ τιθέμενα ἐκ τῶν κανόνων τῆς λειτουργίας τοῦ Συλλογικοῦ μας ὀργάνου ὅρια.

Οὕτω, δὲν εἶναι διόλου παράδοξον τὸ γεγονὸς ὅτι εὐκαιρίας δοθείσης, ἐνεσάρκωνε ἕνα τύπον ἀξίου συνδικαλιστοῦ ἡγέτου διὰ τὸν ὁποῖον τὰ αἰτήματα τῆς συναδελφικῆς οἰκογενείας ἀπετέλουν μοναδικὴν του σκέψιν ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκετο. Ἡ συνεχὴς πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν πίεσις διὰ τὴν ἐπίλυσίν των κατέστη βίωμά του. Καὶ μὲ τὴν σκέψιν πρὸς ἡμᾶς ἀφῆκε τὴν τελευταίαν του πνοήν.

Εἰς μνήμην του, σᾶς παρακαλῶ, νὰ τηρήσωμεν ἑνὸς λεπτοῦ σιγήν.

(Τηρεῖται ἑνὸς λεπτοῦ σιγὴ)

. . . .

Αἰωνία του ἡ μνήμη

κ. Ε. ΜΙΧΟΣ (συνεχίζων):

Τὸ κενὸν ἐκ τοῦ θανάτου του ὑπῆρξε πράγματι μεγάλο. Καὶ ὁμολογῶ ὅτι ᾐσθάνθην δέος ὅταν ἐκλήθην ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου μας διὰ νὰ τὸ καλύψω, μολονότι οὐσιαστικῶς ἤσκουν ἐπὶ μῆνας 8 λόγῳ τῆς ἀσθενείας τοῦ ἐκλιπόντος, καθήκοντα Προέδρου. Ἦτο ὅμως ὑποχρεώσίς μου νὰ ἐπωμισθῶ τὸ φορτίον ἀνεξαρτήτως τῶν δυσχερειῶν διότι ὑπῆρχον ἐνώπιόν μας ἐκκρεμότητες ἀφορῶσαι εἰς χιλιάδας συναδέλφων. Ἔπρεπε εἰς πολλὰς περιπτώσεις (Προσωρινότης, πτυχία, Νόμος 751) αἱ συμφωνηθεῖσαι καὶ δοθεῖσαι ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης λύσεις νὰ περιβληθοῦν τὸν τύπον τοῦ Νόμου καὶ δὴ εἰς περίοδον καθ' ἣν εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀρχὴν Κυβέρνησις στηριζομένη εἰς μὴ ἰσχυρὰν πλειοψηφίαν καὶ ὡς ἐκ τούτου μὴ δυναμένη εὐχερῶς νὰ ἐπιβάλῃ ὅ,τι ἐθεωρεῖτο ὀρθὸν καὶ ἀναγκαῖον.

Μὲ τὴν σκέψιν πάντοτε πρὸς τὸ παράδειγμα Ἐκείνου καὶ τὴν ὁλόθερμον συμπαράστασιν τῶν φίλων συνεργατῶν μου ἔπραξα ὅ,τι ἐπέτρεπον αἱ ἀσθενεῖς μου δυνάμεις διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ψήφισις τῶν σχετικῶν Νομοσχεδίων.

Εἶναι δὲ γνωσταὶ εἰς τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἐνδιαφερομένων συναδέλφων αἱ ἀνησυχίαι, αἱ ὁποῖαι μὲ κατεῖχον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ αἱ προσπάθειαι καὶ αἱ ἐνέργειαι τὰς ὁποίας κατέβαλον πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν.

Πρὸς τούτοις κατέβαλον πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἔγκαιρον δημιουργίαν τῶν καλυτέρων δυνατῶν προϋποθέσεων ἐφαρμογῆς ἐν τῇ πράξει τῶν ἐκ διαφόρων αἰτιῶν γενομένων προωθήσεων καὶ ἐλπίζω ὅτι λίαν συντόμως θὰ καταστοῦν ἔκδηλα τὰ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἀποτελέσματα.

Βεβαίως παρίσταται εἰσέτι ἀνάγκη νὰ ὑπερπηδηθοῦν ἐν προκειμένῳ πολλὰ ἐμπόδια. Εἶμαι ἀπολύτως πεπεισμένος ὅτι τὸ Συλλογικόν μας ὄργανον ἔχει τὴν δυνατότητα μὲ τὴν συμπαράστασιν ὅλων μας νὰ ἐπιτύχῃ καὶ πάλιν ὅ,τι ἐνδεχομένως πολλοὶ σκεπτικισταὶ θεωροῦν ὡς ἀδύνατον.

Καὶ ἐάν, ὡρισμένοι ἐξ ἡμῶν, ἔχητε ἴσως ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἀμφιβολίας, ἀρκεῖ διὰ τὴν διάλυσίν των νὰ ἀναπολήσητε ὅσα ἐπετύχομεν μέχρι τοῦδε διὰ τῆς ἀρραγοῦς ἑνότητός μας.

Συνεπῶς, πρωταρχικὴ φροντὶς ὅλων μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ διατήρησις τῆς συμπνοίας μας καὶ ἡ εἰλικρινὴς μετὰ τῶν ἀδελφῶν Συλλόγων συνεργασία μας. Ἀπὸ πλευρᾶς μου δηλῶ κατηγορηματικῶς ὅτι θὰ παραμείνω στρατευμένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς τῆς ἰδέας τῆς καθολικῆς ἑνότητος, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν ἀπαραίτητον διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων μας καὶ τὴν ἄμεσον καὶ ἱκανοποιητικὴν ἀντιμετώπισιν ἐκείνων τὰ ὁποῖα θὰ ἀνακύψουν εἰς τὸ μέλλον.

Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ πίστις μου αὐτὴ εἶναι βαθέως ριζωμένη καὶ εἰς τὴν ἰδικήν σας συνείδησιν, εὔχομαι ὅπως εὐοδωθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς σημερινῆς μας Γενικῆς Συνελεύσεως, τὸ δὲ μέλλον νὰ προέλθῃ ἐκ τῶν ἐκλογῶν Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποδειχθῇ ἄξιον τῆς ἐμπιστοσύνης μας καὶ ἱκανὸν εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν θεμάτων μας.

(Χειροκροτήματα)

κ. Πρόεδρος: Κύριοι Συνάδελφοι, πρὶν δώσω τὸν λόγον εἰς τοὺς ὁμιλητάς, θὰ παρακαλέσω καὶ πάλιν νὰ εἶναι σύντομοι, καὶ ἐπειδὴ βλέπω ὅτι ἀρκετοὶ ἐδήλωσαν νὰ ὁμιλήσουν, ὁ χρόνος δὲν θὰ εἶναι ἐπαρκής. Θὰ προτείνω, τὸ μάξιμουν γιὰ κάθε ὁμιλητήν, νὰ εἶναι ἕνα τέταρτον τῆς ὥρας. Ἐὰν ἔχωμεν χρόνον, νὰ ὁμιλήσουν καὶ περισσότεροι, καὶ προπαντὸς δὲν ἐπιτρέπω διακοπὰς εἰς τοὺς ὁμιλοῦντας.

Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Μαυρουδῆς.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδ. Κ. Μαυρουδῆ

κ. Μαυρουδῆς: Κύριοι Συνάδελφοι, ὑπῆρξα ἴσως κάποτε ἀπὸ τοὺς σκληρὰ ἀντιπολιτευομένους πρὸς τὸν ἀείμνηστον Πρόεδρόν μας Γεώργιον Καραπάνον. Τὸν ἔκρινα ὡς πολιτικὸν πρόσωπον, δηλαδὴ ὡς συνδικαλιστήν, καὶ ὄχι ὡς ἄνθρωπον.

Ἔκτακτος ἀνάγκη μοῦ ἐπέβαλε νὰ ἀπουσιάσω ἀπὸ τὴν περυσινὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ διάφοροι ὁμιλήσαντες τότε συνάδελφοι, ἀπέτισαν τὸν σχετικὸν φόρον τιμῆς.

Μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία τώρα, εἰς συμπλήρωσιν τῶν ὅσων εἶπεν ὁ ἤδη λογοδοτῶν Πρόεδρός μας κ. Μῖχος, νὰ ἀπευθύνω καὶ ἐγὼ τὸν ὕστατον χαιρετισμόν, πρὸς τὸν ὁμολογουμένως καταβαλόντα πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν εἰς τὸ νὰ εὐοδωθοῦν τὰ εἰδικὰ ἐπαγγελματικά μας συμφέροντα. Καὶ γιὰ νὰ μὴν μακρυγορῶ, εἰσέρχομαι ἐν τάχει εἰς τὴν ὁμιλίαν μου, ἡ ὁποία ἂν καμμιὰ φορὰ μπορεῖ νὰ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὰ ἤδη τεθειμένα θέματα, θὰ ἅπτεται ὅμως φλεγούσης ἐπικαιρότητος ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴν ἐπαγγελματικήν μας οἰκογένειαν.

Σοβεῖ, κύριοι Συνάδελφοι, μία ἐπανάστασις, μέσα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ἴσως ἐξ ὑμῶν λίγοι νὰ τὸ ἔχουν καταλάβει. Εἶναι ὁ μεγάλος ἀριθμὸς τῶν λογιστῶν Α΄, ὁ ὁποῖος προώρισται νὰ λιμνάσῃ εἰς τὸν βαθμὸν αὐτόν. Ἐὰν συγκρίνουμε τοὺς Συναδέλφους αὐτούς, οἱ ὁποῖοι εἶναι καθ' ὅλα φιλότιμοι, οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν εἶναι πανεπιστήμονες, ἐν συγκρίσει μὲ ἡμᾶς.

Δυστυχῶς αὐτοί, ὅπως εἶπα, εἶναι προωρισμένοι νὰ λιμνάσουν στὸν βαθμὸ αὐτό, μὲ κάτι ψευτοτριετίες, καὶ αὐτὸ διότι, ἡ νέα κίνησις, τὸ δῆθεν προοδευτικὸ αὐτὸ κίνημα, τὸ ὁποῖο διακυβερνᾷ τὰ συλλογικά μας πράγματα ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον δεκαετίαν οὐδέποτε συνέλαβε τὴν ἐπανάστασιν αὐτήν, ἢ τὸν τρόπον ἐκτονώσεώς της.

Παρίσταται ἀπόλυτος ἀνάγκη κύριοι Συνάδελφοι, νὰ ἀνοίξῃ ὁ Ὀργανισμός, καὶ νὰ ἀνοίξῃ ὁ ὀργανισμὸς αὐτὸς πρὸς τὰ ἐπάνω διὰ τῆς καταργήσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων, διότι αὐτὸς ὁ καθωρισμένος ἀριθμὸς μὲ τὸν μεγάλο σὲ ἀναλογία ἀριθμὸ τῶν παγωμένων Ὑποτμηματαρχῶν, θὰ καθηλώνῃ τοὺς ἀγαπητοὺς αὐτοὺς καὶ ἀξίους πάσης τιμῆς καὶ πάσης προαγωγῆς Συναδέλφους, εἰς τὸν κατάρατον, ἐπικατάρατον ἤθελα νὰ εἴπω, βαθμὸν τοῦ λογιστοῦ Α΄.

Ὀργανικαὶ θέσεις, κύριοι, νοοῦνται μόνον ὅσες ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰς Διευθύνσεις Τραπέζης. Νομίζω ὅτι θὰ ἔγινα ἀντιληπτός. Ἐὰν δὲν ἔγινα γιὰ ὡρισμένους συναδέλφους ἀπὸ σᾶς, θὰ μπορούσατε νὰ μὲ ὑποβοηθήσετε, μὲ μία κάποια ἐρώτηση, ἀλλὰ νομίζω ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶναι ἁπλό.

Ὑπάρχει ἐπίσης καὶ ἕνα ἄλλο καυτὸ θέμα, τὸ ὁποῖον ὡς τώρα δὲν ἐθίγη, ἀπὸ τὴν πολυπραγμονοῦσαν καὶ ἤδη λογοδοτοῦσαν, Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλόγου μας.

Εἶναι τὸ θέμα, τὸ ὁποῖον ἀπεσυμφόρησε τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, τὸ μέτρο ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔδωσε φτερὰ πρὸς τὰ ἐπάνω, εἰς τοὺς δημιουργικοὺς συναδέλφους τῶν ἐξερχομένων, κατόπιν ἐφαρμογῆς τῆς τριακονταπενταετίας.

Εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη, εἶναι νόημα τῶν σημερινῶν καιρῶν, νόημα τῶν καιρῶν ποὺ ἔχει ἀποδυθῇ ἡ ἀνθρωπότης σ' ἕνα φρενήρη δρόμο πρὸς τὴν πρόοδο, νὰ ἀρθοῦν τὰ τέτοια μηχανικὰ μέσα καθηλώσεως τῶν ἱκανοτήτων τῶν (ὀτρηρῶν) ὑπηρετῶν τῆς Ἐπιστήμης, διότι εἶδα μεταξὺ ἡμῶν νὰ παρελαύνουν τὰ ὀνόματα πολλῶν Συναδέλφων ἐπιστημόνων.

Πολὺ ἀργὰ ἐφήρμοσε τὴν διετῆ προώθησίν των ἡ Τράπεζά μας. Καὶ αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὴν πελωρίαν ἀντίδρασιν ἐκείνων ποὺ ἔχουν τοὺς μεγάλους βαθμούς, τοὺς ὁποίους μερικοὶ ἐξ αὐτῶν, τοὺς ἔχουν πάρει χωρὶς νὰ ἀξιωθοῦν νὰ πατήσουν σὲ ἀνώτατες σχολές.

Νομίζω ὅτι εἶναι ἐπίτευγμα τῆς παρούσης Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, πλὴν ὅμως, τὸ πέτυχε περὶ τὴν ἐκπνοὴν δεκαετίας, καὶ διότι ηὐτηχήσαμεν νὰ ἔχωμεν ἕνα Διοικητὴν Γεώργιον Μαῦρον, ὁ ὁποῖος ἐπρέσβευεν ἀκραδάντως, ὅτι ἡ Ἐπιστήμη εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐξοπλίζει τὸν ἄνθρωπον καὶ γιὰ τὰ ἁπλούστερα τῶν ἐπαγγελμάτων.

Ἂς μὴ μᾶς διαφεύγῃ, κύριοι Συνάδελφοι, ὅτι ὑπάρχουν βοσκοὶ εἰς τὴν Ἑλβετίαν ἢ σὲ ἄλλες προχωρημένες χῶρες, ποὺ εἶναι ἐπιστήμονες, εἰδικοὶ ἐπιστήμονες. Ὑπάρχουν πλεῖστα ὅσα θέματα καυτά, τὰ ὁποῖα δὲν ἐσυνηδειτοποίησε ἡ ἤδη λογοδοτοῦσα Ἐπιτροπή, καὶ ἔχει πελωρίαν δυστυχῶς πεῖραν καὶ πλείστας ὅσας ἐμπειρίας ἀπὸ τὴν ὑπερδεκαετῆ διακυβέρνησιν.

Βεβαίως ὑφίσταται διαφόρους «Ὀβιδιακὰς μεταμορφώσεις». Ὁ σκληρὸς πυρὴν ὅμως, καὶ ἔχων τὸν ἑκάστοτε Πρόεδρον βραχυκυκλωμένον, παραμένει καὶ δὲν ἀποποιεῖται ἀπὸ τοῦ νὰ κατέχῃ τὰ πόστα παρὰ τῇ Διοικήσει. Βρίσκει ἄλλους ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους κινεῖ δίκην μαριονεττῶν.

Εὐελπιστῶ ὅτι ὁ Πρόεδρος, ὁ ὁποῖος θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὶς μέλλουσες ἀρχαιρεσίες, θὰ ἔχῃ τὴν πυγμή, καὶ τὴν πονηρία, νὰ μὴν εἶναι ὅπως οἱ προηγούμενοί του.

(Χειροκροτήματα)

κ. Μαυρουδῆς: (συνεχίζων). Καὶ γιὰ νὰ μὴ εἶμαι καὶ οἰκοπεδοφάγος ἐπειδὴ ἔσπευσα νὰ ὁμιλήσω πρῶτος, καὶ νὰ ἐξαντλήσω κατὰ κάποιο τρόπο ὅλα τὰ θέματα ἐγώ, καὶ διότι ηὐτύχησα νὰ κάμνω καὶ τὸν καθηγητὴ στὰ Μαθηματικά, Λατινικὰ καὶ ὡρισμένα ἄλλα πράγματα, ἤθελα νὰ ἀφήνω μεγάλη αὐτενέργεια στὸν μαθητή, γι' αὐτὸ θὰ ἀφήσω καὶ ἀρκετὰ κενά, οὕτως ὥστε νὰ βροῦν ἔδαφος κινήσεως καὶ οἱ ἑπόμενοι ἀπὸ ἐμένα ὁμιληταί.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἕνα ἄλλο πελωρίας σημασίας θέμα, τὸ ὁποῖον ἢ ἀγνοεῖ ἡ ἤδη λογοδοτοῦσα Ἐπιτροπή, ἢ ἐπιμελῶς μᾶς τὸ ἀποκρύπτει. Ὑπάρχει μία κάποια Ὑπουργικὴ ἀπόφασις ἡ ὑπ' ἀριθ. 59.336)10730) 3-10-59, δημοσιευμένη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 362)1959 τεῦχος α΄ φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία προωθεῖ τὰς συνταξίμους ἀποδοχὰς τῶν Διευθυντῶν καὶ Ὑποδιευθυντῶν Τραπέζης ὅσων μὲν ὑπηρέτησαν παρὰ τῇ Διοικήσει τὸ ὀλιγώτερον κατὰ τρία χρόνια, τῶν μὲν Διευθυντῶν κατὰ 25%, τῶν δὲ Ὑποδιευθυντῶν κατὰ 15%, ἐνῷ τῶν ὑπολοίπων τὰ οἰκεῖα ποσοστά, ὑποβιβάζονται σὲ 15% καὶ 10%.

Αὐτὰ μεταφραζόμενα σὲ δραχμές, νομίζω ὅτι κυμαίνονται γιὰ μερικοὺς ἐξ αὐτῶν, εἶναι ἕνα κάποιο «πανωπροίκι» γιὰ ἄλλον 4.000 δρχ. τὸν μῆνα, γιὰ ἄλλον 3.000, γιὰ ἄλλον 2.500 τὸν μῆνα, καὶ κεῖνο ποὺ ἔχει σημασίαν ἐν προκειμένῳ, εἶναι ὅτι δὲν κατέβαλαν οἱ κύριοι αὐτοὶ σχετικὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν των.

Δηλαδὴ ὑπάρχει ἕνας μηχανισμός, ὁ ὁποῖος τοὺς χαρίζει λεπτὰ δικά μας, δικά σας, τῶν συνταξιούχων, χωρὶς κανένα ἀποχρῶντα λόγον. Δὲν θἄχαμε κανένα παράπονο νομίζω, καὶ δὲν θὰ ὑπῆρχε κανένας ψόγος, γιὰ τὴν Διοικοῦσα ἐπιτροπή, ἂν αὐτὴ δὲν τὸ εὐλογοῦσε. Τὸ εὐλόγησε δὲ διὰ τῆς συμμετοχῆς τοῦ οἰκείου ἀντιπροσώπου της στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ταμείου Συντάξεων.

Παλιὰ ἱστορία. Ἕνας λόγος περισσότερο, ποὺ θὰ ἔχουν διανεμηθῆ ἑκατομμύρια ὁλόκληρα. Πρέπει, ἀπαιτῶ κύριοι, νὰ ἐγγραφῇ αὐτὸ εἰς τὰ πρακτικά, καὶ νὰ τύχω εἰ δυνατὸν ἀπαντήσεως, θὰ εὔχωμαι δὲ νὰ κατηγορηθῶ ἐγὼ ὡς συκοφάντης καὶ νὰ εἶναι ἀποκυήματα τῆς φαντασίας μου, τὰ ὅσα δὲν ξέρω κατὰ κάποιο τρόπο, μοῦ ἦλθε στὸν νοῦ νὰ σᾶς πῶ.

κ. Πρόεδρος: Εἶναι ἀληθές, κύριε Μαυρουδῆ.

κ. Μαυρουδῆς: Εἶναι ἀληθές; Τὸ ἔχετε ἐλέγξει. Τόσο τὸ καλλίτερο.

Ἐκεῖνο ποὺ μὲ κάμνει νὰ ἀπορῶ, εἶναι πῶς οἱ κύριοι Συνάδελφοι αὐτοί, συνεχώρησαν ἐπὶ ὀκταετίαν περίπου, νὰ διασπαθίζωνται τόσα λεπτά, σὲ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι καὶ δὲν τὰ ἔχουν ἀνάγκη. Διότι ὅταν φθάσῃ κανεὶς σὲ κάποια ἡλικία, ἐγὼ εἶμαι 56 - 57 ἐτῶν, καὶ ἤδη δὲν ἔχω ἀνάγκες εἰς τροφήν, παρὰ ὅσες ἔχει ἕνα στρουθίον. Καὶ μάλιστα ἀγωνίζομαι νὰ περιορίσω τὰ ὅσα καταναλίσκω, διότι εἶναι καὶ ἀνθυγιεινὰ γιὰ μένα.

Εἶναι τόσον πτωχὰ αὐτὰ ποὺ μᾶς ὁμολογεῖ ὅτι πέτυχε τὸ περασμένον ἔτος, ἡ ἤδη λογοδοτοῦσα δίκην Διοικητικὴ Ἐπιτροπή, γιατὶ ὕστερα ἀπὸ τόσες ἀποκαλύψεις, νομίζω ὅτι καλὰ - καλὰ δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ τῆς δώσῃ κανεὶς κι' αὐτὴ τὴν τιμή.

Βέβαια, ἄλλοτε κατάφερνε νὰ μοῦ κλείνῃ τὸ στόμα διὰ τῶν ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει διεσπαρμένων καὶ εἰδικὴν ἐντολὴν ἑκάστοτε λαμβανόντων, «κεκρακτῶν». Βλέπω τώρα ὅτι δὲν ὑπάρχουν τέτοιοι.

Λοιπόν, κύριοι Συνάδελφοι, γιὰ νὰ συντομεύω, νομίζω ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ ὡρισμένας θεσμικὰς μεταβολάς. Πρῶτα ἀπ' ὅλα θὰ πρέπει νὰ συγκεκριμενοποιήσουμε στόχους, οἱ ὁποῖοι θὰ πρέπει κατὰ τὴν διαλεκτικὴν τῶν στρατιωτικῶν, νὰ καταληφθοῦν ἐντὸς ὡρισμένων τακτῶν προθεσμιῶν.

Μία ἀπὸ τὰς θεσμικὰς αὐτὰς μεταβολὰς εἶναι ἡ ἀλλαγὴ ἑνὸς ἁμαρτωλοῦ καὶ νεοναζιστικοῦ ἄρθρου τοῦ καταστατικοῦ. Εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπαγορεύει τὶς μεμονωμένες ὑποψηφιότητες. Εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ πλήρη ψηφοδέλτια.

Ὅσο νὰ νομίζετε ὅτι δὲν σᾶς φαίνεται σοβαρὸ αὐτό, τόσον μεγάλο δόλο καὶ τόσο μεγάλη πονηρία ἔχει. Καὶ ἐγκαθιστᾷ ἕναν τέτοιο μηχανισμό, ποὺ νὰ ἔχωμε διαρκῆ διακυβέρνησιν ὑπὸ μιᾶς δῆθεν προοδευτικῆς τάσεως ἡ ὁποία ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς διακυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν ἤσκησε, ἔχει μεταβληθῇ εἰς συντήρησιν, ἐσχάτης ποιότητος.

(Χειροκροτήματα)

κ. Μαυρουδῆς: (συνεχίζων). Ὅταν ἦταν νὰ μεταβληθῇ τὸ οἰκεῖον ἄρθρον τοῦ καταστατικοῦ, εἶχα προτείνει τὸν πλέον δημοκρατικὸν τρόπον συγκροτήσεως ψηφοδελτίων, τὸ ἑνιαῖον ψηφοδέλτιον, μέσα στὸ ὁποῖον θὰ περιλαμβάνωνται ὅλοι οἱ

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

10η Μαρτίου 1967

Ε.Τ.Υ.Κ.
ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ — ΚΥΠΡΟΝ

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Σᾶς διαβιβάζομεν ψήφισμα τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας, τῆς 7)3)67, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΕΛΛΕΙ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΘΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΑΔΕΛΦΙΚΟΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΝ.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΚΔΗΛΩΝΕΙ ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΕΙΣΕΤΙ ΦΟΡΑΝ ΑΜΕΡΙΣΤΟΝ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ ΕΙΣ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ ΑΞΙΟΝ ΗΓΕΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΜΑΚΑΡΙΟΝ ΔΙΑ ΚΟΙΝΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΚΟΙΝΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ
Β. ΣΥΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ
Α. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ν. ΜΑΝΔΡΑΚΟΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΩΝ ΕΚΚΡΕΜΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς 7ης τρέχοντος, ἐκφράζει ὁμοφώνως τὴν ἀγανάκτησίν της διὰ τὴν ἐξοργιστικὴν καὶ ἀναβλητικὴν τακτικὴν τῆς Διοικήσεως καὶ ἀπαράδεκτον παρέλκυσιν ἐπιλύσεως τῶν ἀπό τινων μηνῶν ὑποβληθέντων αἰτημάτων. Σύσσωμος καὶ ὁμοφώνως ἐξουσιοδοτεῖ προσεχῆ Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου ἀναλάβῃ ἐντόνους ἀπεργιακοὺς ἀγῶνας εἰς περίπτωσιν ἐξακολουθήσεως τῆς τακτικῆς αὐτῆς, ἡ ὁποία προσβάλλει καὶ ἠθικὰ τὸ Προσωπικόν.

ΤΑ ΠΛΗΡΗ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ὑποψήφιοι. Καὶ διὰ σταυρῶν θὰ συνεπληροῦτο ἀπὸ τὸν οἱονδήποτε ἐκλογέα ὁ συνδυασμὸς τῆς ἀπολύτου ἀρεσκείας του.

(Χειροκροτήματα)

κ. Μαυρουδῆς: (συνεχίζων). Μὲ ἀντέκρουσαν οἱ ἤδη διακυβερνῶντες, οἱ ὁποῖοι κατάφεραν νὰ συγκροτήσουν ἕναν τέτοιο μηχανισμό, ποὺ νὰ μὴν μπορῆ νὰ τοὺς ἀντιμετωπίση κανείς. Διότι ἔχουν τὸν τύπον στὰ χέρια τους, τὸν τύπον, ὁ ὁποῖος δὲν προάγει τὰ ἐπαγγελματικά μας συμφέροντα, τὸν τύπον ὁ ὁποῖος ὑποβιβάζει μέρα μὲ τὴν μέρα τὴν συνδικαλιστικὴ στάθμη τοῦ προσωπικοῦ τὸ ὁποῖον ἔχει διαβουκολήσει κατὰ τὸν χειρότερο τρόπο.

Δὲν τοὺς βλέπω κύριοι, Συνάδελφοι, καὶ εἶναι νεώτεροι ἀπὸ μένα. Τοὺς ἤθελα πιὸ προοδευτικούς, τοὺς ἤθελα πιὸ τίμιους, τοὺς ἤθελα πιὸ παλληκάρια. Ὅσες φορὲς συνέβη νὰ μιλήσω καλὰ σὲ Γενικὴ Συνέλευση, δὲν γράφθηκαν. Ὅσες φορὲς γράφθηκαν ἐκεῖνα ποὺ εἶπα ἦταν πλαστογραφημένα καὶ κακοποιημένα κατὰ τὸν χειρότερο τρόπο.

Διαμαρτύρομαι, κύριοι Συνάδελφοι, διότι πόνεσα. Ἔφθασα στὸ σημεῖον ἐγώ, ὁ ὁποῖος πιστεύω, καὶ θέλω νὰ διαψεύδομαι, ὅτι εἶμαι ἐκ τῶν πλέον προοδευτικῶν ἀνθρώπων τῆς Τραπέζης, ἔφθασα στὸ σημεῖον αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐμφανίσθησαν σὰν προοδευτικοί, σὰν ἀνανεωτικὸ κίνημα, νὰ τοὺς βλέπω ὡς τὴν πλέον παγεράν, τὴν πλέον ψυχρήν, τὴν ἐσχάτη ὀπισθοδρόμηση μέσα στὴν Τράπεζα.

Μᾶς χρειάζεται, ἀκόμα ἕνας αὐτοματισμός. Σὰν ἕνα στοιχεῖον αὐτοματισμοῦ, ἦταν ὁ τρόπος ποὺ σᾶς εἶπα λίγο ἐν ἐκτάσει, ὅτι θὰ πρέπει νὰ συγκροτοῦνται τὰ ψηφοδέλτια.

Ὑπάρχει ἀκόμα, καὶ ἕνα στοιχεῖον αὐτοματισμοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι τιμὴ γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα, γιὰ τὸ προσωπικὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὄχι γιὰ τὸν ἐπιχειρηματία, ἐὰν προέλθη ἀπὸ μᾶς, θὰ πρέπει νὰ βροῦμε ἕναν τρόπον, ὥστε νὰ συνδέσουμε τὰς ἀποδοχάς μας, μὲ τὰς τιμὰς ἑνὸς μικροῦ ἀριθμοῦ βασικῶν ἀγαθῶν.

Καὶ στὴν γείτονά μας Ἰταλίαν σᾶς λέγω κύριοι συνάδελφοι, ὅτι ἀρκεῖ νὰ αὐξηθῆ κατὰ 4% ὁ συντελεστής, ἑνὸς ὁρισμένου ἀριθμοῦ, ὅπως εἶπα, βασικῶν ἀγαθῶν, γιὰ νὰ αὐξηθοῦν ἀντιστοίχως αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐργαζομένων κατὰ 5%. Ἡ διαφορὰ 1% εἶναι γιὰ νὰ καλύπτη τὸν μικρὸν χρόνον ὁ ὁποῖος παρεμβάλλεται ἕως ὅτου συγκεντρωθοῦν τὰ σχετικὰ στατιστικὰ στοιχεῖα, καὶ μιὰ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐγκρινει, ὄχι κατεργάρικα βέβαια ὅπως συμβαίνει ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα, κατὰ τρόπον τιμιώτατον, καὶ συνδικαλιστικῶς κατωχυρωμένον καὶ νομικῶς περιβεβλημενον ἀπὸ τὴν οἰκείαν Κυβέρνησιν, ἀπὸ τὸ ἀνάλογο κῦρος, οὕτως ὥστε νὰ ἔχωμεν αὐτὴν τὴν σχετικὴν μεταβολὴν στὶς ἀποδοχές.

Τελειώνω κύριοι συνάδελφοι, καὶ κατὰ κάποιον τρόπον, βλέπω σὰ λίγο περισσότερες τὰς θήλεις συναδέλφους, ποὺ μετέχουν ἀποψε αὐτῆς τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Κατηγορῶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, διότι δὲν βρῆκε κριτήρια, δὲν βρῆκε κίνητρα γιὰ νὰ μᾶς ἔρχωνται αἱ λίαν ἀγαπηταὶ συνάδελφοι αἱ ὁποῖαι ειναι εἰς δικαιώματα καὶ εἰς ἀπολαυάς, ἐξισωμέναι μὲ ἡμᾶς τοὺς ἄνδρας.

Κάποιος Συνάδελφοι, εἶπε ὄχι καὶ σὲ ὑποχρεώσεις. Τοῦ ἀπαντῶ, ὅτι αἱ συνάδελφοι, ὑπηρετοῦν καὶ κάποιαν κοινωνικὴν λειτουργίαν ἡ ὁποία ἴσως τοῦ διαφεύγει.

(Χειροκροτήματα)

κ. Μαυρουδῆς: Σᾶς εὐχαριστῶ ποὺ μὲ ἀκούσατε. Καὶ θὰ θεωρήσω τὸν ἑαυτό μου εὐτυχισμένο, καὶ γιατὶ ἡ ὑγεία μου δὲν μοῦ ἐπιτρέπει δυστυχῶς καὶ πολλὰ πράγματα, καὶ δὲν θὰ ἤμουν ἀφελής, νὰ προσποιοῦμαι ἔλλειψιν ὑγείας, ἐνῶ φαίνομαι ὅτι εἶμαι ὑγιής, νὰ σᾶς ὑπηρετήσω κατὰ πιὸ βασικὸ καὶ κύριο τρόπο.

Ἐνστερνισθῆτε αὐτὰ τὰ λίγα ποὺ σᾶς εἶπα εἶναι λόγια ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ζεῖ συνδικαλιστικά, τουλάχιστον 43 χρόνια. Ἀπὸ μαθητικὲς κοινότητες στὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο, κοινότητες στὸ Γυμνάσιο, καὶ περάσαμε καὶ λίγο ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο, ἀνεξάρτητα ἂν δὲν τιμηθήκαμε μὲ τὴν διετία, γιατὶ δὲν εἴχαμε ἴσως τὴν ἱκανότητα ἄλλων Συναδέλφων, ποὺ τοὺς χαιρόμαστε, γιατὶ εἶναι ἀνάμεσά μας.

Θὰ ἦταν μεγαλύτερη ἡ χαρά μας ἐὰν ἦταν ἀκόμη περισσότεροι. Θὰ ἦταν μεγαλύτερη χαρὰ τοῦ ὁμιλοῦντος, ἐὰν Διευθυνταὶ καὶ Ὑποδιευθυνταὶ Τραπέζης ἀπὸ δῶ καὶ πέρα γίνονται ὄχι μόνον ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι διαθέτουν πτυχία ἀλλὰ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι νὰ ἔχουν συγγράψει καὶ ἀρκετὲς οἰκονομικὲς μελέτες καὶ βιβλία πάνω σὲ κύρια, βασικὰ οἰκονομικὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν εἰς τὴν δυστυχῶς ὑποανάπτυκτη χώρα μας.

(Χειροκροτήματα)

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδ. Δ. Παπαϊωάννου

κ. Πρόεδρος: Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δημήτριος Παπαϊωάννου.

κ. Δ. Παπαϊωάννου: Κύριοι Συνάδελφοι,

Εἶμαι ἰδιαιτέρως εὐτυχής, ἀπευθυνόμενος διὰ πολλοστὴν φορὰν ἐνώπιόν σας. Θλίβομαι εἰλικρινῶς, διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ἀγαπητοῦ μας Προέδρου.

Πάντοτε κατὰ τὴν μακρὰν συνδικαλιστικήν του πορείαν, εἶχα ἀντιπολιτευθεῖ τὸν μακαρίτην Πρόεδρόν μας. Ἡ ἀντιπολίτευσίς μου αὐτή, ὑπῆρξεν πάντοτε καλόπιστη. Δὲν εἶχα διαφοράς, παρὰ μόνον ἐπὶ συνδικαλιστικῶν θεμάτων.

Καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μου αὐτό, γιὰ τὰ συνδικαλιστικὰ πράγματα τῆς Τραπέζης, καὶ γενικώτερον τῶν ἐργαζομένων, πηγάζει ἀπὸ μακρὰν συνδικαλιστικήν μου πεῖραν. Εἶχε ἀναγνωρίσει ὁ ἀείμνηστος Πρόεδρος, τὴν ἀντικειμενικότητα τῆς κριτικῆς μου, καθὼς καὶ τῶν πράξεών μου. Δὲν μοῦ ξεφεύγει μία συνάντησίς μας εἰς τὰ Καμμένα Βοῦρλα, Δευτέρα τοῦ Πάσχα, ὅταν πῆγα νὰ τὸν χαιρετήσω γιὰ τὴν γιορτή, του, ποίαν ἐγκάρδιον συζήτησιν εἶχα μαζί του.

Αὐτὸ ὅμως, δηλαδὴ ὁ συναισθηματικὸς κόσμος, δὲν στάθηκε αἰτία, νὰ μὴν καυτηριάζω ὁρισμένες ἐνέργειες. Καὶ κατὰ τὴν περυσινὴν Γενικὴν Συνέλευσίν μας, ἐξέφρασα τὴν λύπην διὰ τὴν ἀπουσίαν, λόγῳ τῆς ἀσθενείας του τότε.

Μετὰ τὸν θάνατόν του, ἐξεδήλωσα καθ' ὃν τρόπον ἐνόμιζα τὴν θλίψιν μου, ὅπως τὴν ἀντιλαμβανόμην ὡς συνάδελφος, καὶ ἤδη ἐνώπιόν σας, ἐκφράζω τὴν ἀπέραντον θλίψιν μου.

Ὑπῆρξε πράγματι ἕνας μαχητὴς Πρόεδρος. Πιστεύω ἀπολύτως, ὅτι ἐὰν ὁ Γεώργιος Καραπάνος, εἶχε συνεργάτας, καὶ ὅπως εἶπεν προσφυῶς ὁ συνάδελφος κ. Μαυρουδῆς, δὲν ἦταν βραχυκυκλωμένος, ἀπὸ μίαν ὁμάδα συναδέλφων, πιστεύω ἀπολύτως, ὅτι ἂν εἶχε ἐλευθέρας τὰς χεῖρας, ἐλευθέραν τὴν δρᾶσιν, θὰ προσέφερε πάρα πολλά, πολὺ περισσότερα, στὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης.

Ε.ναι γεγονὸς ἀγαπητοί μου Συνάδελφοι ὅτι ἀπὸ ἐννεαετίας ἢ δεκαετίας, ὑπάρχει ἡ Συλλογική μας ἡγεσία, ἡ αὐτὴ πάντοτε, μία στενή, πολὺ στενὴ ὁμάς, ἡ ὁποία δρᾶ καὶ κινεῖται, μὲ προμετωπίδα κάποιον συνάδελφον ἐκλεκτόν. Καὶ οἱ συνάδελφοι αὐτοὶ εἶναι ἐκλεκτοί. Ἀλλὰ ἡ συνδικαλιστική των τακτικὴ καὶ αἱ πεποιθήσεις των δὲν ἀφήνουν τὸν ἐπικεφαλῆς τοῦ συνδυασμοῦ, τὸν ἐπικεφαλῆς τοῦ ψηφοδελτίου, πίσω ἀπὸ τὸν ὁποῖον κρύβονται, νὰ ἐνεργήση καθ' ὃν τρόπον ἐλεύθερον ἐκεῖνος πιστεύει καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

Εἶχα πιστέψει πέρυσι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μακαρίτη Προέδρου, ὅτι διὰ λόγους εὐθιξίας, ἂν θέλετε, τὸ συμβούλιόν μας, θὰ ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του. Διότι πιστεύω ὅτι ὁ Πρόεδρος μιᾶς ὀργανώσεως, ἢ ὁ ἐπικεφαλῆς μιᾶς ὁμάδος ἀνθρώπων, εἴτε Ἀρχηγὸς κομματος εἰναι, εἴτε Πρόεδρος τοῦ Σωματείου μας εἶναι, εἴτε κάποιας ἄλλης ὁμάδος, δίδει τὴν προσωπικότητά του εἰς τὸ ψηφοδέλτιο. Καὶ ἅπαξ ἐξέλιπεν ἡ προσωπικότης αὐτή, ὤφειλαν οἱ συνεργάται του ἀμέσως νὰ παραιτηθοῦν καὶ νὰ προκηρύξουν ἐκλογάς, γιὰ νὰ εὕρουν ἄλλον ἐπικεφαλῆς, ὑπὸ τὸν ὁποῖον θὰ ὑπηρετοῦσαν τοὺς συναδέλφους των.

Αὐτὴν τὴν εὐθιξίαν δὲν τὴν εἶχαν οἱ Συνάδελφοι. Δικαίωμά τους. Βεβαίως, ὁ Σύλλογος ἐπροχώρησεν, ἀλλὰ προσέξτε, ἐπροχώρησε μὲ ποῖα βήματα πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Καραπάνου, καὶ μὲ ποῖα βραδύτατα βήματα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καραπάνου.

Ἔχει ἐνάμισυ χρόνο, ποὺ ἐξέλιπεν ἀπὸ μᾶς ὁ Γεώργιος Καραπάνος, τὸν μισὸ χρόνο ὡς ἀσθενής, καὶ ἕναν χρόνο περίπου πεθαμένος. Παρακολουθεῖστε τὴν λογοδοσίαν τῆς Διοικήσεως. Μία ἀπέραντος φιλολογία, ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς τελευταίας σελίδος.

Τίποτα τὸ συγκεκριμένον δὲν παρουσιάζει. Εἰς τὴν πρώτην σελίδα μόνον, παρουσιάζει τὰς βασικωτέρας ἐπιτεύξεις τῆς διετίας, ποὺ μετρῶνται εἰς τὴν ἄρσιν τῆς προσωρινότητος, εἰς τὰ θέματα τῶν συναδέλφων πολεμιστῶν, κουτσουρεμένη καὶ αὐτή, καὶ εἰς τὰ θέματα τῶν πτυχιούχων.

Ἀλλὰ ἀγαπητοί μου συνάδελφοι, ὅσον ἀφορᾶ τὰ θέματα τῶν πτυχιούχων καὶ τῶν πολεμιστῶν, ξεφεύγει τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς μας, ὅτι γιὰ νὰ πετύχουν οἱ συνάδελφοι ἐκεῖνοι, τῶν ἐν λόγῳ κατηγοριῶν, τὴν λύσιν τῶν θεμάτων των, ἠναγκάσθησαν νὰ συστήσουν κατ' ἰδίαν ὁμάδας, λειτουργούσας, ὑπὸ μορφὴν ὀργανώσεως, καὶ τὸ Συμβούλιον μας καπηλεύεται τὰς ἐπιτυχίας τῶν ἐπὶ μέρους ὀργανώσεων αὐτῶν.

Ποιός δὲν ξέρει τὰς προσπαθείας, τοῦ Προέδρου τῶν πολεμιστῶν τῆς Τραπέζης μας, τοῦ ἀγαπητοῦ συναδέλφου κ. Ἰατρίδη; Ποιός δὲν ξέρει τὰς προσπαθείας τῆς ὁμάδος τῶν πτυχιούχων συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους συναδέλφους τῶν ἄλλων Τραπεζῶν, συνέπηξαν ἰδίαν ὀργάνωσιν διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων των;

Ὅσον ἀφορᾶ τὰς προσωρινότητας, ὅταν προπέρυσι εἰς μίαν προεκλογικὴν περιοδείαν ἔθεσα τὸ θέμα εἰς τοὺς συναδέλφους τῆς Λαρίσσης, παρόντος τοῦ ἀγαπητοῦ Συναδέλφου κ. Σάφου, ὁ ὁποῖος εἶναι παρὼν ἐδῶ, ὁ ἀγαπητὸς κ. Σάφος, μοῦ εἶπε: «πιστεύετε κ. Παπαϊωάννου ὅτι μπορεῖ νὰ καταργηθῆ ἡ προσωρινότης;» καὶ ἄφησε νὰ ἐννοηθῆ ὅτι ἐδημοκόπουν ἐνώπιον τῶν συναδέλφων.

Ἕνα σύνθημα τὸ ὁποῖον ἔρριξα εἰς τὴν Λάρισσαν, τὸ ὁποῖον ἐπίστευα, καὶ ἐξακολουθῶ νὰ τὸ πιστεύω ὅτι εἶναι ἀπολύτως δίκαιον, διότι ὅταν ὁ ὑπάλληλος δίδει ἐξετάσεις νὰ εἰσέλθη εἰς τὴν Τράπεζαν δὲν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ σταθῆ εἰς προσωρινότητα ἑνός, ἢ δύο, ἢ καὶ πολλὲς φορὲς περισσοτέρων ἐτῶν.

Καὶ πολὺ ὀρθῶς συνέλαβαν αὐτὴν τὴν ἰδέαν, τὴν ἰδικήν μου, καὶ προσπάθησαν καὶ ἔφεραν εἰς πέρας τὴν προώθησιν αὐτῶν τῶν συναδέλφων. Βεβαίως εἶπα εἶναι κουτσουρεμένη, διότι δὲν ἤρθη ἡ προσωρινότης εἰς ὅλο τὸ προσωπικὸ τῆς Τραπέζης, παρὰ εἰς μιαν κατηγοριαν.

Θὰ ἔπρεπε ἡ προσπαθεια τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, νὰ κατατείνη νὰ ἱκανοποιηθῆ ὅλο τὸ προσωπικόν, ἐφ' ὅσον ειχε προσωρινότητα. Ἐλπιζω ὅτι ἡ νέα διοικησις τοῦ Συλλογου μας ἡ ὁποία θὰ προέλθη ἀπὸ τὰς ἀρχαιρεσίας τὰς προσεχεῖς, θὰ προσπαθηση νὰ ἐπιδιώξη νὰ ὁλοκληρωση αὐτην τὴν προώθησιν καὶ τῶν προσωρινων, καὶ των πολεμιστῶν μας.

Διότι διὰ μιᾶς ἐγκυκλίου, ἡ ὁποία πολὺ πονηρὰ ἐκυκλοφόρησε τὴν παραμονὴν τῆς Συνελευσεως, ὅσον ἀφορὰ τοὺς πολεμιστάς, ἐξαιρεῖ τοὺς ἀναπήρους καὶ τὰ θύματα πολέμου. Δὲν ειναι πολεμισταὶ ἐκεῖνοι, καὶ γιατί τοὺς ἐξήρεσεν;

Τόση δὲ ἦτο ἡ ἀδράνεια, ὅπως πιστεύω ἐγώ, τῆς Διοικούσης μας Ἐπιτροπῆς, ὥστε μία ἐφημερὶς τὸ «Τραπεζικὸν Βῆμα», γράφει εἰς μίαν σελίδα: «ἀπὸ τὸν σκύλο εἰς τὴν γάταν». Καὶ λέει μέσα ὅτι τὰ θέματα τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης μεταφέρονται ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Διοικητικοῦ εἰς τὸν Διοικῶντα Ὑποδιοικητήν, καὶ ἀπὸ κεῖ νὰ φθάσουν στὸ πολιτικὸ γραφεῖο, γιὰ νὰ πάρουν τὴν ἔγκρισιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Διοικητοῦ μας, γιὰ νὰ λυθοῦν ἀλλὰ ὁ Πρωθυπουργὸς δὲν βρίσκεται, καὶ τὰ θέματα παραμένουν ἄλυτα.

Καὶ ἔγραφε κάποιο σχόλιο ἡ Τραπεζιτική, ὅτι «ἔτσι λογιστικῶς εἶναι τακτοποιημένα τὰ θέματα τοῦ προσωπικοῦ, ἀπὸ μεταφορᾶς εἰς μεταφοράν», ἀλλὰ μὲ τὸ νά γράφη ἡ Τραπεζιτικὴ αὐτό, ἀγαπητοί μου συνάδελφοι, νὰ διαπιστώνη, τὴν ἄνευ προηγουμένου στασιμότητα τῶν θεμάτων τοῦ προσωπικοῦ, δὲν καλύπτει τὰς εὐθύνας της ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου μας, αἱ ὁποῖαι συνίστανται εἰς τὴν ἀγωνιστικὴν ἐπιδίωξιν τῆς λύσεως τῶν θεμάτων τοῦ προσωπικοῦ.

Καὶ πέστε μου σᾶς παρακαλῶ, ἀπὸ ἑνὸς ἔτους περίπου, ποιὲς ἦταν οἱ προσπάθειες καὶ οἱ κινητοποιήσεις τοῦ προσωπικοῦ γιὰ τὰ θέματα τὰ ὁποῖα καίουν τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης;

Ὑπάρχει ἡ αὔξησις τῶν ἀποδοχῶν μας, ἡ ὁποία ἐτέθη μὲ καθολικὴν συμμετοχὴν τῶν Τραπεζικῶν, σὲ ἕναν ἀγῶνα ὀργανωθέντα ἀπὸ τὴν Ὁμοσπονδίαν μας. Πολὺ ὀρθῶς, πάντοτε εἶχα διακηρύξει ἐνώπιόν σας, ὅτι ὁ θεσμὸς τῶν συλλογικῶν συμβάσεων, ἐφ' ὅσον εἶναι νόμος τοῦ Κράτους, δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ παραγνωρισθῆ.

Καὶ ἀπέφευγαν οἱ συνάδελφοι τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ τοῦ νόμου ὡς ἐργοδοτικοῦ, ἢ ἀντισυνταγματικοῦ ὅπως τὸν ἐθεώρησαν. Ὅταν κατέφυγαν ὅμως εἰς τὴν διαδικασίαν, τὴν δυσχερῆ ἔστω αὐτὴν διαδικασίαν ποὺ ἔχει ὁ Νόμος αὐτὸς , ἐπετεύχθησαν δύο φορὲς αὐξήσεις τῶν ἀποδοχῶν.

Καὶ τοὺς κατηγόρησα πέρυσι, καὶ τοὺς ἐπαναλαμβάνω τὴν κατηγορίαν. Γιατὶ τόσα χρόνια δὲν ἐπεδίωξαν τὴν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ;

Κατηγορῶ τὴν Διοικοῦσαν ἐπιτροπήν, τὴν λογοδοτοῦσαν, δι' ἀνάμιξιν της εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ἄλλων ὀργανώσεων. Ἡ ἀνάμιξις αὐτή, ἴσως νὰ μοῦ ἀντείπη κάποιος συνάδελφος τοῦ Συμβουλίου ὅτι δὲν ἀνάγεται εἰς τὴν χρονικὴν περίοδον γιὰ τὴν ὁποίαν λογοδοτεῖ. Ἀνάγεται ὅμως εἰς τὴν θητείαν τῆς ὁποίας λήγει ὁ χρόνος σημερα.

Εἶχεν ἀναμιχθεῖ σκανδαλωδῶς, εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς ὀργανώσεως τῶν συναδέλφων μας, τῶν ἐκ τῆς Τραπεζης Ἀθηνῶν προερχομένων. Κατὰ τας περυσινὰς ἀρχαιρεσίας, ἢ προπερσινὰς ἂν θυμᾶμαι καλά, μοῦ εἶχε καταγγελθῆ ὅτι ἐχρηματοδότησαν τὴν μεταφορὰν ψηφοφόρων ἀπὸ τὶς Ἐπαρχιες διὰ νὰ ψηφισουν ἐδῶ, τὸ ἀντίπαλον τοῦ σημερινοῦ Προέδρου ψηφοδελτιον.

Καὶ ἐχαρακτηρίσθη ἐκείνη ἡ ἐπιχείρησις «Λεωνίδας». Βεβαίως δὲν ἔχω τὰ μέσα νὰ τὸ διαπιστώσω, ἀλλὰ ἡ καταγγελία προέρχεται ἀπὸ σοβαρὰν πηγήν. Μία ἔνδειξις αὐτοῦ τοῦ γεγονότος εἶναι ὁ παραλληλισμὸς τῶν δύο κονδυλίων, τοῦ περσινοῦ καὶ τοῦ φετεινοῦ εἰς τὰ διάφορα ἔξοδα.

Τὰ περυσινὰ ἔξοδα εἶναι ἑκατὸν δύο (102.000)καὶ τὰ φετεινὰ ειναι ἑξῆντα δύο (62.000) χιλιάδες. Ὑπάρχει διαφορὰ 40.000 καὶ αὐτὸ μὲ κάνει ν' ἀνησυχῶ. Βεβαίως στὸν ἀπολογισμὸ μποροῦν νὰ μποῦν καὶ ἄλλα ἔξοδα. Εἶναι ὅμως ἀνεπίτρεπτος ἡ ἀνάμιξις τῆς Διοικήσεως μιᾶς ὀργανώσεως εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ἄλλης ὀργανώσεως. Διότι δημιουργεῖ τὸ μῖσος τῶν ἄλλων συναδέλφων ἐναντίον ἄλλων συναδέλφων ποὺ ἐργάζονται μαζὶ καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν φταῖνε τίποτα στὸ κάτω - κάτω, ἐὰν μία Διοίκησις ἔκανε μία ὄχι ὀρθὴν πρᾶξιν.

Ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τῆς μελλούσης νὰ προέλθη Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου μας ἀπὸ τὰς ἀρχαιρεσίας, εἰς τὴν ἀποφυγὴν πάσης ἀναμίξεως εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ἄλλων ὀργανώσεων καὶ πρό παντὸς καὶ κυρίως εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῶν ὀργανώσεων τῶν ἐν τῇ Τραπέζῃ ἐργαζομένων.

Θὰ ἤθελα τώρα ἀγαπητοί μου συνάδελφοι νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, νὰ τονίσω μίαν παρατήρησιν τὴν ὁποίαν κάμνω ἀπὸ δῶ. Τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀπουσίαν ἀπὸ τὴν συνέλευσίν μας στελεχῶν τῆς Τραπέζης, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ καὶ τῶν Ὑποδιοικητῶν ἀκόμα, ἂν θέλετε, νὰ ἔλθουν ἐδῶ καὶ νὰ ἀκούσουν τὸν πόνον καὶ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται μαζί τους ἐδῶ ὑπὸ τὰς διαταγάς των.

Δὲν εἶναι δυνατὸν τὸ Προσωπικὸν νὰ ἀσχολεῖται μὲ τὰ θέματα τὰ ὁποῖα τὸ πονοῦν καὶ νὰ ἀπουσιάζουν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ εἰσηγηθοῦν εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σκέπτεται ὁ ὑπάλληλος ἐδῶ ὅτι μένουμε μόνοι μας ἐδῶ καὶ ἀσχολούμεθα πῶς θὰ βροῦμε τὴν καλυτέραν λύσιν διὰ τὰ θεματά μας. Πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι ὅσο καλὰ λειτουργεῖ ὁ συνδικαλισμὸς σὲ μιὰ Ἐπιχείρηση, τόσο καλὰ πηγαίνει καὶ ἡ Ἐπιχείρησις. Ὅσο περισσότερον εὐχαριστημένοι εἶναι οἱ ὑπάλληλο ικαὶ οἱ ἐργάται μιᾶς Ἐπιχερήσεως, τόσον πιὸ πολὺ προοδεύει ἡ Ἐπιχείρησις ἐκείνη.

Ὁρίστε λοιπὸν κ. Διευθυνταὶ νὰ ῥθῆτε μαζὶ μὲ τοὺς συνεργάτας σας ἐδῶ, διὰ νὰ δῆτε καὶ σεῖς ποία ἀγωνία μᾶς συνέχει ἐδῶ. Ἂν θὰ προαχθοῦν οἱ Λογισταὶ ἂν θὰ πάρουν αὔξηση οἱ μικροὶ βαθμοί, ἂν θὰ προωθηθοῦν οἱ πτυχιοῦχοι ὅλοι, ἂν θὰ προωθηθοῦν οἱ ἀνάπηροι, ἂν θὰ πάρουν αὔξηση τῶν ἀποδοχῶν γιὰ νὰ καλύψουν τὴν αὔξηση τῆς ζωῆς ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι. Ὁρίστε νὰ μᾶς ἀκούσετε ἐδῶ.

Καὶ διαπιστώνω ἀκόμη μὲ λύπην μου ὅτι ὅσοι φεύγουν ἀπὸ τὴν Τράπεζα, εἴτε οἰκειοθελῶς, εἴτε καταλαμβανόμενοι ἀπὸ τὸ ὅριον ἡλικίας, δὲν ὑπάρχει ἕνας συνάδελφος νὰ μὴν φεύγη πικραμένος ἀπὸ δῶ. Καὶ διερωτᾶμαι, γιατὶ νὰ φεύγει πικραμένος; Δὲν ἄφησε τὴ ζωή του ἐδῶ μέσα στὴν Τράπεζα; Δὲν ἔσπευσε μὲ πικροτέρας περιστάσεις εἰς τὴν κατοχην μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του νὰ διασώση τὸ χρηματοφυλάκιον τῆς Τραπεζης; Δὲν κινούνευσε ἐδῶ; Δὲν ἀγωνιουν εἰς τὰ μακρυνὰ ὑποκαταστήματα οἱ ἀκρίται μας αὐτοὶ συνάδελφοι γιὰ τὸ συμφέρον τῆς Τραπέζης; Γιὰ ποιόν λόγο νὰ φεύγη πικραμενος ἀπὸ ἐδῶ;

Γιὰ ποιό λόγο, ὅταν τοῦ ἔδιναν τὰ ψιχία τῶν δανείων δὲν τὰ ἀποσβένουν αὐτά; Νὰ χαρίσουν ὅταν φευγουν 15 - 20 χιλιαδες δραχμές, παρὰ νὰ κρατᾶμε ὅταν φεύγη ἀπὸ δῶ κουτσουρεμενη τὴν αὐτασφάλεια λόγῳ στεγάσεως καὶ λόγῳ δανείων; Δὲν εἶναι ἄξιοι οἱ ὑπάλληλοι τῆς τραπέζης αὐτῆς τῆς γενναιοδωρίας τῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία ἔδινε τὰ δάνεια αὐτὰ γιὰ αὔξηση ἀποδοχων;

Καὶ τέλος ἀγαπητοί μου συνάδελφοι, δὲν εἶναι ἄξιοι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης νὰ πάρουν ἕνα γράμμα ἀπὸ τὴν Τράπεζα, ὅταν φεύγουν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία, ὅτι κ. συνάδελφε, σὲ εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰς μακρὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Τράπεζαν. Ποῦ εἶναι αὐτὴ ἡ ἀρχοντιὰ ἡ προπολεμικὴ ποὺ θυμίζει ὁ συνάδελφος; Πήραμε ποτὲ ἕνα γράμμα ἀπὸ ἕναν Διοικητὴ ὑπογεγραμμένο τοῦ διορισμοῦ μας καὶ πρῶτα ἔπαιρναν καὶ ἕνα ἄλλο γράμμα ἀπὸ ἕναν ἄλλο Διοικητὴ ὑπογεγραμμένο ὅτι τὸν εὐχαριστοῦν γιὰ τὶς ὑπηρεσίες του εἰς τὴν Τράπεζαν. Καὶ σήμερα πᾶτε στὸ Λογιστήριο Προσωπικοῦ καὶ καὶ σᾶς λένε ὅτι ἔχετε φύγη κύριε ἀπὸ δῶ καὶ δὲν δικαιοῦσθε μισθόν.

Γιατὶ αὐτὴ ἡ κακομεταχείρισις ἀγαπητοὶ μου συνάδελφοι; Αὐτὴν τὴν κακομεταχείρισιν θὰ ὤφειλε νὰ τὴν διαπιστώση καὶ ἡ ἡγεσία τοῦ Συλλόγου μας καὶ νὰ προσπαθήση νὰ τὴν ἄρη. Εἶναι φοβερὴ ἡ πικρία τοῦ νὰ φεύγη κανεὶς δυσανασχετῶν ἀπὸ δῶ μέσα. Πόση μεγάλη χαρὰ αἰσθάνεται ὅταν εἰσέρχεται ἐδῶ καὶ πόσην λύπην ὅταν φεύγη πικραμένος.

Ἀγαπητοί μου συνάδελφοι, εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας θὰ ζητήσουν τὴν ψῆφον σας διάφοροι συνάδελφοι. Ἔχετε μίαν ἡγεσίαν ἡ ὁποία μᾶς διοικεῖ ἐπὶ μίαν δεκαετίαν. Βεβαίως θ' ἀλλάξη τὸ πρόσωπο τοῦ Προέδρου κατ' ἀνάγκην δυστυχῶς, ἐφ' ὅσον ἐξέλιπε ὁ Πρόεδρος. Ἀλλὰ εἶμαι χίλια τοῖς ἑκατὸ βέβαιος, δὲν θ' ἀλλάξη ἡ νοοτροπία τῆς Διοικήσεως, ἂν παραμείνη ἡ ἴδια.

Εἶναι ἀνάγκη, τὸ πιστεύω ἀπολύτως, νὰ ἐπέλθη ἀλλαγὴ τελείως τῆς Διοικήσεως καὶ θὰ μοῦ ἐπιτρέψουν οἱ ἀγαπητοὶ φίλοι τοῦ Συμβουλίου νὰ τοὺς ἔλεγα ὅτι μία ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας θὰ εἶχαν νὰ προσφέρουν, θὰ ἦταν ἐκείνη, ἡ μὴ ὑποβολὴ τους ἐκ νέου ὑποψηφιοτήτων. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἀφήσουν τὸν ἀγαπητόν μου φίλον τὸν κ. Ὀθωναῖον, ὄπισθεν τοῦ ὁποίου θὰ καλυφθοῦν, νὰ προχωρήση καὶ νὰ κάνη ἕνα ψηφοδέλτιο μόνος του, ἀνεξάρτητο, οἰκουμενικὸ ἂν θέλετε, καὶ τότε ἡ ὑπηρεσία του θὰ ἦταν πράγματι πολὺ μεγάλη. Ὅσο νὰ μὴν τὸ θέλωμε, συνάδελφοι, μία σειρὰ ἐτῶν Διοικήσεως τοῦ Σωματείου μας, τοὺς ἔκανε νὰ ἀποκτήσουν τὸ θράσος τῆς ἐξουσίας. Αὐτὸ ὅμως δὲν προάγει τὰ συμφέροντα τῶν συναδέλφων. Αὐτὸ τὸ θράσος τὸ ἀποκτώμενον διὰ τῆς μακρᾶς ἐξουσίας, τὸ θράσος τῆς ἐξουσίας, δὲν εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἐκπροσωποῦν.

Σεῖς ἔχετε μπροστά σας τὴν περίοδον τῆς δεκαετίας. Ἔχετε μπροστά σας τὰ ὅσα ἐλέχθησαν καὶ ἴσως θὰ λεχθοῦν καὶ ἀπὸ ἄλλους συναδέλφους. Καὶ μεθαύριο εἰς τὰς προσεχεῖς ἀρχαιρεσίας, σταθμίσατε τὰς εὐθύνας ποὺ ἔχετε ἀπέναντι τῶν ἑαυτῶν σας καὶ ἀπέναντι τῶν ἄλλων συναδέλφων καὶ ἀπέναντι ὅσων θὰ ἔλθουν μετὰ ἀπὸ σᾶς καὶ ἀπὸ μᾶς ἐδῶ καὶ ἀποφασίσατε.

(Χειροκροτήματα)

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδ. Σ. Κατωπόδη

κ. Πρόεδρος: Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Κατωπόδης.

κ. Κατωπόδης: Κύριοι συνάδελφοι. Ἡ ἀπερχομένη διοίκησις τοῦ Συλλόγου μας εἰς τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῶν πεπραγμένων γράφει ὅτι, ἐλύθη τὸ θέμα τῆς προωθήσεως τῶν πολεμιστῶν Νόμου 751)48 καὶ 1836)51. Κατόπιν τούτου ἐρωτῶ τὴν ἀπερχομένην Διοίκησιν: 1) Ἐφ' ὅσον τὸ ὅλον θέμα καὶ γιὰ ὅλους τοὺς πολεμιστὰς ὅλων τῶν Τραπεζῶν τὸ χειρίζεται ἡ Ο.Τ.Ο.Ε., γιατὶ προχωρεῖ μόνη της καὶ μάλιστα δέχεται ἀτελῆ λύσιν;

2) Γιατὶ ἐδέχθη νὰ κυκλοφορήση ἡ ἐγκύκλιος, ἢ μᾶλλον ἐφρόντισε νὰ κυκλοφορήση μὲ τόσην βιασύνην;

3) Γιατὶ ἐφ' ὅσον ἔχει εἰς χεῖρας της γνωμάτευσιν Νομικοῦ Συμβούλου της, ὅτι τῆς προωθήσεως δικαιοῦνται ἅπαντες οἱ πολεμισταί, εἰς τὴν ἐγκύκλιον συμπεριλαμβάνονται μόνον οἱ ἀπὸ 10ης Αὐγούστου 1948 καὶ ἔπειτα προσληφθέντες;

3) Γιατί ἀφοῦ εἶχε εἰς χεῖρας της

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Τὸ βιβλίον τοῦ συναδέλφου
ΑΡΙΣΤΟΥ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ, πεζογράφου

"ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ"

Περιέχει 2 νουβέλλες καὶ 4 διηγήματα
Σελίδες 250 σε πολυτελῆ ἔκδοση μὲ ξυλογραφίες
τοῦ χαράκτη ΑΛ. ΚΟΡΟΓΙΑΝΝΑΚΗ

Ζητήσατέ το ἀντὶ δρχ. 50 ἀπὸ τὸ συγγραφέα (Κατ)μα Πολυκλείτου, τηλ. 317.319) ἤ, ἀντὶ δρχ. 60, στὰ βιβλιοπωλεῖα: τῆς «Ἑστίας», Σταδίου 38, Σιδέρη, Σταδίου 44, Γκοβόστη, Πεσμαζόγλου 9 κ.λπ.

ΣΗΜ. Ἀπὸ τὸν συγγραφέα δύνανται οἱ συνάδελφοι προμηθευτοῦν ἀντὶ δραχ. 100 καὶ τὰ δυὸ προηγούμενο – ἐν ὅλω 3 – βιβλία του.

"ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ"

ΚΤΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Ο.Ε.
ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 9 (ἰσόγειον)
Ἔναντι ἑστιατορίου «Παλλάδιον»
ΤΗΛ. 623.286

ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΙΑ ΟΙΚΟΠΕΔΑ

- **Στὴν παραλιακὴ Λεωφόρο Σουνίου.** Δίπλα στὸν οἰκισμὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.
- Εἶναι κομμάτια ἀπὸ τοὺς πρώην ἀνθόκηπους Ἀφῶν Φλεριανοῦ. Μὲ θαυμασία θέα πρὸς τὴν Θάλασσα.
- Μὲ ἄφθονο τρεχούμενο νερό Στὸ κάθε οἰκόπεδο ὑπάρχει ἕτοιμη ὑδραυλικὴ ἐγκατάστασι. Ἔτσι, **κάθε οἰκόπεδο ἔχει καὶ ἀπὸ μιὰ δική του βρύση,** ἀπὸ τώρα.
- Μὲ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα. **Μπροστὰ ἀπὸ κάθε οἰκόπεδο περνᾶ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα. Κάθε οἰκόπεδο μπορεῖ νὰ ἠλεκτροφωτισθῆ, ἀπὸ τώρα.**
- Συρματοπλεγμένα.
- Πάνω σὲ **ἠλεκτροφωτισμένους,** φαρδεῖς ἴσιους δρόμους.
- Μὲ τίτλους ποὺ στηρίζονται σὲ **Κρατικὰ παραχωρητήρια.**
- **Μὲ μεγάλες εὐκολίες πληρωμῆς.**

ΩΡΕΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ: **Κάθε Κυριακὴν ὥρα 9.30 π.μ.**
Κάθε Τετάρτην ὥρα 3.30 μ.μ.

ΤΕΧΝΟΜΕΝΤΙΚΑΛ
ΑΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ — Π. ΠΗΛΕΙΔΗΣ Ε.Π.Ε.
ΑΙΟΛΟΥ 102 — ΧΑΥΤΕΙΑ «Ἐντὸς Στοᾶς»
ΤΗΛ. 319.520
ΟΠΤΙΚΑ — ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

Η ΤΕΧΝΟΜΕΝΤΙΚΑΛ ἀντιπροσωπεύει ξένα ἐργοστάσια καὶ εἰσάγει ὅλα τὰ ὀπτικὰ εἴδη καὶ ἐπιστημονικὰ ὄργανα ἀκριβείας.

Ἐπιστημονικὴ καὶ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις συνταγῶν.

Κρύσταλλα καὶ σκελετοὶ ὅλων τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐργοστασίων.

ΤΑ ΠΛΗΡΗ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

τὸ ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, δὲν πρόλαβε νὰ μὴν κυκλοφορήση ἡ ἐγκύκλιος, ἐὰν δὲν ἐτακτοποιοῦντο ἅπαντες οἱ πολεμισταί;

(Ἀνακοίνωσις Ὁμοσπονδίας 24 Φεβρουαρίου — ἐγκύκλιος Διοικήσεως 4ης Μαρτίου 1967).

5) Γιατί μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν ἐκυκλοφόρησε μία ἀνακοίνωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἀναφερη, ὅτι ὁ Σύλλογος δὲν δέχεται τὴν μερικὴ λύσιν καὶ οὕτω νὰ ἡσυχάσουν οἱ ἐν πικρίᾳ εὑρισκόμενοι συνάδελφοι πολεμισταί, μέλη τοῦ αὐτοῦ Συλλόγου καὶ ὅτι ὁ Σύλλογός των δὲν κάνει κανέναν διαχωρισμὸν (ἡμερομηνιῶν) προσλήψεως;

Κύριοι Συνάδελφοι. Τὸ παράπονον καὶ ἡ πικρία, τῶν πρὸ τῆς 10ης Αὐγούστου 1948 προσληφθέντων εἶναι, ὅτι ὁ Σύλλογος ἐδέχθη, ὅπως κατὰ τὰς προαγωγὰς τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1967 κριθοῦν πρὸς προαγωγὴν καὶ προωθηθοῦν οἱ νεώτεροι. Ἐνῷ οἱ παλαιότεροί των πολεμισταὶ καὶ ἀρχαιότεροι μὲ μακρότερον χρόνον ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Τραπέζῃ, θὰ κριθοῦν γιὰ προαγωγὴν μετὰ τὴν 1ην Ἰουλίου 1967.

Πρὸ τοιαύτης ὅμως διαφοροποιήσεως νομίζω ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ οὔτε ἠθικός, οὔτε νομικὸς λόγος.

(Χειροκροτήματα)

κ. Πρόεδρος: Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Μπελέκος.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδ. Θ. Μπελέκου

κ. Θ. Μπελέκος: Κύριοι Συνάδελφοι. Ἡ μορφὴ τῆς παρούσης Συνελεύσεως, εἶναι τελείως διαφορετικὴ ἀπὸ ὅλες τὶς προηγούμενες. Δεδικαιολογημένη εἶναι ἡ ἀλλαγὴ αὐτῆς τῆς μορφῆς, διότι τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἐξελίχθησαν κατὰ τὸ διαρεῦσαν χρονικὸν διάστημα τῆς ἀπερχομένης συνδικαλιστικῆς ἡγεσίας, ἀλλὰ καὶ τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα μᾶς ἀναμένουν, κατὰ τὸ προσεχὲς μέλλον εἶναι τεράστια καὶ ἐπιβάλλεται ἡ λύσις των νὰ ἀνατεθῇ εἰς χεῖρας ἰσχυράς. Συνάδελφοι, ἡ ἐγκληματικότης τῆς ἀπερχομένης Διοικητικῆς συνδικαλιστικῆς ἡγεσίας εἶναι τρομερά. Ἐμφανίζεται ὡς ἐπιλύσασα σοβαρὰ αἰτήματά μας, ἐνῷ ταῦτα ἐπελύθησαν παρὰ ὀργανώσεων, αἵτινες ἐδημιουργήθησαν μόνον καὶ μόνον διότι ἀντελήφθησαν τὴν ἀνυπαρξίαν τοῦ Συλλόγου μας.

Ἡ ἀπερχομένη συνδικαλιστικὴ ἡγεσία, κύριοι Συνάδελφοι, μετὰ τὸν θλιβερὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου μας, εἶχε ὑποχρέωσιν ἱεράν, νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν της καὶ νὰ μὴ ἐγκληματήσῃ ἐναντίον ἕνδεκα χιλιάδων ψυχῶν, ἐγκαταλείψασα αὐτοὺς εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Συνάδελφοι, κατὰ τὸ διαρεῦσαν χρονικὸν διάστημα ἀφέθημεν εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως τοῦ κ. Μαύρου ὅστις παρ' ὅ,τι προήρχετο ἀπὸ τὰς τάξεις τῆς Δημοκρατικῆς παρατάξεως ἐν τούτοις οὐδόλως ἐνδιεφέρθη διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν πολλῶν καὶ σοβαρῶν μας θεμάτων. Φαίνεται ὅτι ἐπροτίμησε τὴν ἀδιαφορίαν παρὰ νὰ ἀσχοληθῇ ἔστω καὶ ἐπ' ὀλίγον μὲ αὐτά. Μετὰ ταῦτα ἐπέρχεται μία νέα Διοίκησις, ἐκ τῶν σπλάχνων μας, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἡ συνδικαλιστικὴ ἡγεσία παρέδωσε ἕνα ὑπόμνημα μὲ τὰ αἰτήματά μας. Ἡ Διοίκησις ἐζήτησεν πίστωσιν χρόνου διὰ νὰ μελετήσῃ ταῦτα καὶ ἔκτοτε ἡ ἀπάντησις εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τῆς μελέτης μέχρι σήμερον.

Ἀλλὰ τὸ περίεργον εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν, εἶναι ὅτι ἡ χθεσινὴ Ὑποδιοίκησις, εἶναι ξένη σήμερον ὡς Διοίκησις εἰς τὰ αἰτήματα τοῦ προσωπικοῦ.

Συνάδελφοι, ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ ὑπαλλήλου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατερρακώθη κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα. Δύο διάφορα τρομερὰ γεγονότα ἔλαβον χώραν εἰς τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς. Εἰς τὸ Κέντρον τῆς Πολεως, εἰς τὴν Πλ. Συντάγματος, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχει μία διαφορὰ ἀπὸ πλευρᾶς ἀντιμετωπισεως. Ἕνα εγκλημα διεπράχθη ἀπὸ μερικους ἀλῆτες ποὺ ἐπιχείρησαν να σκοτώσουν μερικοὺς ὑπαλλήλους μιᾶς ἑταιρίας, εὑρέθη ὅμως μία κοπέλλα εἰς τὸ διπλανὸν γραφεῖον καὶ εἰδοποίησε τὸ 100 καὶ ἔτσι οἱ ἐγκληματίες συνελήφθησαν. Τὸ ἄλλο συνταρακτικὸν γεγονὸς εἶναι ὅτι Διευθυντὴς Ὑπ)τος τῆς Ε.Τ.Ε. ἐρράπισε καὶ ἐξηυτέλισε ἕνα συνάδελφον καὶ δὲν εὑρέθη μία δακτυλογράφος συνάδελφος νὰ πάρῃ τὸ 100 καὶ νὰ συλλάβῃ τὸν ἀσχημονοῦντα Διευθυντήν.

Ὅμως οὔτε ὁ Σύλλογος, οὔτε ἡ Διοίκησις ἐνδιεφέρθησαν, γιὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὸν συνάδελφον αὐτόν. Νομίζω ὅτι θὰ τὸ ἐνθυμῆστε ὅλοι τὸ θλιβερὸν αὐτὸ ἐπεισόδιον τὸ ὁποῖον ἀνέγραψε ὁλόκληρος ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος.

Συνάδελφοι, ἐπίκειται ἡ ὥρα τῆς ἀλλαγῆς. Δὲν νομίζω βέβαια, ὅτι ἀλλαγὴ θὰ πραγματοποιηθῇ μὲ τὴν διοριζομένην συνδικαλιστικὴν ἡγεσίαν τὴν ὁποίαν ἡ νέα κίνησις «πότε θὰ γίνῃ παλαιά» μᾶς ἐμφανίζει τὸν ἀξιότιμον καὶ καθ' ὅλα ἄριστον κύριον Ὀθωναῖον, τὸν ὁποῖον οὐδόλως γνωρίζω. Ὁ κ. Ὀθωναῖος ἐπεστρατεύθη διὰ νὰ ἡγηθῇ καὶ ἐπιλύσῃ τὰ ζητήματα τῶν συναδέλφων. Ἡ ἐπιστράτευσις εἰς αὐτὰς τὰς περιπτώσεις εἶναι καταστρεπτική. Διότι λείπουν τὸ θάρρος, ἡ πίστις καὶ ἡ ἀγωνιστικότης (λόγῳ βλάβης τοῦ μικροφώνου δὲν ἀκούεται ὁ ὁμιλητής).

Ἀπὸ τὴν Συνδικαλιστικὴν ἡγεσίαν ἀπολύτως τίποτε δὲν ἐπετεύχθη. Ἀντιθέτως μάλιστα ὑπῆρξαν ἀντιρρήσεις ἐὰν τοῦτο βέβαια εἶναι ἀληθές, ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Στεφανοπούλου διὰ τῆς ὁποίας παρείχετο ὡράριον ἐργασίας μειωμένον εἰς τὰς συναδέλφους, αἱ ὁποῖαι εἶχαν μικρὰ παιδιά, ἐλέχθη ὅτι μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶχον ἀντιρρήσεις, μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἡ μεγάλη μερὶς τῶν γυναικῶν αὐτῶν θὰ δημιουργοῦσε ἀναστάτωσιν ἀπὸ πλευρᾶς ἐργασίας. Δηλαδὴ κάτι ἀνθρώπινον, κάτι ποὺ ὑπάρχει εἰς ὅλον τὸν κόσμον, κάτι τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε θαυμάσιον ἀπὸ πλευρᾶς χειρονομίας, ἐμεῖς εἴχαμεν τὰς ἀντιρρήσεις μας.

(διαλογικαὶ συζητήσεις)

Εἷς Σύνεδρος... Εἶστε ὑποχρεωμένος ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν νὰ τὴν ἐνημερώσετε...

κ. Μπελέκος: Ἐφ' ὅσον θέλετε νὰ κατονομάσω, ἀνακαλῶ αὐτὸ ποὺ εἶπα. Διότι δὲν κατονομάζω. Σᾶς εἶπα ἀνακαλῶ.

(διαλογικαὶ συζητήσεις)

κ. Μπελέκος: Ἐν συνεχείᾳ σᾶς λέγω τὰ ἑξῆς: Ἐὰν θελήσωμεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν αὐτὴν τὴν τακτικήν, νὰ ἀδιαφοροῦμεν δηλαδὴ γιὰ τὸ ποιὸς θὰ μᾶς διακυβερνήσῃ, θὰ ἔλθωμεν εἰς πολὺ χειροτέραν κατάστασιν ἀπὸ αὐτήν, τὴν ὁποίαν εὑρισκόμεθα σήμερα. Διότι οἱ δεδοκιμασμένοι ἀπέτυχαν. Καὶ ἀπέτυχαν ἀπολύτως.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι λείπει κάτι μέσα στὸν συνδικαλισμόν μας. Κάτι πολὺ σοβαρὸν λείπει. Λείπει τὸ θάρρος ἀπὸ τοὺς διεκδικοῦντας τὴν ψῆφον μας, λείπει ἡ ἀποφασιστικότης νὰ διοικήσουν μὲ θυσίες, διότι θυσίες χρειάζονται διὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐπιτευχθοῦν. Ἐὰν δὲ ἐξακολουθήσωμεν αὐτὴν τὴν τακτικήν, κύριοι, θὰ συσσωρευθοῦν ἀκόμη πιὸ πολλὰ κακὰ καὶ ὁμιλοῦμεν ὅτι τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἐσυσσωρεύθησαν καὶ ἔμειναν ἄλυτα πλεῖστα τῶν αἰτημάτων. Ἀντιλαμβάνεσθε βέβαια, ἐὰν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐκλέξωμεν συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι θὰ συνεχίσουν αὐτὴν τὴν τακτικήν, τί πρόκειται νὰ συμβῇ.

Τελειώνοντας θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ σᾶς ἀπευθύνω τὰς εὐχαριστίας μου, διότι μὲ ἀκούσατε.

(Χειροκροτήματα)

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδ. Κ. Γιουντέλα

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, θὰ προσπαθήσω νὰ μὴν σᾶς ἀπασχολήσω πολύ. Ἐπειδὴ δὲ διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τοῦ βήματος θὰ ὁμιλήσω πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, παρακαλῶ νὰ μὲ κρίνετε ἐπιεικῶς.

Ἡ ὁμιλία μου ἀφορᾷ μόνον τὸν ταμειακὸν κλάδον. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅλη ἡ Τρεπεζιτικὴ μας οἰκογένεια τὰ θέματα τὰ ἀφορῶντα τὸν ταμειακὸν κλάδον καὶ νὰ κρίνῃ. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ταμειακὸς ὑπάλληλος ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ, ἀναπτύσσει τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν ἡμᾶς.

Πρὸ δύο ἐτῶν ἐσχηματίσθη μία Ἐπιτροπὴ ἀπὸ ταμειακοὺς ὑπαλλήλους, ἡ ὁποία ὑπέβαλε εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον αἴτησιν διὰ τὴν ἀναγνώρισιν Συλλόγου Ταμειακῶν Ὑπαλλήλων, ποὺ νὰ ἐξετάσῃ τὰ ζητήματά τῶν, διότι ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, μπορῶ νὰ πῶ δεκαετηρίδος ἐτῶν, οὐδεὶς ἐνδιεφέρθη ἢ ἠσχολήθη μὲ τὰ ζητήματα τοῦ ταμειακοῦ κλάδου, τοῦ ὁποίου οἱ συνάδελφοι ἀγωνίζονται μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους συναδέλφους, παλεύοντες καὶ μοχθοῦντες καὶ προσφέρουν, γιατὶ εἶναι ἡ βιτρίνα τῆς Τραπέζης, πρόσφεροντες ὅσα καὶ οἱ ἄλλοι συνάδελφοι.

Ἐσχηματίσθη λοιπὸν ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ ἐπροχώρησε μὲ τὸν Σύλλογόν μας γιὰ νὰ μπορέσῃ καὶ ἐφέτος νὰ λύσῃ τὰ ἀπὸ μακροῦ ἐκκρεμοῦντα θέματα. Σχηματιζομένη ἡ Ἐπιτροπὴ μὲ ὡρισμένους συναδέλφους ἐξέδωσε ὡρισμένας ἀνακοινώσεις.

Ὅλοι σας, νομίζω καίτοι παρῆλθε ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα, θὰ διαβάσατε τὰς ἀνακοινώσεις αὐτὰς καὶ θὰ ἀντελήφθητε τὶ ζητούσαμεν ὡς ταμειακοὶ ὑπάλληλοι. Πλὴν ὅμως μὲ πικρίαν τὰ λέγω αὐτά, ἀμέσως ἐδημιουργήθη ἀντίδρασις τοῦ Συλλόγου μας καὶ μάλιστα κάποιο φιλικὸν πρόσωπον, φίλος μου τοῦ Συλλόγου, χωρὶς νὰ σκεφθῇ ἠθέλησε κάπως νὰ μᾶς μειώσῃ, διότι ἐνόμιζε ὅτι ἐμεῖς ἀρχικῶς βέβαια, θέλαμε νὰ κάνωμε ξεχωριστὸ Σύλλογο.

Σᾶς γνωρίζω ὅτι ἐμεῖς οἱ ταμειακοὶ ὑπάλληλοι ἔχομε καὶ εὐγένειαν καὶ ἦθος. Τοῦτο ἀσφαλῶς τὸ ἔχετε διαπιστώσει. Ἔχομε ὅμως ὡς μειονέκτημα ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ ἡ λέξις αὐτή, ὅτι προερχόμεθα ὅλοι ἐκ μετατάξεως. Δηλαδὴ ἡ Τράπεζα ἐμᾶς τοὺς ταμειακοὺς ὑπαλλήλους, εἴτε ὡς ἀποτυχόντας εἰς τοὺς διαγωνισμούς, εἴτε διότι ἐκείνη τὴ στιγμὴ δὲν εἴχαμε τὰ προσόντα, ἠθέλησε, κατὰ κάποιον τρόπον, νὰ μᾶς βοηθήσῃ. Κατὰ τὸ διάστημα ὅμως ποὺ πέρασε δὲν ἔγιναν διαγωνισμοί, γιὰ νὰ λάβωμε μέρος καὶ νὰ ἐξελιχθοῦμε καὶ μεῖς ὁμαλῶς.

Ἀλλ' ἔρχομαι πάλιν εἰς τὸ θέμα. διὰ νὰ μὴν σᾶς ἀπασχολήσω πολύ. Μετὰ τὰς ἀνακοινώσεις, τὰς ὁποίας ἐβγάλαμε ἐπειδὴ αἱ ἀντιδράσεις τοῦ Συλλόγου μας ἦσαν καὶ εὐγενικὲς καὶ φιλικές, θελήσαμε, καὶ πάλι, ἐμεῖς οἱ ταμειακοὶ νὰ δώσωμε δείγματα καλῆς θελήσεως καὶ κατανοήσεως. Προέβημεν εἰς τὴν σύγκλησιν μιᾶς συσκέψεως τῶν ταμειακῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν λέσχην μας. Παρακαλέσαμε δέ, νὰ μᾶς κάνῃ τὴν τιμὴν ὁ Σύλλογος, νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν σύσκεψίν μας αὐτήν.

Πράγματι, ἐσημειώθη αὐθορμητισμὸς εἰς τὴν προσέλευσιν τότε τῶν συναδέλφων. Κατελήξαμεν δὲ εἰς τὰ ἑξῆς συμπεράσματα. Ὅτι διὰ τὰ ζητήματα τοῦ ταμειακοῦ κλάδου δυστυχῶς ὁ Σύλλογός μας εἶχε ἐπιδείξει κάποιαν χλιαρότητα. Καὶ ἐδῶ ἀγαπητοί μου Συνάδελφοι, θὰ κάνω μίαν παρένθεσιν. Ὁ ἀείμνηστος Πρόδρος κ. Καραπᾶνος, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ὑπάλληλοι παρουσιάζοντο καὶ τοῦ ἐξέθετον τὰ ζητήματά μας διὰ κάποιου τρόπου φιλικοῦ, προσπαθοῦσε ἀντὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν σοβαρότητα τοῦ θέματος, ἄρχιζε τὰς συζητήσεις, τοὺς ἔριχνε κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον μὲ διάφορα γλυκὰ λόγια καὶ ἔφευγαν εὐχαριστημένοι, χωρὶς ὅμως κανένα ἀποτέλεσμα, ποτέ.

Ἐμεῖς ποὺ ἐκπροσωπούμεθα καὶ ἀπὸ τὸν Πρόεδρόν μας τὸν κ. Μῖχον, ποὺ εἶναι σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς τοῦ ταμειακοῦ κλάδου, γιατὶ νὰ μὴ τυγχάνουν μιᾶς ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ ὑοστηρίξεως τὰ αἰτήματά μας, διὰ τὰ ὁποῖα πρέπει κατὰ τεκμήριον οὗτος νὰ ἔχει ἰδίαν ἀντίληψιν;

Καὶ ὁ ὁμιλήσας προηγουμένως κ. Παπαϊωάννου, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς προέρχεται ἀπὸ τὸν κλάδον μας, οὐδέποτε εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις εἶπε νὰ ἐνδιαφερθοῦν γιὰ τὰ δικά μας θέματα.

(Διαμαρτυρίες ἐκ μέρους τοῦ κ. Παπαϊωάννου).

κ. Γκουντέλας: Ἡ μεγαλειώδης συγκέντρωσις ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Λέσχην μας, ἔθεσε τὰ θεμέλια γιὰ τὴν ἀποκατάστασιν, τέλος πάντων, καὶ αὐτῆς τῆς κατηγορίας τῶν ταμειακῶν ὑπαλλήλων.

(Διαλογικαὶ συζητήσεις)

κ. Γκουντέλας: Τὰ θέματα εἶναι δύο. Εἶπα βέβαια ὅτι προερχόμεθα ἐκ μετατάξεως. Μᾶς ὑποσχέθηκε ὁ Σύλλογος, ὅτι θὰ μᾶς βοηθήσῃ καὶ πράγματι ἀνέλαβε τὴν ὅλη ὑπόθεση, παρουσιαζόμενος εἰς τὴν Διοίκησιν εἰς τὸν κ. Μαῦρο νὰ τοῦ ἐκθέσῃ τὴν ὅλη κατάστασή μας.

Ὁ κύριος Προσωπάρχης ἔδωσε ἐντολήν, νὰ σχηματισθῇ ἐπιτροπή, γιὰ νὰ μελετήσῃ καὶ ἐβγῆκε σχετικὸν πόρισμα.

Τὸ πόρισμα αὐτὸ προβλέπει τὰ ἑξῆς: Δύο κατηγορίες εἶναι οἱ ἰδικές μας. Οἱ μισθολογικῶς καθηλωμένοι καὶ οἱ βαθμολογικῶς καθηλωμένοι. Δηλαδὴ ἡ μισθολογικὴ καθήλωσις ἀφορᾷ τοὺς παλαιοὺς συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν περίπου 30 28, 35 χρόνια εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ τοὺς βαθμολογικῶς καθηλωμένους, τοὺς ταμειακοὺς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν κατὰ κάποιον τρόπον ὀλιγώτερα χρόνια, ἀλλὰ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς μετατάξεώς των, τοὺς ὑποβιβάζουν ἀντὶ νὰ τοὺς δώσουν τὸν πραγματικό τους βαθμό.

Ἐάν, παραδείγματος χάριν, ἦτο εἰσπράκτορας Α΄, ἔπρεπε νὰ γίνῃ ὑποταμίας Α΄. Τί ἔκαναν ὅμως; Ἐὰν ἦτο εἰσπράκτωρ Α΄ τὸν ἔκαναν ὑποταμία Β΄. Τὸν ὑποβίβαζαν δηλαδὴ κατὰ ἕνα βαθμὸ καὶ τὸν ἔφεραν κατὰ 2 - 3 χρόνια πίσω.

Πῶς εἶναι δυνατὸν λοιπόν, νὰ ἐξελιχθῇ αὐτὸς ὁ ταμειακὸς ὑπάλληλος; πῶς θὰ δυνηθῇ νὰ δημιουργήσῃ καὶ αὐτὸς οἰκογένειαν ὅταν κατὰ τέτοιον τρόπον βρίσκεται ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καθηλωμένος καὶ ἡ Διοίκησις ἱκανοποιεῖ τοὺς μισθολογικῶς καθηλωμένους, εἰς δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν τοὺς ἀφήνει εἰς τὴν τύχην τους;

Εὐχαριστῶ τὸν Σύλλογν καὶ εἰδικὰ τὸν ἀγαπητόν συνάδελφον κ. Πουλήν, ὁ ὁποῖος πράγματι ἀγωνίσθηκε, ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσε νὰ ὁλοκληρώσῃ τὸ θέμα μας.

Δὲν θέλω νὰ σᾶς κουράσω περισσότερο καὶ τελειώνω μὲ τὴν παράκλησιν πῶς καὶ ἐμεῖς κατὰ κάποιον τρόπον οἱ ταμειακοὶ ὑπάλληλοι, πρέπει νὰ λάβωμε κάποτε τὴν θέσιν, ἡ ὁποία μᾶς ἀνήκει. Εὐχαριστῶ πάρα πολὺ ποὺ μὲ ἀκούσατε.

(Χειροκροτήματα)

κ. Πρόεδρος: Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Γ. Παπαϊωάννου.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδ. Γ. Παπαϊωάννου

κ. Γ. Παπαϊωάννου: Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, χαιρετίζω τὴν ἀποψινὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας. Θερμὸν χαιρετισμὸν ἀπευθύνω πρὸς τοὺς συναδέλφους τῶν ἐπαρχιακῶν Καταστημάτων, οἱ ὁποῖοι λόγῳ τῶν ἀποστάσεων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρίστανται ἐδῶ ἀπόψε.

Ἰδιαίτερον ὅμως χαιρετισμὸν ἀπευθύνω πρὸς τοὺς συναδέλφους μας Τραπεζιτικοὺς ὑπαλλήλους τῆς Κύπρου, οἱ ὁποῖοι τὴν μὲν ἡμέραν ἀγωνίζονται μὲ τὴν γραφίδα, διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τῆς Μεγαλονήσου, τὴν δὲ νύκτα μὲ τὸ ὅπλον ἀνὰ χεῖρας προασπίζουν τὴν ἀκεραιότητα καὶ ἀνεξαρτησίαν της.

Εὔχομαι καὶ ἐλπίζω, ὅπως ὅλοι μας, ἡ ἡμέρα καὶ τῆς τυπικῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μὲ τὴν μητέρα Πατρίδα νὰ εἶναι λίαν ἐγγύς.

Προτοῦ εἰσέλθω εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματός μου, θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου, νὰ ἀποτίσω φόρον τιμῆς πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου μας Γεωργίου Καραπάνου. Ὑπῆρξε φωτισμένος ἡγέτης καὶ εἰργάσθη μὲ ὅλας του τὰς δυνάμεις διὰ τὸ Προσωπικὸν καὶ τὴν Τράπεζαν. Ἠνάλωσε τὴν ὑγείαν του καὶ ἔπεσε ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ καθήκοντος. Ἂς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη του.

Κύριοι συνάδελφοι, ἐδιάβασα τὴν λογοδοσίαν τοῦ Διοικητικοῦ μας Συμβουλίου καὶ ὁμολογῶ ὅτι κείμενον πτωχότερον δὲν ὑπῆρξε ποτέ. Γιὰ νὰ γεμίσουν οἱ σελίδες, ἐπαναλαμβάνει τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια πράγματα δύο καὶ τρεῖς φορὲς καὶ τὸ συμπέρασμα εἶναι μηδέν.

Καὶ θὰ ἦτο πέρα γιὰ πέρα ἀντρίκιο, νὰ μᾶς ἔλεγε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Κύριοι, ἐμεῖς ἐκάναμε ὅ,τι μπορούσαμε. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν καταφέραμε τίποτα. Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης δὲν μᾶς λαμβάνει ὑπ' ὄψιν της. Καταθέτομεν τὴν ἐντολὴν καὶ ἀπερχόμεθα.

Ἀντὶ ὅμως νὰ μᾶς πῇ αὐτὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, μᾶς παραθέτει ἕναν κατάλογον ἐπιτευγμάτων. Ἀλλὰ καὶ τὰ νήπια ἀκόμη γνωρίζουν, κύριοι Συνάδελφοι, ὅτι διὰ τὰ ἐπιτεύγματα αὐτὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἶναι παντελῶς ἀθῷον. Διότι 1) Αἱ αὐξήσεις ὀφείλονται, ὅπως καὶ τὸ ἴδιο ὁμολογεῖ, εἰς τὴν Ο.Τ.Ο.Ε. Ἄλλωστε τὸ μέτρον ἦτο γενικὸν τῆς πολιτείας δι' ὅλους τοὺς ἐργαζομένους.

2) Αἱ προσωρινότητες μερίδος τοῦ Προσωπικοῦ ἤρθησαν κατόπιν ἀγώνων τῶν ἰδίων τῶν ἐνδιαφερομένων. Εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσι ὅτι ἐπιτροπαὶ ἐπὶ ἐπιτροπῶν ἐπεσκέπτοντο τοὺς ἁρμοδίους, ἄνευ τῆς συμπαραστάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἡ Τράπεζα τέλος ἠναγκάσθη εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου κατόπιν πιέσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, ἀλλὰ καὶ ἀγωγῆς συναδέλφου μὴ ἀνήκοντος εἰς τὸν Σύλλογόν μας, ἀλλὰ εἰς τὴν ἑτέραν πτέρυγα τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης, τοῦ κ. Κατσούλη.

3) Οἱ πτυχιοῦχοι προωθήθησαν ἐπίσης χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν ἰδίων καὶ τοῦ γενικωτέρου μέτρου τῆς Πολιτείας δι' ὅλους τοὺς ἐργαζομένους εἰς μεγάλους Ὀργανισμούς. Τὸ παραδέχεται τοῦτο καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

4) Οἱ τοῦ Νόμου 751 ἠγωνίσθησαν διὰ τοῦ ἰδίου των Συλλόγου καὶ ἐπέτυχαν τὴν λύσιν τοῦ αἰτήματός των, μερικῶς. Οἱ ταμειακοὶ γιὰ νὰ λάβουν ἐλάχιστα ψιχία, ἵδρυσαν καὶ αὐτοὶ ἴδιον Σύλλογον. Καὶ δὲν ἀπομένει τίποτε ἄλλο εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, παρὰ ἡ μερικὴ ἀναμόρφωσις τοῦ Ὀργανισμοῦ. Τέτοια ὅμως ἦτο ἡ ἀναμόρφωσις, ὥστε καὶ τὸ ἴδιο τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ ζητῇ σήμερον νέον Ὀργανισμόν.

Ἐδῶ, κύριοι Συνάδελφοι, συμβαίνουν πολὺ περίεργα πράγματα. Ὁ Σύλλογος μὲ τὴν τεραστίαν του δύναμιν καὶ τὸ δραστικώτατον ὅπλον τῆς ἀπεργίας εἰς χεῖρας του, νὰ μὴν μπορῇ νὰ λύσῃ οὔτε τὸ παραμικρὸν ζήτημά μας. Ἐνῷ μόνον του τὸ Προσωπικόν, εἴτε ὀργανωμένον εἰς ἑνώσεις ὑπὸ τὴν μορφὴν Νομικῶν Προσώπων, ὅπως παραδείγματος χάριν ὁ Σύλλογος τοῦ Νόμου 751, ὁ Σύν-

(Συνέχεια στὴν 6η σελίδα)

ΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἀναδρομὴ καὶ μέλλον

Τοῦ συναδ. ΣΤΥΛ. Δ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Βεβαίως, περισσότερον ἐκπληκτικὰ ἐμφανίζονται τὰ ἀποτελέσματα εἰς τὰς καταθέσεις Ταμιευτηρίου.

Ἐνῷ τὸ γενικὸν σύνολον τῶν καταθέσεων Ταμιευτηρίου εἰς ἐμπορικὰς Τραπέζας καὶ εἰδικοὺς πιστωτικοὺς ὀργανισμοὺς κατὰ τὸ ἔτος 1956 ἀνήρχετο εἰς δρχ. 1.757,5 ἑκατ., κατὰ τὸ ἔτος 1957 ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 4.102,4 ἑκατ., δηλαδὴ ποσοστὸν αὐξήσεως 133,5% ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ μάλιστα παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος ἐγένοντο δύο μειώσεις τοῦ ἐπιτοκίου, δηλαδὴ ἀπὸ 10 κατῆλθεν εἰς 8% ἐτησίως.

Ἔκτοτε ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως τῶν καταθέσεων ἐμφανίζεται πάντοτε ἀνοδικός.

Πέραν τῶν ἀνωτέρω δυνάμεθα ἀκόμη νὰ εἴπωμεν ὅτι εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ὀφείλεται καὶ ἡ ἀναβίωσις τῶν προθεσμιακῶν καταθέσεων, ἑνὸς εἴδους καταθέσεων λίαν ἐπιθυμητοῦ πρὸς τὰς Τραπέζας, ἀλλὰ καὶ λίαν σημαντικοῦ διὰ τὴν καθόλου οἰκονομίαν τῆς χώρας μας, λόγῳ τῆς διαρκείας των.

Παραθέτομεν κατωτέρω πίνακα ἐξελίξεως τῶν καταθέσεων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1946 μέχρι σήμερον, βάσει στοιχείων ἐκ τῶν Στατιστικῶν Δελτίων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ λόγους συγκρίσεως ἀναγράφομεν ἐν περιθωρίῳ τὸ ὕψος τῶν προπολεμικῶν καταθέσεων.

Καταθέσεις ἐν γένει εἰς Ἐμπορικὰς Τραπέζας καὶ ΕΠΟ

Εἰς ἑκατομ. δρχ.

Ἔτος	Γενικὸν σύνολον	Ἰδιῶται καὶ Ἰδιωτικαὶ Ἐπιχειρήσεις: Σύνολον	Ὄψεως	Ταμιευτηρίου	Προθεσμίας	Δεσμευμέναι	Δημόσιαι ἐπιχειρήσεις	Δημόσιοι Ὀργανισμοί: Σύνολον	Ταμ/κὴ διαχείρ.	Προθεσμ.	Λοιπαί
1938	24.900	24.000	10.000	10.000	4.000						
1946	151	151	136	5		10					
1947	398	398	349	14		35					
1948	657	657	488	24.		145(1)					
1949	1.153	1.153	957	39		157(1)					
1950	1.540	1.540	1.313	52		175(1)					
1951	2.118	2.118	1.867	69		182					
1952	2.196	2.196	1.927	104		165					
1953	3.204	3.204	2.728	163		313					
1954	3.189,5	2.249,7	1.607,6	297,9	38,4	305,8	—	939,8	170—	—	769,8
1955	4.069,2	3.102,2	2.093,5	522,9	72,1	413,7	—	967—	197,5	—	769,5
1956	5.342,9	4.318,9	1.897,6	1.757,5	226,9	436,9	—	1.024—	244,4	34—	745,6
1957	9.116,1	7.611,2	2.289,2	4.102,4	623,5	596,1	64,9	1.440—	320,8	115,3	1.003,9
1958	11.667,4	10.031,6	2.460,4	5.770,5	1.104,6	696,1	68	1.567,8	355,9	105—	1.106,9
1959	15.278—	13.627,4	2.928,2	8.543,1	1.273,4	882,7	91,2	1.559,4	446,7	108,2	1.004,5
1960	18.633,7	16.632,4	3.462,3	10.834,5	1.137,1	1.198,5	149	1.852,3	561,1	125,3	1.165,9
1961	22.137,2	19.721,9	3.846,3	12.863,1	1.479,2	1.533,3	224,5	2.190,8	670,2	211,6	1.309—
1962	27.460,5	24.732,9	4.103,7	15.525,8	3.542,4	1.556—	134,7	2.592,9	756,6	330—	1.506,3
1963	34.158,6	30.649,3	4.447,2	19.824,2	4.736,2	1.641,7	154,7	3.354,6	860,7	644—	1.849,9
1964	38.603,3	34.042—	5.104—	22.768—	4.122,5	2.047,5	114	4.447,3	1.141,2	873,2	2.433,1
1965	42.901—	37.990,5	5.732,4	25.298,5	4.502,4	2.457,2	184,1	4.726,4	1.474—	470,9	2.891,5
1966(2)	46.211—	41.067,1	5.721,4	27.820,3	4.914,4	2.611,0	349,8	4.794,1	1.646,4	256,7	2.891,0

(1) Περιλαμβάνονται καὶ αἱ καταθέσεις Ν.Π.Δ.Δ., αἵτινες ἀνέρχονται εἰς τὰ 60% ἐπὶ τοῦ συνόλου.
(2) Α΄ ἑξάμηνον.

ΕΙΔΙΚΟΙ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ (Ε.Π.Ο.). Οἱ Εἰδικοὶ Πιστωτικοὶ Ὀργανισμοὶ εἰς τοὺς ὁποίους περιλαμβάνονται, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα, ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα, τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον, παρουσιάζουν μίαν ἰδιαιτέραν δραστηριότητα εἰς τὴν Οἰκονομίαν μας, δι' αὐτὸ καὶ ἐμφανίζονται κεχωρισμένως ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ὑπ' αὐτῆς ἐκδιδόμενον μηνιαῖον Στατιστικὸν Δελτίον.

Ἐξ ὅλων ὅμως τῶν Ε.Π.Ο. μόνον διὰ τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐσημείωσεν μίαν καταπληκτικὴν ἄνοδον εἰς τὰς καταθέσεις κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, ὥστε νὰ καταστῇ σοβαρὸς ἀνταγωνιστὴς τῶν Τραπεζῶν.

Ἐνῷ κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον τοῦ 1954, ἐπὶ συνόλου καταθέσεων 3.189,5 ἑκατομ., τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον ἀντεπροσώπευεν τὰ 29,4 ἑκατομμ., δηλαδὴ ποσοστὸν 0,92%, κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον τοῦ 1964, ἐπὶ συνόλου καταθέσεων 38.520 ἑκατομ., τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον εἶχε τὰ 6.708,7 ἑκατομ., δηλαδὴ τὸ ποσοστὸν τῆς συμμετοχῆς του ἔφθανε εἰς 17,41%.

Ἡ ἐξέλιξις βεβαίως αὐτὴ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου ὀφείλεται ἐν πολλοῖς εἰς τὸ ηὐξημένον ἐπιτόκιον τὸ ὁποῖον χορηγεῖ, ὡς καὶ εἰς τὸ τεράστιον δίκτυον ταχυδρομικῶν γραφείων καὶ ἀγροτικῶν διανομέων, μέσῳ τῶν ὁποίων ἐξυπηρετεῖ τὴν πελατείαν του καὶ εἰς τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα σημεῖα τῆς χώρας, ἐπίσης καὶ εἰς τὰ ἀτελῆ ἐμβάσματα τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας.

Ἡ ἐξέλιξις τῶν καταθέσεων παρὰ τῷ Ταχυδρομικῷ Ταμιευτηρίῳ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1955, βάσει στοιχείων δελτίου τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, παρουσιάζεται ὡς ἀκολούθως (εἰς ἑκατομ. δραχμῶν):

Τέλος περιόδου	Τ.Τ.	Ποσοστὸν	Ἐπὶ συνόλου καταθέσεων
1955	123,0	3,02	4.069,2
1956	295,0	5,56	5.342,9
1957	742,8	8,14	9.116,1
1958	1.140,6	9,77	11.667,4
1959	1.728,6	11,31	15.278,0
1960	2.304,4	12,36	18.633,7
1961	3.015,1	13,62	22.137,2
1962	4.061,7	14,79	27.460,5
1963	5.462,0	15,99	34,158,6
1964	6.708,8	17,37	38.603,3
1965	7.744,3	18,08	42.823,6
1966 (Α΄ ἑξάμ.)	8.343,9	18,05	46.211,0

(Συνέχεια στὴν 4η σελιδα)

ΕΡΓΟ ΤΟΥ σδ. Τ. ΧΑΤΖΗΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΣΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Τὴν προσεχῆ Κυριακή, 2 Ἀπριλίου ὥρα 8.45΄ ἑσπερινή, θὰ μεταδοθῆ ἀπ' τὸ Ἐθνικὸ Πρόγραμμα τὸ θεατρικὸ ἔργο τοῦ σδ. Τάκη Χατζηαναγνώστου, «Τὸ Ἄνθος» κατὰ ραδιοσκηνοθεσία Μιχάλη Μπούχλη

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ
ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἀθῆναι τῇ 18 Μαρτίου 1967

Κύριε Πρόεδρε,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ μου συμπεριελήφθην εἰς τὸ ὑπὸ τὸν κ. ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ ψηφοδέλτιον, ὡς ἀντιπρόσωπος διὰ τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν, δηλῶ δὲ ὅτι δὲν μετέχω εἰς τὸ ὡς ἄνω ψηφοδέλτιον εἰς ὃ παρὰ τὴν θέλησίν μου συμπεριελήφθην, παρακαλῶ δὲ ὅπως δημοσιεύσητε τὴν παροῦσαν ἐπιστολήν μου εἰς τὸ φύλλον τῆς «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ» ὅπερ πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ προσεχῶς.

Μετὰ τιμῆς
Γ. ΚΥΛΑΚΟΣ
(Δόκιμος παρὰ τῷ Ὑπ)τι
Πλ. Μητροπόλεως ΕΤΕ)

ΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 3η σελίδα)

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἡ ἔρευνα τῆς κατανομῆς τῶν καταθέσεων κατὰ γεωγραφικὰ διαμερίσματα τῆς χώρας, ἐγένετο τὸ πρῶτον παρὰ τῆς Διευθύνσεως Οἰκονομικῶν Μελετῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1. τεῦχος τῆς τριμηνιαίας ἐκδόσεως «Οἰκονομικαὶ Ἐξελίξεις» τοῦ ἔτους 1960, μὲ βάσιν οὐχὶ τὰ συνολικὰ στοιχεῖα τῶν παρὰ Τραπέζαις καὶ Ε.Π.Ο. καταθέσεων, ἀλλὰ τὰ ἀφορῶντα τὰς καταθέσεις παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ.

Βάσει τῶν ἀνωτέρω στοιχείων ἡ ποσοστιαία κατανομὴ τῶν καταθέσεων κατὰ γεωγραφικὰ διαμερίσματα κατὰ τὴν 30.9.1959 εἶχεν ὡς ἀκολούθως:

Διαμερίσματα	Ποσοστιαία κατανομὴ	
1. Στερεὰ Ἑλλὰς καὶ Εὔβοια (τ. Διοίκησις Πρωτευούσης)	70,1	(65,9)
2. Πελοπόννησος	8,7	
3. Ἰόνιοι Νῆσοι	1,6	
4. Θεσσαλία	2,3	
5. Μακεδονία (Θεσσαλονίκη)	8,7	(4,5)
6. Ἤπειρος	1,2	
7. Κρήτη	1,9	
8. Νῆσοι Αἰγαίου (περιλ. Δωδεκ.)	4,4	
9. Θράκη	1,1	
Σύνολον Ἑλλάδος	100,0	

Ἐκ πρώτης ὄψεως, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προκαλεῖ ἐντύπωσιν ἐκ τῶν στοιχείων τούτων εἶναι ἡ συγκέντρωσις τοῦ μεγίστου μέρους τῶν καταθέσεων εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα καὶ Εὔβοιαν εἰδικώτερον δὲ εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ.

Εἰς τοῦτο βεβαίως, ἐδόθη τότε ἡ ἐξήγησις ὅτι εἰς τὴν περιφέρειαν Πρωτευούσης εἶναι συγκεντρωμένον τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων τῆς Χώρας καὶ ὅτι αἱ καταθέσεις ἦσαν ἐξωγκωμέναι ἐκ λογαριασμῶν ταμειακῶν διαθεσίμων τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν. Ἐπίσης ὅτι τὸ εἰσόδημα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Πρωτευούσης εἶναι ὑψηλότερον καὶ κατὰ συνέπειαν ὑπάρχουν μεγαλύτερα περιθώρια ἀποταμιεύσεως.

Πιθανὸν οἱ ἀνωτέρω λόγοι νὰ δικαιολογοῦν ἐν μέρει μόνον τὴν ἐξόγκωσιν τῶν καταθέσεων εἰς τὴν περιφέρειαν Πρωτευούσης, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τὸ χαμηλὸν ποσοστὸν ἀποταμιεύσεως εἰς ὡρισμένα τοὐλάχιστον διαμερίσματα τῆς χώρας ὠφείλετο μόνον εἰς εἰσοδηματικοὺς λόγους. Τὴν σκέψιν μας ταύτην ἔρχονται νὰ ἐνισχύσουν καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς 31.12.65, εἰς τὰ ὁποῖα παρατηροῦμεν ὅτι ὑπάρχουν οὐσιώδεις μεταβολαὶ ἐν συγκρίσει μὲ τὰ τοιαῦτα τοῦ ἔτους 1959.

Πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι εἰς ὡρισμένα διαμερίσματα τῆς χώρας ἢ δὲν κατεβλήθη ἱκανὴ προσπάθεια ἐκ μέρους τῶν ἐκπροσώπων τῶν πιστωτικῶν Ἱδρυμάτων διὰ τὴν ἐπαρκῆ ἀνάπτυξιν τοῦ ἀποταμιευτικοῦ πνεύματος ἢ ὅτι ἡ τραπεζικὴ κατάθεσις δὲν ἀπετέλει ἐλκυστικὴν τοποθέτησιν τῶν διαθεσίμων τῶν κατοίκων τῶν περιφερειῶν αὐτῶν.

Πάντως, ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν δεχθῶμεν, καταλήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὑφίστανται ἀκόμη ἀρκετὰ ἀνεκμετάλλευτα περιθώρια αὐξήσεως τῶν καταθέσεων εἰς τὴν Ἐπαρχίαν.

Τὰ στοιχεῖα τῆς 31.12.65 ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

Διαμερίσματα	Ποσοστιαία κατανομὴ	
1. Στερεὰ Ἑλλὰς καὶ Εὔβοια (περιφέρεια τ. Διοικ. Πρωτ.)	56,9	(49,7)
2. Πελοπόννησος	8,2	
3. Ἰόνιοι νῆσοι	1,8	
4. Θεσσαλία	4,3	
5. Μακεδονία (Θεσσαλονίκη)	15,8	(7,4)
6. Ἤπειρος	2,4	
7. Κρήτη	2,6	
8. Νῆσοι Αἰγαίου	5,9	
9. Θράκη	2,1	
Σύνολον Ἑλλάδος	100,0	

Ἐν συγκρίσει μὲ τὰ στοιχεῖα τῆς 30.9.59, παρατηροῦμεν ὅτι εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα καὶ Εὔβοιαν, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐξακολουθοῦν αὗται νὰ συγκεντρώνουν ἄνω τοῦ ἡμίσεος τῶν καταθέσεων τῆς χώρας, τὸ ποσοστὸν κατανομῆς ἐμειώθη κατὰ 13,2%, εἰδικώτερον δὲ τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κατὰ 16,2%.

Ἀντιθέτως, αὐξητικὴν τάσιν, ἐγγίζουσαν περίπου τὸ 100%, παρουσιάζουν ἡ Θεσσαλία, Μακεδονία, Ἤπειρος καὶ Θράκη. Παρατηροῦμεν δηλαδὴ μετατόπισιν τῶν καταθέσεων ἐκ τοῦ κέντρου πρὸς τὰς ἐπαρχίας.

	1959	1965
Θεσσαλία	2,3	4,3
Μακεδονία	8,7	15,8
Ἤπειρος	1,2	2,4
Θράκη	1,1	2,1

Βεβαίως, ἐκ πλέον ἀναλυτικῆς μελέτης τῶν στοιχείων αὐτῶν καὶ συγκρίσεων μεταξὺ εἰδῶν καταθέσεων (Ταμιευτηρίου - Προθεσμίας - Ὄψεως), πληθυσμοῦ κλπ., πολλὰ χρήσιμα συμπεράσματα θὰ δύνανται νὰ ἐξαχθοῦν, ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦτο ἀνήκει εἰς ἄλλους.

Σκέψεις καὶ συμπεράσματα. Εἰς τὰς ὀλίγας αὐτὰς σελίδας, προσεπαθήσαμεν νὰ δώσωμεν μίαν γενικὴν εἰκόνα τῆς μεταπολεμικῆς ἐξελίξεως τῶν καταθέσεων καὶ νὰ τονίσωμεν ὅτι ὁ ἀγὼν δὲν ἐπερατώθη καὶ πρέπει νὰ συνεχισθῇ, διότι αἱ καταθέσεις ἦσαν καὶ θὰ εἶναι πάντοτε «τὸ αἷμα τῶν πιστωτικῶν Ἱδρυμάτων».

Βεβαίως, τὸ θέμα τῶν καταθέσεων παρουσιάζει μίαν τρομερὰν εὐαισθησίαν ἐν Ἑλλάδι· τὸ παραμικρὸν γεγονός, εἴτε ἐσωτερικόν, εἴτε ἐξωτερικὸν εἶναι ἱκανὸν νὰ ἐπιδράσῃ ἀνασταλτικῶς ἐπὶ τῆς πορείας των.

Ἡ πεῖρα ὅμως ἀπέδειξεν ὅτι, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ποιά τις σταθερότης (Κυβερνητικὴ - νομισματική), μοναδικὸν κίνητρον διὰ τὴν προσέλκυσιν καταθέσεων ἀποτελεῖ τὸ ὑψηλὸν ἐπιτόκιον.

Ἂς σημειωθῇ ὅτι τὸ θέμα τῶν καταθέσεων χρήζει συνεχῶς μελέτης διὰ τὴν προσαρμογὴν πρὸς τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς ἐξελίξεις. Εἰδικώτερον σήμερον, μετὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν εἰς χρυσὸν συναλλαγῶν, ὑπάρχει ἀρκετὸν ρευστὸν εἰς χεῖρας προσώπων, ἅτινα διστάζουν ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῆς καλυτέρας τοποθετήσεως: Ἀγορὰ ἀκινήτων; Ἀγορὰ ὁμολογιῶν; Ἀγορὰ μετοχῶν ἢ κατάθεσις εἰς τὴν Τράπεζαν;

Πρέπει λοιπὸν νὰ καταβληθῇ σοβαρὰ προσπάθεια ἵνα ἐνημερωθῇ τὸ εὐρύτερον κοινὸν καὶ κατανοήσῃ τὸν τεράστιον ρόλον τῶν καταθέσεων εἰς τὴν Ἐθνικήν μας οἰκονομίαν.

Δὲν εἶναι ὅμως μόνον αἱ ἀποταμιευτικαὶ καταθέσεις, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐνδιαφέρουν. Δέον νὰ προσέξωμεν καὶ τὰς ταμιευτικάς, τὰς καταθέσεις ὄψεως. Αἱ καταθέσεις ὄψεως πρέπει νὰ γενικευθοῦν καὶ ἡ Ἐπιταγὴ νὰ διαδοθῇ εὐρέως ὡς μέσον πληρωμῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ περιορίσῃ τὰ μέγιστα τὴν κυκλοφορίαν τοῦ χρήματος καὶ θὰ ἐνισχύσῃ τὸ λογιστικὸν λεγόμενον χρῆμα.

Βεβαίως, βασικὴ προϋπόθεσις ἐν προκειμένῳ θὰ ἦτο ἡ τροποποίησις τοῦ νόμου περὶ ἐπιταγῆς διὰ τῆς καθιερώσεως αὐστηρῶν ποινῶν εἰς τοὺς ἐκδότας ἐπιταγῶν ἄνευ ἀντικρύσματος.

Ἐν συνεχείᾳ πρέπει νὰ ἐπεκταθοῦν καὶ εἰς ἄλλας μεγάλας πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ Γραφεῖα Συμψηφισμοῦ, τὰ ὁποῖα μέγα ἔργον ἐπιτελοῦν.

Ὡς γνωστόν, σήμερον λειτουργοῦν τρία Γραφεῖα Συμψηφισμοῦ εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ Θεσσαλονίκην, μέσῳ τῶν ὁποίων, κατὰ τὸ ἔτος 1965, συνεψηφίσθησαν 1.407.735 τεμάχια ἐπιταγῶν ἀξίας 35.957,4 ἑκατομμυρίων Δρχ.

Καὶ σειρὰ ἄλλων μέτρων θὰ ἠδύνατο νὰ ληφθῇ, ὥστε σὺν τῷ χρόνῳ ἡ κατάθεσις νὰ ἀποτελέσῃ βῆμα διὰ τὸν Ἕλληνα ἀλλὰ καὶ σταθερὰν πηγὴν χρηματοδοτήσεως τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας.

ΤΑΚΗ ΧΑΤΖΗΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
ΙΤΕ ΠΑΙΔΕΣ
πρῶτο βραβεῖο ἱστορικοῦ μυθιστορήματος
ΕΚΔΟΣΗ: Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & Σια
Τὸ καλύτερο δῶρο γιὰ παιδιὰ

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ

Διὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῆς 2ας καὶ 3ης Ἀπριλίου 1967

1. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ: Παναγιωτόπουλος Ἐμμανουὴλ - Καλαμιώτου

2. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Α) ΚΕΝΤΡΟΥ

1) ΟΘΩΝΑΙΟΣ Ἀδαμάντιος — Διοίκησις
2) ΜΙΧΟΣ Εὐστάθιος — Κεντρικὸν
3) ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Παναγ. — Σταδίου 38
4) ΚΑΛΕΚΗΣ Γεώργιος — Πειραιῶς Α΄
5) ΚΑΤΣΟΥΛΟΣ Φιλοποίμην — Παγκράτι
6) ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ Νέλλη — Μητρόπολις
7) ΜΠΕΡΚΑΣ Θεοχάρης — Κεντρικὸν
8) ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ Στέφανος — Κάνιγγος
9) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ἰωάν. — Πειραιεὺς
10) ΠΑΠΠΑΣ Νικόλαος — Ἀγορὰ
11) ΠΟΛΛΑΣ Ἐλευθέριος — Κεντρικὸν
12) ΠΑΠΑΛΟΗΣ Λάμπρος — Κεραμεικὸς
13) ΠΟΥΛΗΣ Κων)νος — Διοίκησις
14) ΧΑΡΙΤΟΣ Δημήτριος — Ὁμόνοια

Β) ΕΠΑΡΧΙΩΝ

1) ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Παν. — Θεσ)νίκη
2) ΔΡΑΜΟΥΝΤΑΝΗΣ Ζαχαρίας — Ἡράκλειον
3) ΜΠΟΝΑΝΟΣ Γεώργιος — Πάτραι
4) ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γεώργ. — Κατερίνη
5) ΣΙΑΦΟΣ Κων)νος — Λάρισα
6) ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ Γεώργιος — Καλαμάτα
7) ΦΟΥΤΑΚΗΣ Κων)νος — Θεσ)νίκη

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Α) ΚΕΝΤΡΟΥ

1) ΓΕΡΟΝΤΑΚΗ Βασιλικὴ — Λογ. Κέντρον
2) ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ Ἐπαμειν. — Διοίκησις
3) ΜΠΑΖΙΩΤΗΣ Κων)νος — Μοναστηράκιον
4) ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ Κων)νος — Διοίκησις
5) ΣΑΡΡΗΣ Ἀντώνιος — Νεάπολις
6) ΣΤΕΡΓΙΟΥ Μιχαὴλ — Μητρόπολις
7) ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΟΥ Μαρκησία — Κεντρικὸν

Β) ΕΠΑΡΧΙΩΝ

1) ΑΠΑΛΛΑΚΗΣ Ματθαῖος — Ἡράκλειον
2) ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ Στυλιανὸς — Θεσ)νίκη
3) ΜΑΡΣΑΝ Βλαδίμηρος — Καβάλα
4) ΣΚΛΗΒΑΝΙΩΤΗΣ Λέανδρ. — Πάτραι

3. ΕΛΕΓΚΤΑΙ

1) ΚΑΡΔΑΡΑΣ Χρῆστος — Διοίκησις
2) ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ Σωτήριος — Κεντρικὸν

4. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1) ΟΘΩΝΑΙΟΣ Ἀδαμάντιος — Διοίκησις
2) ΔΙΛΙΝΤΑΣ Σπυρίδων — Κεντρικὸν
3) ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Παναγιώτης — Διοίκησις
4) ΚΑΒΑΛΑΚΗ Σοφία — Κεντρικὸν
5) ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗΣ Μιχαὴλ — Κεντρικὸν
6) ΚΑΤΣΟΥΛΟΣ Φιλοποίμην — Παγκράτι
7) ΚΑΨΑΜΠΕΛΗΣ Ἀντώνιος — Ἀγορὰ
8) ΚΟΛΛΑΡΟΣ Πέτρος — Διοίκησις
9) ΚΟΥΚΟΥΖΕΛΗΣ Δημήτριος — Μητρόπολις
10) ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος — Κεντρικὸν
11) ΛΕΒΕΝΤΑΚΗΣ Δημήτριος — Παγκράτι
12) ΛΟΥΤΡΑΚΗΣ Γεώργιος — Πραξιτέλους
13) ΜΑΓΚΑΝΙΑΡΗΣ Κων)νος — Μοναστηράκιον
14) ΜΑΝΕΑΣ Στυλιανὸς — Διοίκησις
15) ΜΑΡΑΓΚΟΥ Ἀγγελικὴ — Διοίκησις
16) ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ Νέλλη — Μητρόπολις
17) ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ Ἐπαμειν. — Διοίκησις
18) ΜΕΛΑΣ Ἐμμανουὴλ — Πειραιεὺς
19) ΜΠΕΡΚΑΣ Θεοχάρης — Κεντρικὸν
20) ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ Στέφανος — Κάνιγγος
21) ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ Γεώρ. — Μητρόπολις
22) ΠΑΛΛΗΣ Εὐθύμιος — Λογ. Κέντρον
23) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γρηγόρ. — Εὐριπίδου
24) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Δ. — Κεντρικὸν
25) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ἰωάν. — Διοίκησις
26) ΠΟΛΛΑΣ Ἐλευθέριος — Κεντρικὸν
27) ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ Νικόλ. — Κεντρικὸν
28) ΠΟΥΛΗΣ Κων)νος — Διοίκησις
29) ΣΑΛΙΜΠΑΣ Θεόδωρος — Σταδίου 38
30) ΣΙΔΕΡΗΣ Ἰωάννης — Σταδίου 38
31) ΣΩΤΗΡΙΟΥ Παναγιώτης — Κεντρικὸν
32) ΤΣΑΚΑΛΗΣ Σπυρίδων — Πανεπιστημίου
33) ΤΣΑΝΤΟΥΛΑΣ Κων)νος — Κεντρικὸν
34) ΤΣΙΓΔΕΜΟΓΛΟΥ Ἀντών. — Κεντρικὸν
35) ΠΙΚΡΟΔΗΜΗΤΡΗΣ Λεων. — Πειραιεὺς
36) ΦΡΙΖΗΣ Ἰάκωβος — Παγκράτι
37) ΧΑΡΙΤΟΣ Δημήτριος — Ὁμόνοια
38) ΑΓΟΡΙΤΣΑΣ Χρῆστος — Ναυτιλιακὸν
39) ΓΚΟΥΜΑΣ Νικόλαος — Ναυαρίνου
40) ΔΡΑΓΩΝΕΑΣ Σωτήριος — Κηφισία
41) ΚΑΡΚΑΝΗΣ Ἀθανάσιος — Ἀμαρούσιον
42) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Λεων. — Πειραιεὺς
43) ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Ἀπόστ. — Πειραιεὺς
44) ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ Γρηγόριος — Ζέα
45) ΓΑΤΟΣ Κων)νος — Λαμία
46) ΚΑΛΛΙΑΣ Στέφανος — Θεσ)νίκη
47) ΚΟΜΠΛΗΣ Ἰωάννης — Θεσ)νίκη
48) ΚΟΤΤΟΣ Παναγιώτης — Αἴγιον
49) ΛΟΛΑΣ Χαράλαμπος — Δράμα
50) ΜΑΡΑΓΚΑΚΗΣ Ἐμμαν. — Χανιὰ
51) ΜΕΛΙΔΩΝΗΣ Βασίλειος — Ρόδος
52) ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γεώργ. — Κατερίνη
53) ΣΙΜΙΤΟΣ Δημήτριος — Κομοτινὴ
54) ΤΣΙΝΑΣ Ἀναστάσιος — Βόλος
55) ΧΑΤΖΗΣ Γεώργιος — Θεσ)νίκη
56) ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ Δημ. — Θεσ)νίκη

5. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ Ο.Τ.Ο.Ε.

1) ΟΘΩΝΑΙΟΣ Ἀδαμάντιος — Διοίκησις
2) ΔΙΛΙΝΤΑΣ Σπυρίδων — Κεντρικὸν
3) ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Παναγ. — Σταδίου 38
4) ΚΟΥΒΕΛΑΣ Νικόλαος — ὁδοῦ Πειραιῶς
5) ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ Ἀθαν. — Μακρυγιάννη
6) ΛΑΡΟΣ Κων)νος — Σταδίου 38
7) ΜΑΡΑΓΚΟΥ Ἀγγελικὴ — Διοίκησις
8) ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ Ἐπαμειν. — Διοίκησις
9) ΜΙΧΟΣ Εὐστάθιος — Κεντρικὸν
10) ΜΥΛΩΝΑΣ Ἰωάννης — Λογ. Κέντρον
11) ΞΥΝΟΓΑΛΟΣ Κων)νος — Μητρόπολις
12) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ἰωάν. — Διοίκησις
13) ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ Νικόλαος — Κεντρικὸν
14) ΠΟΥΛΗΣ Κων)νος — Διοίκησις
15) ΣΑΛΙΜΠΑΣ Θεόδωρος — Σταδίου 38
16) ΣΟΛΟΥΚΟΣ Ἀνδρέας — Ὁμόνοια
17) ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Ἀθαν. — Κολωνάκι
18) ΤΖΙΝΟΣ Ἡρακλῆς — Κεντρικὸν
19) ΤΣΑΝΤΟΥΛΑΣ Κων)νος — Κεντρικὸν
20) ΧΑΡΙΤΟΣ Δημήτριος — Ὁμόνοια
21) ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ Κων. — Πειραιεὺς
22) ΖΕΡΒΑΚΗ Ἰωάννα — Αἰγάλεω
23) ΚΑΡΠΑΘΟΠΟΥΛΟΣ Γεώρ. — Καμίνια
24) ΚΟΥΚΙΟΣ Γεώργιος — Ναυαρίνου
25) ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ Βασίλειος — Κηφισία
26) ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ Ἀργύριος — Θεσ)νίκη
27) ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ Στυλιανὸς — Θεσ)νίκη
28) ΔΡΑΜΟΥΝΤΑΝΗΣ Ζαχαρ. — Ἡράκλειον
29) ΚΑΡΑΣΙΜΟΣ Βασίλειος — Λάρισα
30) ΚΟΥΝΙΑΚΗΣ Σπυρίδων — Ζάκυνθος
31) ΚΩΤΣΟΒΟΛΟΣ Παντελῆς — Καλαμάτα
32) ΛΑΣΘΙΩΤΑΚΗΣ Γεώρ. — Ἡράκλειον
33) ΜΑΝΔΡΑΚΟΣ Νικόλαος — Μέγαρα
34) ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΑΚΗΣ Ἐμμ. — Ἡράκλειον
35) ΜΑΡΣΑΝ Βλαδίμηρος — Καβάλα
36) ΜΙΡΛΙΑΟΥΝΤΑΣ Ἀριστομ. — Θεσ)νίκη
37) ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Κων. — Σάμος
38) ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γεώρ. — Κατερίνη
39) ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ Νικόλ. — Μυτιλήνη
40) ΠΙΠΕΡΙΓΚΟΣ Δημήτρ. — Ἀγρίνιον
41) ΣΙΑΦΟΣ Κων)νος — Λάρισα
42) ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Νικόλαος — Χανιὰ

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ

Διὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῆς 2ας καὶ 3ης Ἀπριλίου 1967

1. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ: Σταθόπουλος Σωτήριος — Κεντρικὸν

2. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Α) ΚΕΝΤΡΟΥ

1) ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ Γεώργ.	Κεντρικὸν
2) ΚΑΤΣΙΚΑΒΕΛΗΣ Γεώργ.	Διοίκησις
3) ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Φώτ.	Διοίκησις
4) ΜΠΟΝΑΣ Χρῆστος	Κεντρικὸν
5) ΜΑΣΤΟΡΙΔΟΥ Ἀγγελικὴ	Κεντρικὸν
6) ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗΣ Κων)νος	Κεντρικὸν
7) ΣΤΕΡΓΙΟΥ Βασίλειος	Σταδίου 38
8) ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Ζαφείρης	Καλαμιώτου
9) ΜΠΕΛΕΚΟΣ Θεόδωρος	Μητρόπολις
10) ΓΟΛΕΜΗΣ Διον. - Ρόϋ	Μητρόπολις
11) ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Ἀθανάσ.	Κεραμεικὸς
12) ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ Μαρία	Λογ. Κέντρον
13) ΚΑΒΑΛΙΕΡΑΤΟΣ Γεράσ.	Πειραιῶς Α΄
14) ΑΛΜΠΑΝΗΣ Νικόλαος	Ναυτιλιακὸν

Β) ΕΠΑΡΧΙΩΝ

1) ΣΠΑΧΙΔΗΣ Κυριᾶκος	Θεσ)νίκης Α΄
2) ΔΡΟΥΓΑΛΑΣ Ἰωάννης	Θεσ)νίκης Λ. Σοφοῦ
3) ΜΠΕΛΛΑΣ Ἀθανάσιος	Πάτραι
4) ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Ἄγγελος	Ἡράκλειον
5) ΚΑΛΟΓΕΡΗΣ Ἰωάννης	Χανιὰ
6) ΓΚΙΟΚΑΣ Δημήτριος	Λάρισα
7) ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ Ἰωάννης	Ἀγρίνιον

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Α) ΚΕΝΤΡΟΥ

1. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ Χρῆστος	Κεντρικὸν
2) ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Κων)νος	Κεντρικὸν
3) ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Βάσω	Λογ. Κέντρον
4) ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Ἐλευθέριος	Πειραιῶς Α΄
5) ΛΙΟΔΑΚΗ Ἑλένη	Λογ. Κέντρον
6) ΣΥΡΙΓΟΥ Πολυτίμη	Διοίκησις
7) ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ἀθ.	Κεντρικὸν

Β) ΕΠΑΡΧΙΩΝ

1) ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ Ζήσης	Θεσ)νίκης Α΄
2) ΡΟΥΜΠΑΣ Δημήτριος	Πάτραι
3) ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Ἀπόστ.	Κύμη
4) ΖΩΤΟΣ Θεόδωρος	Ναύπλιον

3. ΕΛΕΓΚΤΑΙ

1) ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Παναγ.	Βάθης
2) ΚΑΡΑΜΙΧΑΛΗΣ Κων)νως	Κεντρικὸν

4. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1) ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ Γεώργιος	Κεντρικὸν
2) ΚΑΤΣΙΚΑΒΕΛΗΣ Γεώργ.	Διοίκησις
3) ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Φώτ.	Διοίκησις
4) ΜΠΟΝΑΣ Χρῆστος	Κεντρικὸν
5) ΜΑΣΤΟΡΙΔΟΥ Ἀγγελικὴ	Κεντρικὸν
6) ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗΣ Κων)νος	Κεντρικὸν
7) ΣΤΕΡΓΙΟΥ Βασίλειος	Σταδίου 38
8) ΚΑΡΑΜΙΧΑΛΗΣ Κων)νος	Κεντρικὸν
9) ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Ζαφείρ.	Καλαμιώτου
10) ΜΠΕΛΕΚΟΣ Θεόδωρος	Μητρόπολις
11) ΓΟΛΕΜΗΣ Διον. - Ρόϋ	Μητρόπολις
12) ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Ἀθανάσ.	Κεραμεικὸς
13) ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ Μαρία	Λογ. Κέντρον
14) ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Βάσω	Λογ. Κέντρον
15) ΛΙΟΔΑΚΗ Ἑλένη	Λογ. Κέντρον
16) ΚΑΒΑΛΙΕΡΑΤΟΣ Γεράσιμος	Πειραιῶς Α΄
17) ΑΛΜΠΑΝΗΣ Νικόλαος	Ναυτιλιακὸν
18) ΣΠΑΧΙΔΗΣ Κυριᾶκος	Θεσ)νίκης Α΄
19) ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ Ζήσης	Θεσ)νίκης Α΄
20) ΔΡΟΥΓΑΛΑΣ Ἰωάννης	Θεσ)νίκης Λ. Σοφοῦ
21) ΜΠΕΛΛΑΣ Ἀθανάσιος	Πάτραι
22) ΡΟΥΜΠΑΣ Δημήτριος	Πάτραι
23) ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Ἄγγελος	Ἡράκλειον
24) ΚΑΛΟΓΕΡΗΣ Ἰωάννης	Χανιὰ
25) ΓΚΙΟΚΑΣ Δημήτριος	Λάρισα
26) ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ Χρῆστος	Κεντρικὸν
27) ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Κων)νος	Κεντρικὸν
28) ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Ἐλευθέριος	Πειραιῶς Α΄
29) ΣΥΡΙΓΟΥ Πολυτίμη	Διοίκησις
30) ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Χρῆστος	Πάτραι
31) ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ Δημήτρ.	Διοίκησις
32) ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Διονύσιος	Κεντρικὸν
33) ΑΙΛΙΑΝΟΣ Νικόλαος	Πειραιῶς Α΄
34) ΚΙΟΥΛΧΑΤΖΗΣ Μάριος	Αἰγάλεω
35) ΒΑΛΑΜΒΑΝΗΣ Σπῦρος	Εὐριπίδου
36) ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ Δῆμος	Διοίκησις
37) ΜΑΘΙΟΣ Ἀνδρέας	Σάμος
38) ΠΑΠΑΝΤΩΝΗ Ἀλίκη	Μεσολόγγι
39) ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ Τασούλα	Κεντρικὸν
40) ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ Μαρία	Κεντρικὸν
41) ΜΠΑΝΤΟΥΝΑΣ Βασίλειος	Κεντρικὸν
42) ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΣ Μωϋσῆς	Κεντρικὸν
43) ΚΥΛΑΚΟΣ Γεώργιος	Μητρόπολις
44) ΖΩΤΟΣ Θεόδωρος	Ναύπλιον
45) ΑΝΔΡΙΤΣΟΣ Ἀπόστολος	Κεντρικὸν
46) ΓΙΑΝΝΑΚΑΣ Μᾶρκος	Διοίκησις
47) ΚΑΡΥΤΣΩΤΗΣ Εὐάγγελος	Ὁμόνοια
48) ΒΟΡΓΙΑΣ Ἰωάννης	Ἀγορὰ
49) ΑΝΑΓΝΟΥ Παναγιώτης	Κεντρικὸν
50) ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ Φωτεινὴ	Διοίκησις
51) ΚΑΣΕΛΑΚΗΣ Προκόπιος	Διοίκησις
52) ΚΑΚΟΥΣΗΣ Θεοφάνης	Διοίκησις
53) ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ἀθ.	Κεντρικὸν
54) ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτρ.	Μεγαλόπολις
55) ΑΥΓΕΡΗΣ Δημήτριος	Ἀγρίνιον
56) ΠΑΥΛΙΔΗΣ Δημήτριος	Ἔδεσσα

5. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ Ο.Τ.Ο.Ε.

1) ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ Γεώργιος	Κεντρικὸν
2) ΚΑΤΣΙΚΑΒΕΛΗΣ Γεώργ.	Διοίκησις
3) ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Φώτ.	Διοίκησις
4) ΜΠΟΝΑΣ Χρῆστος	Κεντρικὸν
5) ΜΑΣΤΟΡΙΔΟΥ Ἀγγελικὴ	Κεντρικὸν
6) ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗΣ Κων)νος	Κεντρικὸν
7) ΣΤΕΡΓΙΟΥ Βασίλειος	Σταδίου 38
8) ΚΑΡΑΜΙΧΑΛΗΣ Κων)νος	Κεντρικὸν
9) ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Ζαφείρ.	Καλαμιώτου
10) ΜΠΕΛΕΚΟΣ Θεόδωρος	Μητρόπολις
11) ΓΟΛΕΜΗΣ Διον. - Ρόϋ	Μητρόπολις
12) ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Ἀθανάσ.	Κεραμεικὸς
13) ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ Μαρία	Λογ. Κέντρον
14) ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Βάσω	Λογ. Κέντρον
15) ΛΙΟΔΑΚΗ Ἑλένη	Λογ. Κέντρον
16) ΚΑΒΑΛΙΕΡΑΤΟΣ Γεράσιμς	Πειραιῶς Α΄
17) ΑΛΜΠΑΝΗΣ Νικόλαος	Ναυτιλιακὸν
18) ΣΠΑΧΙΔΗΣ Κυριᾶκος	Θεσ)νίκης Α΄
19) ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ Ζήσης	Θεσ)νίκης Α΄
20) ΔΡΟΥΓΑΛΑΣ Ἰωάννης	Θεσ)νίκης Λ. Σοφοῦ
21) ΜΠΕΛΛΑΣ Ἀθανάσιος	Πάτραι
22) ΡΟΥΜΠΑΣ Δημήτριος	Πάτραι
23) ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Ἄγγελος	Ἡράκλειον
24) ΚΑΛΟΓΕΡΗΣ Ἰωάννης	Χανιὰ
25) ΓΚΙΟΚΑΣ Δημήτριος	Λάρισα
26) ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ Χρῆστος	Κεντρικὸν
27) ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Κων)νος	Κεντρικὸν
28) ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Ἐλευθέριος	Πειραιῶς Α΄
29) ΚΟΥΖΟΥΠΗΣ Νικόλαος	Πειραιῶς Α΄
30) ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Χρῆστος	Πάτραι
31) ΜΑΘΙΟΣ Ἀνδρέας	Σάμος
32) ΠΑΠΑΝΤΩΝΗ Ἀλίκη	Μεσολόγγιον
33) ΖΩΤΟΣ Θεόδωρος	Ναύπλιον
34) ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτρ.	Μεγαλόπολις
35) ΑΥΓΕΡΗΣ Δημήτριος	Ἀγρίνιον
36) ΠΑΥΛΙΔΗΣ Δημήτριος	Ἔδεσσα
37) ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ Φωτεινὴ	Διοίκησις
38) ΚΑΣΕΛΑΚΗΣ Προκόπιος	Διοίκησις
39) ΜΠΑΝΤΟΥΝΑΣ Βασίλειος	Κεντρικὸν
40) ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΣ Μωϋσῆς	Κεντρικὸν
41) ΓΙΑΝΝΑΚΑΣ Μᾶρκος	Διοίκησις
42) ΑΝΑΓΝΟΥ Παναγιώτης	Κεντρικὸν

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΕΝΘΑ ΘΑ ΔΙΕΞΑΧΘΟΥΝ ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΗΣ 2ΑΣ ΚΑΙ 3ΗΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967

1. ΑΘΗΝΩΝ
Καταστήματα Ἀθηνῶν - Πειραιῶς, Προαστείων, Πόρου, Κυθήρων - Σπετσῶν, Ὕδρας.
2. ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Ἁγίου Νικολάου, Ἱεραπέτρας, Σητείας, Νεαπόλεως.
3. ΑΓΡΙΝΙΟΥ
Ἀγρίνιου.
4. ΑΙΓΙΟΥ
Αἰγίου.
5. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ
Ἀλεξανδρ)λεως, Σουφλίου.
6. ΑΝΔΡΟΥ
Ἄνδρου.
7. ΑΡΓΟΥΣ
Ἄργους, Νεμέας.
8. ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ
Ἀργοστολίου, Ἰθάκης.
9. ΑΡΤΗΣ
Ἄρτης.
10. ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ
Ἀταλάντης.
11. ΒΕΡΡΟΙΑΣ
Βερροίας.
12. ΒΟΛΟΥ
Βόλου, Ἀλμυροῦ, Σκοπέλου, Ἁγιᾶς.
13. ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΩΝ
Γαργαλιάνων.
14. ΓΥΘΕΙΟΥ
Γυθείου.
15. ΔΡΑΜΑΣ
Δράμας.
16. ΕΔΕΣΣΗΣ
Ἐδέσσης, Φλωρίνης, Ἀριδαίας.
17. ΕΛΑΣΣΟΝΟΣ
Ἐλασσόνος.
18. ΖΑΚΥΝΘΟΥ
Ζακύνθου.
19. ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ
Ἡγουμενίτσης.
20. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
Ἡρακλείου, Μοιρῶν.
21. ΘΕΣΣΟΛΟΝΙΚΗΣ
Ι. Δραγούμη
Ὁδ. Ἐγνατίας
» Ἑρμοῦ
» Λ. Σοφοῦ
» Μοναστηρίου
» 25ης Μαρτίου
Πλ. Ι. Μεταξᾶ
Σταθμοῦ.
Γιαννιτσῶν, Λαγκαδᾶ, Ν. Ἀλεξανδρείας, Κουφαλίων, Ν. Μουδανιά, Πολύγυρος.
22. ΘΗΒΩΝ
Θηβῶν, Ἐρυθρῶν.
23. ΙΤΕΑΣ
Ἰτέας, Ἀμφίσσης.
24. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Ἰωαννίνων, Μετσόβου, Παραμυθιᾶς, Κονίτσης.
25. ΚΑΒΑΛΑΣ
Καβάλας, Χρυσουπόλεως, Ἐλευθερουπόλεως.
26. ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
Καλαμάτας, Μεσσήνης, Πύλου.
27. ΚΑΛΥΜΝΟΥ
Καλύμνου, Λέρου.
28. ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ
Καρδίτσης.
29. ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΟΥ
Καρλοβασίου.
30. ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
Καστοριᾶς.
31. ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
Κατερίνης.
32. ΚΕΡΚΥΡΑΣ
Κερκύρας.
33. ΚΙΑΤΟΥ
Κιάτου.
34. ΚΙΛΚΙΣ
Κιλκίς.
35. ΚΟΖΑΝΗΣ
Κοζάνης, Ἀμυνταίου, Γρεβενῶν, Πτολεμαΐδος, Σιατίστης
36. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
Κομοτηνῆς.
37. ΚΟΡΙΝΘΟΥ
Κορίνθου, Λουτρακίου.
38. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ
Κυπαρισσίας, Φιλιατρῶν.
39. ΛΑΜΙΑΣ
Λαμίας, Καρπενησίου.
40. ΛΑΡΙΣΗΣ
Λαρίσης, Φαρσάλων, Δομοκοῦ.
41. ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ
Λεβαδείας, Ὀρχομενοῦ, Ἀμφικλείας, Παραλ. Διστόμου.
42. ΛΕΥΚΑΔΟΣ
Λευκάδος.
43. ΜΕΓΑΡΩΝ
Μεγάρων.
44. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
Μεσολογγίου, Ναυπάκτου, Αἰτωλικοῦ.
45. ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Μυτιλήνης, Λήμνου, Πλωμαρίου Παπάδων.
46. ΝΑΟΥΣΗΣ
Ναούσης.
47. ΝΑΥΠΛΙΟΥ
Ναυπλίου, Λεωνιδίου, Κρανιδίου.
48. ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟΥ
Ξυλοκάστρου.
49. ΞΑΝΘΗΣ
Ξάνθης.
50. ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ
Ὀρεστιάδος, Διδυμοτείχου.
51. ΠΑΤΡΩΝ
Πατρῶν, Καλαβρύτων.
52. ΠΡΕΒΕΖΗΣ
Πρεβέζης.
53. ΠΥΡΓΟΥ
Πύργου, Ἀμαλιάδος.
54. ΡΕΘΥΜΝΗΣ
Ρεθύμνης.
55. ΡΟΔΟΥ
Ρόδου, Κῶ,
56. ΣΑΜΟΥ
Σάμου.
57. ΣΕΡΡΩΝ
Σερρῶν, Νιγρίτης.
58. ΣΠΑΡΤΗΣ
Σπάρτης.
59. ΣΥΡΟΥ
Σύρου, Θήρας, Μυκόνου, Πάρου.
60. ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ
Τριπόλεως, Μεγαλουπόλεως, Δημητσάνης.
61. ΤΡΙΚΑΛΩΝ
Τρικάλων.
62. ΧΑΛΚΙΔΟΣ
Χαλκίδος, Ἱστιαίας, Κύμης.
Ἀλιβερίου, Λίμνης, Καρύστου.
63. ΧΑΝΙΩΝ
Χανίων.
64. ΧΙΟΥ
Χίου, Καρδαμύλων, Οἰνου-

CONTINENTAL COLLEGE HASTINGS

CONTINENTAL COLLEGE

(Hastings) Co, Ltd. SUSSEX ENGLAND

Ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ Βρεταννικοῦ Ὑπουργείου Παιδείας

ΔΕΚΤΟΙ Σπουδασταὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, καὶ τὴν περίοδον τῶν θερινῶν διακοπῶν.

ΣΠΟΥΔΑΙ δι' ἐξετάσεις τῶν Πανεπιστημίων Λονδίνου, Κέϊμπριτζ, καὶ τῶν Πολυτεχνικῶν Σχολῶν.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ α) Γενικῆς Κολλεγιακῆς Ἐκπαιδεύσεως (συνήθους καὶ προκεχωρημένου ἐπιπέδου)

β) Εἰς τὴν Ἀγγλικὴν εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα.

γ) Οἰκονομικῶν — Ἐμπορικῶν σπουδῶν, Λογιστικῆς, Στενογραφίας καὶ Δακτυλογραφίας.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ — ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ε.Τ.Ε. καὶ τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ Κολλεγίου, τηλ. 875.603.

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 3η σελίδα)

δεσμος τῆς στεγάσεως τοῦ Προσωπικοῦ, εἴτε εἰς ἀνεπισημους ὁμαοας, ὅπως οἱ Πτυχιοῦχοι, νὰ ἐπιτυγχάνη τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων του χωρὶς νὰ διαθετη τὸ παραμικρὸν μέσον ἐξαναγκασμοῦ.

Εἶναι παραδείγματος χάριν δυνατόν, νὰ κάνουν ἀπεργία μόνοι των οἱ τοῦ Νόμου 751, ἢ οἱ Πτυχιοῦχοι, ἢ οἱ ὑπάλληλοι διὰ τὴν προσωρινότητα, ἢ τὸ θῆλυ Προσωπικὸν διὰ τὰ ἰδιαίτερα προβλήματά του; Ἀσφαλῶς ὄχι. Καὶ ὅμως ἐπιτυγχάνουν τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων των.

Τοῦτο μᾶς δείχνει σαφῶς, ὅτι τὸ παρὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον δὲν γνωρίζει νὰ χειρίζεται τὰ ζητήματά μας. Δὲν γνωρίζει ἐκεῖνο τὸ στοιχειῶδες, ὅτι διὰ νὰ ἐξετασθῇ ἕνα αἴτημα, πρέπει νὰ εἶναι ἀπολύτως θεμελιωμένο, νὰ ἔχῃ πλήρη καὶ ὁλοκληρωμένα στοιχεῖα. Ἄλλως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Πολὺ περισσότερον δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ὅταν δὲν ὑπάρχη καὶ ἡ ἀπειλὴ τοῦ ἐξαναγκασμοῦ, μέσον τὸ ὁποῖον μόνον ὁ Σύλλογος διαθέτει.

Κύριοι, ὁ Σύλλογός μας ὑπὸ τὸ παρὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐχρεωκόπησε. Ἔγινε τελείως ἀνυπόληπτος. Δὲν τὸν ὑπολήπτεται ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης. Τὰ ὑπομνήματά του οὐδόλως τὰ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν. Δὲν τὸν ὑπολήπτονται οἱ Σύλλογοι τῶν ἄλλων Τραπεζῶν. Εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. εἴμεθα οὐραγοί. Ἀλλὰ τὸ φοβερώτερον δὲν τὸν ὑπολήπτονται πλέον οὔτε τὰ μέλη του. Ἀπόδειξις ὅτι κάθε ὁμὰς ὑπαλλήλων (καὶ δὲν κακίζω τοὺς συναδέλφους γι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ἀφοῦ ὁ Σύλλογος αὐτοκατηργήθη) διὰ νὰ ἐπιτύχη, λέγω, κάθε ὁμὰς ὑπαλλήλων τὴν λύσιν τοῦ αἰτήματός της, ἀναγκάζεται νὰ ὀργανώνεται εἰς ἰδίους Συλλόγους ἐντὸς τοῦ Συλλόγου καὶ νὰ ἐνεργῇ ἐκτὸς τοῦ Συλλόγου. Σύγχυσις πρωτοφανής. Ἔτσι ἔχομεν τὸν Σύνδεσμον Στεγάσεως, ἀσχολούμενον μὲ τὴν στέγασιν τοῦ Προσωπικοῦ. Ἔχουν δοθῆ δάνεια εἰς ὑπερχιλίους συναδέλφους, τὸ ποσὸν δὲ τὸ ὁποῖον διετέθη διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ὑπερβαίνει ἤδη τὰ 200.000.000. Ἄνευ οὐδεμιᾶς συλλογικῆς ἀναμίξεως.

Ἔχομεν τὸν Σύλλογον τοῦ Νόμου 751 μὲ τὰ γνωστά του ἐπιτεύγματα. Ἔχομεν τὸν Σύλλογον τῶν ταμειακῶν, ἔχομεν τὸν Σύλλογον τῶν τεχνικῶν, ἔχομεν τὸν μορφωτικὸν Σύλλογον μὲ τὴν λαμπράν του ἔναρξιν δράσεως. Κατήντησε ἔτσι ὁ μέγας Σύλλογός μας, νὰ παίζη τὸν ἀσήμαντον καὶ σκιώδη ρόλον μιᾶς Ὁμοσπονδίας Συλλόγων τοῦ Προσωπικοῦ.

Καὶ θὰ ἐρωτήση ὁ δυστυχὴς νέος ὑπάλληλος, ὁ ὁποῖος δὲν γνωρίζει πρόσωπα καὶ πράγματα. Μὲ τί τέλος πάντων ἀσχολεῖται αὐτὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον; Τί κάνουν αὐτοὶ οἱ ἀπεσπασμένοι εἰς τὸ Συμβούλιον; Νὰ σοῦ πῶ ἐγὼ παιδί μου τὶ κάνουν καὶ μὲ τὶ ἀπασχολεῖται το Δ.Σ. Ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἐκλογῆς του ἐπὶ δύο χρόνια ἀσχολεῖται μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐπανεκλογῆς του.

Οἱ κύριοι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δὲν κάνουν τίποτε ἄλλο, ἀπὸ τοῦ νὰ περιέρχωνται τὰ ἐπαρχιακὰ ὑποκαταστήματα (διότι εἰς τὸ κέντρον τοὺς γνωρίζουν πλέον) καὶ νὰ μοιράζουν χειραψίες, χαμόγελα, ὑποσχέσεις, νὰ κρατοῦν δῆθεν σημειώσεις καὶ νὰ δημοκοποῦν ὡς ὁ ἔσχατος ἀποτυχημένος πολιτικός.

Κάπου - κάπου συντάσσουν καὶ κανένα ὑπόμνημα. Πέρυσι παραδείγματος χάριν εἰς τὰς 3—8—66 ὑπέβαλον εἰς τὴν Διοίκησιν ὑπόμνημα ἐκ δύο ἢ τριῶν σελίδων μὲ κεφαλὰς καὶ οὐράς, ὅπως τὸ ὀνομάζουν, καὶ τὸ ὁποῖον ὅμως, ὅπως καὶ εἰς τὴν λογοδοσίαν ὁμολογοῦν, ἔμεινεν ἀναπάντητον. Καὶ ἀφήνουν τὰ ζητήματα εἰς τὴν φροντίδα τῶν, μὲ ἀδυνάτους δυνάμεις, ἐνδιαφερομένων.

Κύριοι Συνάδελφοι, τὸ πρᾶγμα ἔφθασε εἰς τὸ μὴ περαιτέρω. Τὸ παρὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον πρέπει νὰ ἀντικατασταθῇ ἀμέσως. Ἔχουν εἰς τὴν ἀρχὴν τὰ αὐτὰ πρόσωπα ἐπὶ 10 συνεχῆ ἔτη. Ἔγιναν καθεστώς. Ἐταύτισαν τὸν Σύλλογον μὲ τὸν ἑαυτόν των. Σύλλογος εἶμαι ἐγώ. Ἀπὸ ἡγέται ἔγιναν, καὶ ἦταν φυσικὸν νὰ γίνουν, συνοικαλιστικοὶ ὑπάλληλοι. Πᾶν ὅ,τι εἶχαν νὰ προσφέρουν οἱ συνάδελφοι αὐτοί, τὸ προσέφερον. Κάθε ἰδέα των τὴν ἐφήρμοσαν. Κάθε πρωτοβουλία των τὴν ἐξήντλησαν. Κάθε δραστηριότητά των τὴν ἔθεσαν εἰς ἐφαρμογην. Τίποτε πλέον δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀναμένη ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν Σύλλογον.

Καὶ ὅμως ζέοντα εἶναι τὰ θέματα τοῦ προσωπικοῦ, τὰ ὁποῖα ἀναμένουν τὴν λύσιν των. Ἐνδεικτικῶς μνημονεύω τὰ κάτωθι: 1) Εἰς τὴν Τράπεζαν σήμερον ἐπικρατεῖ ἕνα ἄνευ προηγουμένου κομφούζιο. Ἡ ἱεραρχία κατερρακώθη. Στελεχη τῆς Τραπέζης, ἀσκοῦντα ἐπιτυχῶς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὰ καθήκοντά των, ἀντὶ νὰ προωθηθοῦν, ὑποσκελίζονται ἀπὸ ἄλλους ἴσως καλούς, ἀλλὰ νεωτέρους των, διὰ νὰ ὑποσκελισθοῦν κι' αὐτοὶ μετ' οὐ πολύ, ἀπὸ ἄλλους πιὸ νεωτέρους των, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Οὐδεὶς γνωρίζει σήμερον τὶ σειρὰ ἔχει εἰς τὴν ἱεραρχίαν. Λαμβάνει κανεὶς μίαν προώθησιν καὶ ὑποσκελίζει τὸν ἀνώτερόν του μέχρις ὅτου τρίτος κατώτερος λάβη μεγαλυτέραν προώθησιν καὶ ὑποσκελίση καὶ τοὺς δύο πρώτους. Χάος πραγματικό. Οἱ ἐκ μετατάξεως ταμειακοὶ παραμένουν μισθολογικῶς καὶ βαθμολογικῶς εἰς στασιμότητα.

Τὸ θῆλυ προσωπικὸν περιμένει εἰς μάτην τὴν ἐφαρμογὴν τῆς εἰκοσαετίας. Σημειώνω ἐδῶ ὅτι εἰς τὸ Δημόσιον, τὸ γνωρίζετε ἄλλωστε καὶ σεῖς, ἰσχύει ἀνέκαθεν ἡ δεκαπενταετία διὰ τὰς ἐγγάμους καὶ ἡ εἰκοσαετία διὰ τὰς ἀγάμους ὑπαλλήλους.

Ὑπάλληλοι ἀσκοῦντες καθήκοντα προϊσταμένου ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα δὲν ὀνομάζονται προϊστάμενοι, χάνοντας ἔτσι καὶ τὸ σχετικὸν ἐπίδομα. Εἰς τὸ Κεντρικὸν μόνον Κατάστημα ὑπάρχουν δέκα τέτοιες περιπτώσεις. Οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον ἀσκοῦν καθήκοντα προϊσταμένου, χωρὶς νὰ ὀνομάζωνται καὶ προϊστάμενοι.

Τὰ ἀσφάλιστρα κατανέμονται κατὰ ὄχι ἄμεμπτον τρόπον. Χιλιάδες ὑπάλληλοι ἐμφιαλώνονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Λογιστοῦ Α΄ χωρὶς κανεὶς νὰ ἀσχολεῖται μὲ τὸ τὶ θὰ γίνουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί. Αἱ προαγωγαὶ γίνονται μὲ φύλλα ποιότητος, τὰ ὁποῖα, ὅπως σήμερον συντάσσονται, πρέπει νὰ ριφθοῦν εἰς τὴν φωτιὰν ὅλα μαζί.

Τὸ ὡράριον τῶν Ὑποκαταστημάτων, παρὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ δημοκοπίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δὲν ἐπιλύεται. Καὶ τελευταῖον καὶ κυριώτερον τὸ μισθολόγιον τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ἰδίως τῶν νεωτέρων ὑπαλλήλων. Μὲ τὸ ἑνιαῖον μισθολόγιον τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων τείνομεν νὰ φθάσωμεν νὰ ζητήσωμεν ἴσην μεταχείρισιν μὲ τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἀρκεῖ νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ὁ ὀνομαστικὸς μηνιαῖος μισθὸς τοῦ Τμηματάρχου Β΄ εἰς τὸ Δημόσιον, εἶναι πέντε χιλιάδες δραχμές. Καὶ οἱ πτυχιοῦχοι Δημόσιοι ὑπάλληλοι κρίνονται γιὰ τμηματάρχας Β΄ μετὰ ὀκτὼ μόνον ἐτῶν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀλλὰ τὸ πάγιον αἴτημά μας εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐν παντὶ ἐξομοίωσίς μας μὲ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Ὅλα αὐτὰ ὅμως καὶ πλεῖστα ἄλλα τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν χρειάζονται Σύλλογον πραγματικόν, διὰ νὰ ἐπιλυθοῦν. Καὶ ὁ Σύλλογός μας μὲ τὸ παρὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐπὶ μίαν δεκαετίαν εἰς τὴν ἀρχήν, οὐσιαστικῶς διελύθη.

Πόσο σοφὸν εἶναι τὸ Ἀμερικανικὸν Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀμερικῆς θητείαν πέραν τῶν ὀκτὼ ἐτῶν!

Ἀλλὰ μὴν φοβεῖσθε. Ἐκ τῆς τέφρας του ὁ Σύλλος, ὑπὸ ἄλλην ἡγεσίαν, θὰ ἀναγεννηθῇ ὡς ὁ φοῖνιξ. Ἀρκεῖ ἐσεῖς νὰ δείξετε τὸ ἀπαιτούμενον ἐνδιαφέρον. Ὁ ὑποφαινόμενος μετ' ἄλλων ἐκλεκτῶν νέων συναδέλφων, διὰ πρώτην φορὰν ἀναμειγνυομένων εἰς τὰ κοινά, θὰ διεκδικήση τὴν τιμὴν τῆς ἐκπροσωπήσεώς σας εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς.

Ὁ Σύλλογός μας, κύριοι Συνάδελφοι, θέλει νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ.

(Χειροκροτήματα)

Πρόεδρος: Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Ἰθακήσιος.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδ. Κ. Ἰθακησίου

κ. Κ. Ἰθακήσιος: Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, πρὶν εἰσέλθω εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς λογοδοσίας τῶν πεπραγμένων τῆς ἀπερχομένης Συλλογικῆς Ἡγεσίας, θὰ ἤθελα νὰ θίξω πρῶτον δύο θέματα.

Τὸ πρῶτον θέμα εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐνεθυμήθην ἐκ τῆς παρουσίας ὡς ὁμιλητοῦ τοῦ Προέδρου τῶν ἀστέγων, κ. Γ. Παπαϊωάννου.

Δηλαδὴ τὸ θέμα τῆς ὑποθήκης ἐπὶ τῶν χορηγουμένων στεγαστικῶν Δανείων, τὸ ὁποῖον καὶ παλαιότερον ἔθιξα εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν Ἀστέγων καὶ δὲν εἶδα μέχρι σήμερον νὰ λάβῃ σάρκα καὶ ὀστά. Μάλιστα μὲ τὰ πενιχρὰ ποσὰ ποὺ σήμερα δίνει ἡ Τράπεζα γιὰ τοὺς νεωτέρους. (Ἐγὼ τὸ ἐπῆρα καὶ τὸ ἐπλήρωσα), εἶναι ἄδικο μοῦ φαίνεται νὰ ἐπιβαρύνεται ὁ ὑπάλληλος μὲ 25.000 δραχμὲς ὑποθήκη γιὰ τὰ λεπτὰ ποὺ παίρνει. Εἶναι προτιμώτερο αὐτὰ τὰ λεπτὰ νὰ δοθοῦν γιὰ νὰ βελτιώση τὴν στέγασίν του.

Εἶναι ἀπαράδεκτο ὅταν ἡ Τράπεζα δίνει μὲ μίαν προσημείωσιν λεπτὰ σὲ ἀνθρώπους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐνίοτε χάνονται, στὸν ὑπάλληλό της στὸν ὁποῖο δεσμεύει καὶ τὴν αὐτασφάλειάν του ἀκόμη, νὰ ζητᾶ ὑποθήκη καὶ νὰ τὸν ἐπιβαρύνη.

Τὸ θέμα αὐτὸ τὸ θέτω διὰ τὴν ἐπερχομένην Συλλογικὴν Ἡγεσίαν.

Καὶ τὸ δεύτερον θέμα, κύριοι, τὸ ὁποῖον εἶπα καὶ εἰς τὴν προηγουμένην Συνέλευσιν καὶ κάθε Συνέλευσιν ποὺ γίνεται. Εἶναι ντροπὴ τὰ λεπτὰ τὰ ὁποῖα μᾶς ἔδωσε στοὺς μεγαλυτέρους ὑπαλλήλους (ἴσως οἱ νεώτεροι δὲν ἔχουν τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον), ὅταν δὲν μποροῦσε νὰ μᾶς δώση, νὰ πάρωμε τὸ ψωμί μας καὶ μᾶς ἐμοίρασε εἰς ὅλο τὸ προσωπικὸ αἰτήσεις νὰ ὑπογράψωμε διὰ δάνειο, γιὰ νὰ μᾶς ἐνισχύση, νὰ ἔρχεται τώρα, ὅταν φεύγουνε οἱ ὑπάλληλοι, νὰ τὸ εἰσπράττη ὡς ὀφειλή. Καὶ νὰ εἶναι καὶ αὐτὸ τὸ θέμα καὶ θέμα συναλλαγῆς τῆς Τραπεςης γιὰ τοὺς μέχρι προχθὲς ἐθελουσίως ἐξερχομένους, (πάρε καὶ πενῆντα χιλιάδες δραχμὲς καὶ σοῦ χαρίζω καὶ τὰ δάνεια).

Αὐτὰ τὰ δύο θέματα, κύριοι, θεωρῶ χρέος μου νὰ εἰπῶ. Τώρα θὰ ἔλθω εἰς τὴν λογοδοσιαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ὑπῆρξα Συνδικαλιστὴς παλαιὸς καὶ πάντοτε ὅταν ἀνακατεύθηκα καὶ ἄλλοτε στὸν συνδικαλισμό, εἶχα ἕνα καὶ μόνο σκοπό, τὰ συμφεροντα τῶν ὑπαλλήλων. Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω σήμερον ὅτι, ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου μὲ τὰς δυνατότητας τὰς ὁποίας εἶχε καὶ ἐκείνας αἱ ὁποῖαι τῆς παρουσιάσθησαν, διότι εἶναι καὶ εὐκαιρίαι ποὺ τῆς παρουσιάσθησαν, ἐπετέλεσε πλήρως τὸ καθῆκον της. Εἰναι δὲ ἀπαράδεκτον τὸ ὅτι ἄκουσα σήμερον ἐδῶ, ὅτι ἐὰν ὁμάδες συναδέλφων συνεπήχθησαν γιὰ νὰ βοηθήσουν τὴν Συλλογικὴν ἡγεσίαν, ὅτι Συλλογικὴ ἡγεσία δὲν ὑπάρχει.

Ἐμεῖς ποὺ εἴμαστε παλαιότεροι ἐπὶ Ἀποστολοπούλου, ὅταν εἴχαμε ἀντιξοότητες, ἐτρέχαμε καὶ κάναμε μόνοι μας Ἐπιτροπὲς τέτοιες, γιὰ νὰ μᾶς ἐνισχύσουν εἰς τὸν ἀγῶνα μας. Οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονον, κύριοι, ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Νόμου 751, ἢ τῶν ταμειακῶν ἢ μιὰ ἄλλη ἐπιτροπὴ μὲ τὸ νὰ ἐνισχύση τὴν Συλλογικὴ μας ἡγεσία, τοῦτο σημαίνει ἀνυπαρξίαν τοῦ Συλλόγου.

Κύριοι Συνάδελφοι, πρέπει νὰ δείχνωμεν ὁμαδικῶς τὸ ἐνδιαφέρον μας καὶ νὰ ἐρχώμαστε εἰς τὸν Σύλλογο, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν συμπαράστασί του νὰ μᾶς βοηθᾷ εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφόρων θεμάτων μας. Βέβαια εἶναι ἀξιέπαινος ὁ κ. Ἰατρίδης, ὁ ὁποῖος εἶναι στὸ Ὑποκατάστημά μου καὶ ξέρω πόσο ἀγωνίστηκε καὶ τὸν συγχαίρω γιὰ τὸ Νόμο 751, ἀλλὰ πρέπει νὰ συγχαροῦμε καὶ τὴν Συλλογικὴ ἡγεσία, διότι τοῦ συμπαρεστάθη καὶ πάντοτε ἦταν μαζί του.

Λοιπόν, κύριοι, ὅταν κρίνωμε μίαν Συλλογικὴν ἡγεσίαν πρέπει νὰ τὴν κρίνωμε δικαίως. Ἄκουσα κριτική, δὲν ἄκουσα ὅμως τίποτε τὸ συγκεκριμένο. Νὰ πῆς κακὰ ἔκαμε σὲ τοῦτο, κακὰ ἔκανε σὲ κεῖνο, παρὰ εἴπαμε γιατὶ ἔκαμε Ἐπιτροπές... Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τί εἶναι αὐτά; Τί εἶναι ἡ νέα νοοτροπία, ἡ ὁποία παρουσιάζεται εἰς τὴν συνδικαλιστικήν μας κίνησιν. Δηλαδὴ οἱ ὑπάλληλοι ποὺ μὲ βοηθοῦν στὸ Ὑποκατάστημά μου, πρέπει νὰ εἶναι ἀποδιοπομπαῖοι, ἐγὼ δὲ δὲν κάνω τὴν δουλειά μου. Τί εἶναι αὐτὴ ἡ νοοτροπία, κύριοι; Ὅλοι ἔχουμε ἀνάγκη τὴ συμπαράσταση τῶν συναδέλφων ἢ καθ' ὁμάδας ἢ καὶ μεμονωμένως.

Λοιπόν, ἡ Συλλογικὴ ἡγεσία, κύριοι, νομίζω ὅτι ἔκανε τὸ καθῆκον της. Καὶ συγχαίρω καὶ τὰς ὁμάδας τῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι τῆς συμπαρεστάθησαν καὶ ἀγωνίσθησαν διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἐπέτυχον.

Μὴ μεμψιμοιροῦμε, κύριοι, ἐὰν ὁ Νόμος 751 δὲν ἐλήφθη ἐγκαίρως. Δὲν μποροῦμε νὰ τὰ ζητᾶμε ὅλα μαζεμένα, διότι ἔχομε ἀντιδράσεις. Θὰ πάρωμε τὸ ἕνα καὶ μετὰ θὰ διεκδικήσωμε τὸ ἄλλο. Πρέπει νὰ πατήσωμε πρῶτα σὲ ἕνα σκαλί, γιὰ νὰ ἀνέβωμε τὸ ἄλλο. Δὲν μποροῦμε νὰ ἀνεβοῦμε τρία-τρία τὰ σκαλιά, κύριοι. Ἕνα - ἕνα θὰ τὰ ἀνεβοῦμε.

Λοιπόν, κύριοι, αὐτὰ ἤθελα νὰ σᾶς πῶ, καὶ αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πιστεύω. Δὲν ἤθελα νὰ σᾶς μιλήσω καθολου, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἄκουσα κριτικές, οἱ ὁποῖες μὲ ἐξένισαν, γι' αὐτὸ ἀνέβηκα στὸ βῆμα. Λέτε ὅτι πρεπει νὰ γίνη ἀνανεωσις. Βέβαια καὶ ἐγὼ εἶμαι ὑπὲρ τῆς ἀνανεώσεως τῆς ἡγεσίας. Γι' αὐτὸ ὑποβάλλω τὴν παράκλησιν στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου, ἐὰν μπορῇ νὰ ζητήση τὴν ἀνανέωσιν, γιατὶ ἀπὸ δῶ καὶ μπρὸς ὁ ἀγῶνας τοῦ Συλλόγου εἶναι μεγάλος, διότι ὅπως εἶπε προηγουμένως ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος, κ. Μαυρουδῆς, εισθε περίπου δύο χιλιάδες λογισταὶ καὶ πρόκειται νὰ ἀποτελματωθῆτε.

Λάβετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι, μέχρι τὴν σειρὰ τὴν δική μου, ἡ ὁποία εἶναι ἡ τελευταία ποὺ εἰσήχθη κατόπιν διαγωνισμοῦ θὰ φεύγουν 50 καὶ 60 κάθε χρόνο, μετὰ τὸ ποσοστὸν τῶν ἀποχωρούντων θὰ εἶναι πολὺ μικρότερο. Γιατὶ αἰτία τῆς γνωστῆς ταμειακῆς ἀτασθαλίας ἐπὶ Δροσοπούλου ἡ Τράπεζα ἔκανε νὰ πάρη 10 χρόνια ὑπαλλήλους.

Λοιπὸν θὰ εἶναι πολὺ δύσκολη ἡ θέσις τῶν Λογιστῶν Α΄ Γι' αὐτὸ λοιπὸν πρέπει νὰ βρεθῇ Σύλλογος, ὁ ὁποῖος νὰ εἶναι ἑνωμένος. Μὴν ἀρχίσετε μεταξύ σας τὶς διαμάχες. Ἂς ἀνοίξη τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὶς πόρτες του καὶ ὅποιος ἀπὸ σᾶς ἔχει τὴν καλὴ διάθεσι, ἂς ἔλθῃ, κύριοι, ν' ἀγωνισθῇ μαζὶ μ' αὐτούς. Δὲν φαντάζομαι ὅτι θὰ ὑπάρξη Συλλογικὴ ἡγεσία ποὺ θὰ ζητήση ἕνας συνάδελφος νὰ προσφέρη τὰς ὑπηρεσίας του καὶ θὰ ἀρνηθῇ νὰ τὸν δεχθῇ.

Νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, ὅτι θὰ μὲ ἀκούσητε, ἐγὼ ἀπέρχομαι, καὶ σᾶς εἶπα, ἐὰν ἀνακατεύθηκα στὸν συνδικαλισμό, ἀνακατεύθηκα διότι τότε ἐπίστευα ὅτι μπορῶ νὰ σᾶς βοηθήσω, σήμερα καὶ νὰ λέγατε νὰ μὲ κάνατε Πρόεδρο θὰ σᾶς ἔλεγα, κύριοι, δὲν μπορῶ, διότι δὲν ἔχω τὶς δυνατότητες νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσω.

Οἱ Συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι ἐχαρακτηρίσθηκαν ὡς στενὴ κλίκα καὶ μὲ διαφόρους ἄλλους χαρακτηρισμούς, εἶναι συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι ἐδούλεψαν, ἐργάσθηκαν καὶ ξέρουν τί νὰ ζητήσουν. Δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους ποὺ δὲν ξέρουν. Ἀπόδειξις δὲ ὅτι ξέρουν τί ζητᾶνε εἶναι διὰ τὸ θέμα, τὸ ὁποῖον ἐλέχθη τώρα μόλις πρὸ ὀλίγου. Ἐζητήσαμε νὰ πάρωμε καὶ μεῖς ὡς ὑπάλληλοι ὅ,τι παίρνουν οἱ εἰσπράκτορες καὶ οἱ κλητῆρες ἀπὸ τὸν Σύλλογον ὅταν ἀποχωροῦν. Δηλαδὴ νὰ πάρουμε καὶ μεῖς δύο καὶ τρεῖς μισθούς. Καὶ οἱ συνάδελφοι αὐτοὶ εἶπαν τὸ βρίσκουν δίκαιον, ἀλλὰ πρέπει προηγουμένως νὰ μελετηθῇ, δὲν γίνονται τὰ πράγματα στὸ πόδι. Θέλετε νὰ τὸ συζητήσωμε, τὸ θέτομε ἀπόψε τὸ θέμα αὐτὸ εἰς τὴν Συλλογικὴν ἡγεσίαν. Καὶ παρακαλῶ τὴν μέλλουσαν ἡγεσίαν νὰ τὸ μελετήση, μήπως χρειασθῇ νὰ πληρώσωμε κάτι παραπάνω ὡς συνδρομὴ τοῦ Συλλόγου γιὰ νὰ μπορέσωμε νὰ λάβωμε κι' ἐμεῖς ὅ,τι ἐπροτάθη.

Σᾶς εὐχαριστῶ ποὺ μὲ ἀκούσατε.

(Χειροκροτήματα)

κ. Πρόδρος: Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Πολυχρονίδης.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδ. Ν. Πολυχρονίδη

κ. Ν. Πολυχρονίδης: Κύριοι Συνάδελφοι. Πρὶν μπῶ στὸ κύριον θέμα τῆς ὁμιλίας μου, ἡ ὁποία ἄλλωστε δὲν θὰ σᾶς κουράση, θὰ ἤθελα νὰ ἀποτίσω φόρον τιμῆς πρὸς τὸν ἀείμνηστον Πρόεδρόν μας Γεώργιον Καραπάνον. Γιὰ μᾶς τοὺς νέους Συναδέλφους πράγματι στάθηκε ὁ πατέρας μας, αὐτὸς ποὺ κατώρθωσε νὰ μᾶς βοηθήση καὶ νὰ ξεπεράση τὶς δυσκολίες ποὺ τότε ἀντιμετωπίζαμε.

Ὅπως θὰ ξέρετε πολλοὶ ἀπὸ σᾶς, δύο κυρίως θέματα ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦσαν τότε, μὲ τὶς δυνάμεις ποὺ διέθετε καὶ μὲ τὸν ἀγῶνα ποὺ ἔκανε, κατώρθωσε μέσα σὲ σύντομο διάστημα νὰ τὰ ἐπιλύση.

Πρῶτον θέμα εἶναι ἡ μονιμοποίησις τῶν τότε νέων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον διαγωνισθῇ σὲ ὅλα τὰ μαθήματα κατὰ τὸν πρῶτον διαγωνισμὸ γιὰ εἰσαγωγή τους στὴν Τράπεζα.

Ἄλλο θέμα ἦταν ἡ ἄρσις τῆς προσωρινότητος. Δὲν γνωρίζω τὶ ἀκριβῶς ἔγινε μὲ τοὺς παληότερους. Γιὰ μᾶς τοὺς νέους πάντως τὸ θέμα ἐλύθη κατὰ τὸν πλέον εὐνοϊκὸν τρόπον.

Αὐτὸ φυσικὰ ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Θὰ ἤθελα νὰ ἐπισημάνω αὐτὰ τὰ ὁποῖα συμβαίνουν καὶ ποὺ ἀφοροῦν ἐμᾶς τοὺς νέους. Δυστυχῶς ἀπὸ τὸ 1960, ἐνῶ συνεχῶς νέοι συνάδελφοι εἰσέρχονται εἰς τὴν Τράπεζα, παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον, οἱ νέοι οἱ ὁποῖοι μὲ ὅλην τους τὴν ὄρεξη, μὲ ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς των ἀφοσιώνονται εἰς τὸ Ἵδρυμα, νὰ μὴν τυγχάνουν τῆς μεταχειρίσεως ἐκείνης τὴν ὁποίαν θὰ πρέπει νὰ τυγχάνουν σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις.

Πρῶτον τὸ ὡράριον. Δυστυχῶς καὶ εἰς τὴν ἐπαρχία, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὡράριον ξεσπᾶ στὴν πλάτη τῶν νέων συναδέλφων. Γιατὶ ὅπως καὶ νὰ τὸ κάνουμε, οἱ μεγαλύτεροι μποροῦν καὶ φεύγουν στὴν ὥρα τους, ἐνῶ οἱ νέοι πληρώνουν τὴν νύφη.

Δεύτερον, τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας. Σὲ πολλοὺς νέους συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πτυχίο, τοὺς ἀναθέτουν ἓν εἶδος ἐργασίας τὸ ὁποῖον νομίζω ὅτι κατὰ κάποιον τρόπο εἶναι μειονεκτικὸ γι' αὐτούς.

Βέβαια δὲν μποροῦμε νὰ ἔχωμε τὴν ἀπαίτησιν μόλις μποῦμε στὴν Τράπεζα ἡ δουλειὰ ποὺ θὰ κάνωμε νὰ εἶναι ἀνάλογη μὲ τὴν δουλειὰ ποὺ ἔχει ἕνας πεπειραμένος ὑπάλληλος. Θὰ πρέπει ὅμως εἰδικὰ αὐτὸ τὸ θέμα, νὰ προσεχθῇ.

Ἀλλὰ κυρίως ἐκεῖνο τὸ θέμα ποὺ ἀπασχολεῖ ὅλους τοὺς νέους, εἶναι τὸ μισθολογικό. Καὶ γιὰ νὰ ἐξηγούμεθα, μισθολογικὸ εἶναι τὸ ὕψος τῶν ἀποδοχῶν τὸ ὁποῖον παίρνομε σήμερα ὅλοι οἱ συνάδελφοι μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Λογιστοῦ Β΄, ἀλλὰ ἰδίως ὁ δόκιμος, ὁ ὑπολογιστὴς Β΄ καὶ ὁ ὑπολογιστὴς Α΄. Δηλαδὴ οἱ πρῶτες βαθμῖδες. Εἶναι ἀπαράδεκτη ἡ κατάστασις αὐτή. Πρὶν ἀπὸ ἕνα μῆνα περίπου, ἴσως καὶ λιγώτερο, στὶς 23 Φεβρουαρίου ἐδημοσιεύθη στὶς ἐφημερίδες ἡ ἀπόφασις κατὰ τὴν ὁποίαν ηὐξήθησαν τὰ κατώτερα ὅρια τῶν ἀνειδικεύτων ἐργατῶν σὲ 90 δραχμὲς ἡμερησίως. Καὶ μάλιστα ὁ Διοικητής μας ὁ κ. Παρασκευόπουλος ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του σὰν Πρωθυπουργοῦ κατώρθωσε νὰ ἐπιλύση αὐτὸ τὸ μέγα θέμα. Τῆς αὐξήσεως δηλαδὴ τῶν κατωτάτων ὁρίων τῶν ἀνειδικεύτων ἐργατῶν.

Ἐὰν τώρα ὑπολογίσωμεν ὅτι μὲ βάσιν τὰ 26 ἡμερομίσθια, ἀφαιρουμένων δηλαδὴ τῶν τεσσάρων Κυριακῶν, ἐπὶ 90, ἀμέσως μᾶς κάνουν 2.350 δρχ. περίπου. Δὲν φαντάζομαι οἱ μεγαλύτεροι νὰ ἔχουν ἐνδιαφερθῆ γιὰ τὸ πόσα παίρνομε ἐμεῖς οἱ νέοι. Δηλαδὴ ὁ Δόκιμος καὶ ὁ Ὑπολογιστὴς Β΄ ποὺ εἶναι οἱ πρῶτες βαθμίδες. Ὁ Δόκιμος παίρνει 2.576 δρχ., ὁ δὲ Ὑπολογιστὴς Β΄ 2967 δρχ. Μὲ τὶς μεγάλες δὲ κρατήσεις ποὺ ἔχομε καταντᾶμε πρακτικῶς νὰ παίρνωμε λιγώτερα ἀπὸ τοὺς ἀνειδικεύτους ἐργάτες.

Αὐτὴ εἶναι κύριοι, ἡ κατάστασις ποὺ ἐπικρατεῖ μέχρι τώρα. Βέβαια μπορεῖ νὰ λεχθῇ πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα, ὅτι ὑπάρχουν οἱ ἀσφαλιστικὲς κρατήσεις καὶ ἡ συμμετοχὴ τῆς Τραπέζης. Ὅμως ἐπειδὴ μᾶς λέγουν ὅτι στὴν Τράπεζα ὑπάρχει καλὸ ἐφ' ἅπαξ καὶ καλὴ σύνταξις, ἐμεῖς οἱ νέοι ἀπαντοῦμε καὶ πότε θὰ ζήσωμε, μετὰ τὰ 65; Δηλαδὴ εἴμαστε νεκροὶ ἀπὸ τώρα; Εἴμαστε ἀπόμαχοι ἀπὸ τώρα; Ἀγωνιζόμεθα τριάντα χρόνια γιὰ νὰ ἀπολαύσωμε ἐφάπαξ; Καὶ σύνταξη; Ὅταν θὰ εἴμαστε ἀπόμαχοι καὶ πολλοὶ ἀπὸ μᾶς μπορεῖ νὰ μὴν εὑρίσκονται εἰς τὴν ζωή;

Πρῶτο λοιπὸν θέμα ποὺ τίθεται αὐτὴ τὴ στιγμὴ καὶ ποὺ καίει, εἶναι τὸ μισθολογικό. Πρέπει καὶ νομίζομε ὅτι μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπισθῇ, μὲ μίαν χορήγησιν μιᾶς προσαυξήσεως ἀπὸ 10% ἐπὶ πλέον τῆς ἤδη χορηγουμένης, ἡ ὁποία σέ ὅλη τὴν κλίμακα ἀπὸ τὸ βαθμὸ τοῦ Ὑπολογιστοῦ Β΄ ἕως τὸ βαθμὸ τοῦ Λογιστοῦ Β΄ νὰ δοθῇ καὶ κατὰ κάποιο τρόπο νὰ καλύψη μέρος τοῦ ἐλλείμματος, διότι βέβαια τὸ κενὸ εἶναι τεράστιο καὶ δὲν καλύπτεται.

Ἄλλο θέμα ποὺ ἀπασχολεῖ ἐπίσης τοὺς νέους εἶναι τὸ θέμα τῶν ἀδειῶν γιὰ ἐκείνους ποὺ σπουδάζουν. Δὲν ξέρω, κύριοι Συνάδελφοι — καὶ ἀπευθύνομαι αὐτὴ τὴ στιγμὴ στοὺς μεγαλυτέρους, εἰς τοὺς Προϊσταμένους καὶ εἰς τοὺς κυρίους Διευθυντὰς — ἐὰν ποτὲ μπορέσατε νὰ δῆτε ἀπὸ κοντὰ τὸ δρᾶμα τῶν ἀνθρώπων μὲ τὶς ἐξαντλητικὲς ὧρες ποὺ ἀπασχολοῦνται σὰν ὑπάλληλοι ἐδῶ εἰς τὴν Τράπεζαν ἀφ' ἑνός, μὲ τὴν προσπάθεια ποὺ καταβάλλουν ἀφ' ἑτέρου γιὰ νὰ σπουδάσουν, καὶ πῶς ἀντιμετωπίζονται αὐτοὶ ἀπὸ τοὺς Προϊσταμένους κάθε ὑπηρεσίας.

Παλαιότερα ἐπεκράτει μιὰ τελείως ἀπαράδεκτος κατάστασις. Κατόπιν βέβαια ὡρισμένων διαβημάτων ποὺ εἶχε κάνει ὁ Σύλλογος, κυκλοφόρησε θυμᾶμαι καὶ μιὰ ἐγκύκλιος ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος, ἡ κατάστασις ἔχει κάπως βελτιωθῇ. Ἀλλὰ γιὰ μᾶς ἐξακολουθεῖ ἀκόμο νὰ εἶναι ἀπαράδεκτος.

Καταγγέλω ὅτι σὲ ὑποκατάστημα τοῦ Πειραιῶς, σὲ συνάδελφο νέα, ἡ ὁποία σπουδάζει στὸ Πανεπιστήμιο, ἐκρατήθη ἀπὸ τὴν κανονική της ἄδεια ἕνα δεκαπενθήμερο μόνον καὶ μόνον γιατὶ πῆρε μερικὰς διώρους ἀδείας γιὰ νὰ δώση ἐξετάσεις. Ἔχω καὶ ἄλλα τέτοια περιστατικὰ ὑπ' ὄψιν μου καὶ δὲν θάθελα αὐτὴ τὴ στιγμὴ νὰ τὰ φέρω ὑπ' ὄψιν τῆς Συνελεύσεως.

Εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν ἐχορηγήθησαν ὀκτὼ ἡμέρες ἄδεια ἐπὶ πλέον τῆς κανονικῆς γι' αὐτοὺς ποὺ σπουδάζουν. Εἶναι ἔπαινος γιὰ τὸν Διοικητή, τὸν κ. Ἀνδρεάδη.

Ἀλλὰ γιὰ μᾶς εἰς τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα, ποὺ θέλομε νὰ λέμε ὅτι προηγούμεθα τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης, νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχει σύγκρισις μεταξὺ τοῦ ἑνὸς Ἱδρύματος καὶ τοῦ ἄλλου, ὅταν λίγη ἄδεια γιὰ λόγους σπουδῶν ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὴν κανονικὴ ἄδεια, ἐνῶ ἐκεῖνοι προσθέτουν. Φαντασθῆτε τὴν διαφορὰ καὶ τὸ δρᾶμα αὐτῶν ποὺ σπουδάζουν. Γι' αὐτὸ ζητᾶμε χορήγησιν 10ημέρου ἀδείας γι' αὐτοὺς ποὺ σπουδάζουν. Νομίζομε ὅτι τὸ αἴτημα εἶναι λογικόν. Ὅσοι ἔχετε πάρει πτυχίο, ὅσοι ἔχετε σπουδάσει, ἀκόμη ὅσοι μαθαίνετε ξένες γλῶσσες θὰ ξέρετε, σᾶς ἐπαναλαμβάνω, τὸ δρᾶμα αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων. Πολλὲς φορὲς περνᾶνε Χριστούγεννα καὶ Πάσχα καὶ Ἀποκρηὲς καὶ εἶναι κλεισμένοι στὰ σπίτια τους ἀξύριστοι, στὸ κρεββάτι πολλὲς φορές, νὰ διαβάζουν, ἐνῶ οἱ ἄλλοι συνάδελφοι γλεντοῦν δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

Καὶ ὅμως θὰ πρέπει νὰ τοὺς ἀναγνωρίζεται αὐτὸς ὁ κόπος καὶ αὐτὴ ἡ θυσία. Ἐδῶ θὰ ἤθελα νὰ ἐπισημάνω τὴν διετῆ προώθηση ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τοὺς πτυχιούχους. Ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα ποὺ μπῆκα στὴν Τράπεζα καὶ ποὺ τότε ἀκόμη δὲν εἶχα πάρει τὸ πτυχίο μου, ἤμουν ἐνδιαφερόμενος. Ἤξερα ὅτι ὁ Σύλλογος — χωρὶς αὐτὴ τὴ στιγμὴ νὰ θέλω νὰ ἀπολογηθῶ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Συλλόγου, ἀλλὰ θέλω νὰ ἀποκαταστήσω τὰ πράγματα, ὅπως στὴν πραγματικότητα ἔχουν καὶ ποὺ τὰ κατέχω — ὁ Σύλλογος ἀντιμετώπιζε ἀπὸ τότε τὴν χορήγησιν προωθήσεως. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο βῆμα. Καὶ νομίζω ὅτι, ὅπως προηγουμένως εἶπε ὁ κ. Ἰθακήσιος. δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀποδοθῇ τὸ ἐπίτευγμα αὐτὸ σὲ διαφόρους Ἐπιτροπάς, ἀλλὰ ἴσα - ἴσα παράλληλα θὰ πρέπει στὶς Ἐπιτροπὲς αὐτὲς νὰ τοὺς ἀναγνωρισθῇ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ μάλιστα θὰ πρέπει νὰ γίνη ἔξαρσις τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ὅμως θὰ πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ ἡ προσπάθεια τῆς Συλλογικῆς ἡγεσίας.

Ἄλλο αἴτημα τῶν νέων Συναδέλφων εἶναι ἡ αὔξησις τοῦ ἐπιδόματος ἑστιάσεως. Γιὰ κείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐργένηδες καὶ τρῶνε στὴν λέσχη. Εἴτε στὴν ἐπαρχία εἶναι αὐτοί, εἴτε στὸ κέντρο. Προηγουμένως σᾶς ἔδωσα στοιχεῖα τῶν μισθῶν τῶν νέων ὑπαλλήλων. Καὶ νομίζω ὅτι μόνοι σας μπορεῖτε νὰ κρίνετε. Πῶς ἕνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ζῇ στὴν Πρωτεύουσα καὶ ὁ ὁποῖος ἀντιμετωπίζει τὸ πρόβλημα τῆς διατροφῆς του, πῶς μπορεῖ μὲ τὴν σημερινὴ ἄνοδο τοῦ τιμαρίθμου νὰ τὰ βγάλη πέρα; Καὶ ἔχω στοιχεῖα ὡρισμένων συναδέλφων μικρῶν βαθμῶν ποὺ μένουν νηστικοὶ ἀκριβῶς γιατὶ ὁ μισθὸς δὲν τοὺς φτάνει.

Ἑπομένως θὰ πρέπει ἡ Τράπεζα νὰ ἀντιμετωπίση καὶ αὐτὸ τὸ αἴτημα. Νὰ τὸ δῇ, ἐπειδὴ εἶναι λογικὸ καὶ ἐπειδὴ εἶναι δίκαιο, ἀπὸ εὐμενῆ σκοπιὰ καὶ τὸ τρίδραχμο τῆς ἐκπτώσεως νὰ τὸ κάνη τουλάχιστον πεντάδραχμο.

Ἄλλο αἴτημα τῶν νέων Συναδέλφων εἶναι ἡ ρύθμισις τοῦ ἐπιδόματος στεγάσεως τῶν Συνεδέλφων τῶν Ἐπαρχιῶν, εἴτε ἀκόμη αὐτῶν οἱ ὁποῖοι μετατίθενται ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία στὸ Κέντρο γιὰ λόγους ὑπηρεσιακούς.

Καὶ σ' αὐτὸ τὸ θέμα ἀκόμα, νομίζω πὼς θὰ πρέπει νὰ δοθῇ μία λύσις διότι ἐπικρατεῖ ἕνα παράδοξον καθεστὼς σὲ πολλὲς περιπτώσεις. Βέβαια ὄχι σὲ ὅλα τὰ Ὑποκαταστήματα, ἀλλὰ πολλοὶ Διευθυνταὶ Ὑποκαταστημάτων, δὲν χορηγοῦν ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ ἐνοικίου τὸ ὁποῖον καταβάλλουν οἱ νέοι Συνάδελφοι.

Τέλος καὶ ἕνα ἄλλο αἴτημα: Ἡ μονιμοποίησις τῶν ἀποτυχόντων εἰς ἓν μάθημα. Νὰ ἐπανεξετασθοῦν εἰς τὸ μάθημα αὐτό, κατὰ τὸν πρῶτον προαγωγικὸν διαγωνισμόν, δηλαδὴ ἀπὸ ὑπολογισταὶ Β πρὸς Α.

Ἐδῶ θὰ πρέπει ν' ἀνοίξωμε μιὰ παρένθεση. Ὅπως ἀνέφερα καὶ στὴν ἀρχὴ τῆς ὁμιλίας μου, οἱ νέοι ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνη στὸν ἀείμνηστο Πρόεδρό μας Γεώργιο Καραπάνο, διότι μᾶς βοήθησε στὶς ἐξετάσεις τῶν μαθημάτων τότε, καὶ μπορέσαμε καὶ περάσαμε καὶ ἐμονιμοποιήθημεν.

Τότε εἶχε δημιουργηθῆ μιὰ διάθεσις ἐνισχύσεως τῆς τότε Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου, ἀπὸ τοὺς νέους ὑπαλλήλους, ἐπειδὴ ἀκριβῶς ὑπῆρξε ἀντιστοίχως καὶ ὑποστήριξις τῆς Συλλογικῆς ἡγεσίας, πρὸς τοὺς νέους ὑπαλλήλους. Καὶ ἐξεδηλώνετο μὲ πρακτικὰ μέτρα.

Δυστυχῶς ὅμως κ. Συνάδελφοι, οἱ τότε ἀντιπολιτευόμενοι τὸν Σύλλογο, διέπραξαν ὄχι σφάλματα, ἀλλὰ ἐγκλήματα. Διότι παρουσιάσθη στὴν Γενικὴ Συνέλευση Συνάδελφος, μικροῦ βαθμοῦ, ὁ ὁποῖος μόλις πρὸ ἡμερῶν εἶχε δώσει ἐξετάσεις καὶ οὔτε λίγο οὔτε πολύ, κατεκεραύνωσε τὴν Διοίκησι τοῦ Συλλόγου, γιατί νομίζετε; Γιατὶ βοήθησε τοὺς νέους Συναδέλφους νὰ ξεπεράσουν τὸ ἐμπόδιο αὐτὸ καὶ νὰ μονιμοποιηθοῦν. Νὰ περάσουν τὸ ἕνα μάθημα.

Καὶ εὑρέθησαν κύριοι Συνάδελφοι, νέοι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἦταν στὴν τότε ἀντιπολίτευση, οἱ ὁποῖοι ἐχειροκρότησαν τὸν Συνάδελφο αὐτό, καὶ τοὺς ὁποίους δυστυχῶς βλέπω νὰ παρευρίσκονται αὐτὴν τὴν στιγμὴ μέσα στὴν αἴθουσα.

Αὐτὴν τὴν παρένθεσιν τὴν ἀνοίγω ἀκριβῶς γιὰ νὰ σᾶς πῶ τὸ δρᾶμα αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, διότι ἔκτοτε ὑπάρχει δυστυχῶς μιὰ ἀντίδρασις ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως, καὶ σήμερα ἀκόμα 110 νέοι Συνάδελφοι εἶναι ἐπὶ συμβάσει. Ἀρκεῖ νὰ σᾶς πῶ ὅτι στοὺς τελευταίους διαγωνισμοὺς τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ τοῦ Νοεμβρίου, ἔδωσαν ἐξετάσεις: τὸν μὲν Σεπτέμβριον 122 καὶ πέρασαν 12, τὸν δὲ Νοέμβριον 130 καὶ πέρασαν περίπου 30.

Φαντασθῆτε δηλαδὴ τὴν τεράστια διαφορά, καὶ τὸ ἔγκλημα τὸ ὁποῖον συνετελέσθη ἐναντίον τῶν νέων Συναδέλφων.

Τέλος νομίζω ὅτι, εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας τῶν νέων Συναδέλφων, εἰς τὰς ὁποίας θὰ πρέπει νὰ δοθῇ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις, θὰ πρέπει ἐπαναλαμβάνω ἡ νέα Συλλογικὴ ἡγεσία ἡ ὁποία θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὶς ἐκλογές, νὰ δώση τὸ μεγαλύτερον βάρος, γιατὶ δυστυχῶς διεπίστωσα κακὸ προμήνυμα γιὰ τὴν Τράπεζα. Δηλαδὴ ὁμαδικὴ ἔξοδο νέων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πτυχιούχων, οἱ ὁποῖοι μόλις παίρνουν τὸ πτυχίο τους σηκώνονται καὶ φεύγουν, λόγῳ ἀκριβῶς ἐλλείψεως προοπτικῆς.

Καὶ μᾶς λέγουν οἱ παλιοί, γιατί φεύγετε; ἀλλὰ ἐμεῖς δὲν ἔχουμε σκοπὸ κατ' ἀρχὴν νὰ ἐγκαταλείψουμε τὸ Ἵδρυμα θέλουμε ν' ἀγωνισθοῦμε, ἐντὸς τοῦ ἱδρύματος, ἀλλὰ θὰ θέλουμε ἐπίσης καὶ τὸ Ἵδρυμα νὰ μᾶς περιβάλλει μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην του, καὶ νὰ αὐξήση τὶς ἀποδοχὲς τὶς ὁποῖες ζητᾶμε.

Τελειώνοντας, ἐπειδὴ προηγουμένως ἄκουσα νὰ γίνεται λόγος δι' ἐπιτροπάς, καὶ ἐπειδὴ συνέβη καὶ μὲ μᾶς τοὺς νέους νὰ κάνουμε συγκεντρώσεις τὸ τελευταῖο διάστημα ἀκριβῶς γι' αὐτὰ τὰ αἰτήματά μας, δηλώνω ὅτι πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ αἰτήματα τὰ ἀγνοούσαμε καὶ μεῖς οἱ νέοι, καὶ μᾶς τὰ ὑπέδειξε ὁ ἴδιος ὁ Σύλλογος, ἄρα δὲν μποροῦμε νὰ μιλᾶμε περὶ ἐπιλύσεως ζητημάτων ἀπὸ τὰς Ἐπιτροπάς, ἐνῶ ἀντιθέτως πολλὰ ἀπὸ τὰ αἰτήματα αὐτά, προβάλλονται ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Συλλογικὴ ἡγεσία.

Πάντως ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἀντιπολίτευση, ἡ ὁποία πολλὰ ἰσχυρίζεται, καὶ κατέρχεται στὰς Γενικὰς Συνελεύσεις καὶ ζητάει τὴν ψῆφον μας, θὰ ἤθελα νὰ πῶ τὸ ἑξῆς: Ὅτι θὰ πρέπη οἱ κύριοι, οἱ ὁποῖοι θὰ κατέρχωνται σὲ κάθε ἕνα ψηφοδέλτιο — δὲν μὲ ἐνδιαφέρει ποιό θἆναι

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

αὐτὸ — νὰ ἔχουν προηγουμένως δείξει μιὰ συνέπεια πρὶν ἀπὸ τὶς ἐκλογές.

Ὄχι δηλαδὴ τὴν μέρα τῶν ἐκλογῶν νὰ παρουσιάζονται στὴν Γενικὴ Συνέλευσι γιὰ νὰ εἰσπράξουν χειροκροτήματα, ἀλλὰ θὰ πρέπει ν' ἀγωνισθοῦν μὲ ὑπομνήματα, μὲ ἐπιτροπές, μὲ κινήσεις μέσα στὴν Τράπεζα, νὰ ἔχουν ἀποδείξει ἐμπράκτως ὅτι ἐνδιαφέρονται γιὰ τοὺς Συναδέλφους, καὶ μετὰ νὰ ζητᾶνε τὴν ψῆφον μας.

(Χειροκροτήματα)

κ. Πρόεδρος: Τὸν λόγον ἔχει τώρα ὁ κ. Παπαβασιλείου.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδ. Γ. Παπαβασιλείου

κ. Γ. Παπαβασιλείου: Δὲν εἶχα τὴν προθεση ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι νὰ σᾶς ταλαιπωρησω, ἂν δὲν εἶχα μιὰ εἰδικὴ ἐντολὴ τῶν Συναδέλφων, τῶν λίγων Συναδέλφων ποὺ ἐκπροσωπῶ, νὰ ἀποτίσω ἐνώπιόν σας, φόρον τιμῆς στὸν μεγάλο ἀπόντα τῆς σημερινῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, τὸν ἀείμνηστον Γεώργιο Καραπάνο.

Ὁ λογος γιὰ τὸν ὁποῖον μεταφέρω τὴν ἐπιθυμίαν αὐτὴν τῶν Συναδέλφων, εἶναι γιατὶ ὁ ἀείμνηστος Πρόεδρος, συμπαραστάθηκε μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις, στὸν ἀγῶνα που κάναμε γιὰ τὴν καθιέρωση ἑνὸς κανονικοῦ, ἑνὸς ἀνθρωπίνου ὡραρίου.

Καὶ ἂς ἀναπαύεται ἡ ψυχή του σήμερα, γιατὶ ὁ ἀγῶνας αὐτὸς καρποφόρησε, καὶ αὐτὴν τὴν στιγμήν, οἱ Συνάδελφοι τοῦ Ὑποκαταστήματος Κατερίνης, δὲν στενάζουν κάτω ἀπὸ κεῖνο τὸ ἀνελεύθερο καθεστώς.

Βεβαίως, ἡ συμβολὴ τοῦ Προέδρου στὸν ἀγῶνα αὐτόν, ἀποτελεῖ καὶ ἐπιτυχίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν συνέχεια ἐκείνου. Μὲ τὸ νὰ λυθῇ τὸ θέμα τοῦ ὡραρίου, ἑνὸς καταστήματος, ἀσφαλῶς αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ γενικὴ τακτοποίηση τοῦ μεγάλου θέματος.

Ἔχω ὑπ' ὄψιν μου ἀρκετὰ ἐπαρχιακὰ καταστήματα, τὰ ὁποῖα παλεύουν κάτω ἀπὸ τὶς ἴδιες σκληρὲς συνθῆκες τὶς ὁποῖες περάσαμε καὶ μεῖς. Θὰ ἤθελα νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τὸ μέλλον Διοικητικὸ Συμβούλιο, ποὺ θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὶς ἀρχαιρεσίες, ὅτι ὁ στόχος πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ ἀλλοῦ.

Δὲν νομίζω ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἀποτελῇ ἀντιδικίαν ἐργαζομένων καὶ Διευθύνσεως ἑνὸς καταστήματος. Ἔχω ἀπόδειξη ὅτι τὴν τακτικὴ αὐτὴ ὡρισμένων Διευθυντῶν καταστημάτων, ὄχι μόνον τὴν ἀνέχεται δυστυχῶς ἡ Διοίκησις, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμπνέει.

Ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι, Διευθυνταὶ οἱ ὁποῖοι ὡδηγήθησαν στὸ Δικαστήριο ἀπὸ ὑπαλλήλους καὶ καταδικάσθηκαν, δὲν ἐπλήρωσαν οἱ ἴδιοι τὰ καταδικαστικὰ ἔξοδα, ἀλλὰ χρεώσανε τὴν Διοίκησι. Τί μεγαλύτερη λοιπὸν ἀπόδειξη ὅτι ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ εὑρίσκεται πολὺ ψηλά.

Θὰ ἤθελα τὸ καινούργιο Διοικητικὸ Συμβούλιο, νὰ ἀξιώσῃ ἀπὸ τὴν Διοίκησι νὰ κυκλοφορήσῃ ἐγκύκλιο ἀνοικτή, εἰς τοὺς Διευθυντὰς τῶν Καταστημάτων, ποὺ νὰ διαβασθῇ καὶ ἀπὸ τοὺς Ὑπαλλήλους, ἡ ὁποία νὰ τοὺς ἀπαγορεύῃ ρητῶς τὴν καταπίεσιν τῶν ἐργαζομένων, καὶ τὴν παρακράτησίν τους πέραν τοῦ κανονικοῦ ὁρίου ἐργασίας.

Ἐδιάβασα τὸν ἀπολογισμὸ ἐργασίας τοῦ ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Νομίζω πὼς παρουσιάζει ἀρκετὰ καὶ ἱκανοποιητικὰ ἐπιτεύγματα. Καὶ δὲν περίμενα, μᾶλλον περίμενα ἀπὸ ὅσους Συναδέλφους φιλοδοξοῦν νὰ πάρουν τὴν σκυτάλη τῆς Διοικήσεως τῶν Συνδικαλιστικῶν πραγμάτων, περίμενα μὲ γενναιότητα νὰ ἀναγνωρίσουν καὶ νὰ ἐγγράψουν στὸ ἐνεργητικό τῆς Διοικήσεως τὰ ἐπιτεύγματα, καὶ νὰ ἐπισημάνουν βεβαίως παραλείψεις καὶ κακὸ χειρισμό, ἂν ὑπῆρξαν.

Δὲν περίμενα ὅμως, ἀπὸ μιὰ πολὺ ταπεινὴ ἀντιπολιτευτικὴ διάθεση, πρῶτον νὰ φέρονται ὡς ἀπεσταλμένοι ἄλλων Συλλόγων καὶ νὰ κατηγοροῦν τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ὅτι ἀνεμίχθη σὲ ξένες ἀρχαιρεσίες. Δὲν περίμενα νὰ κακίσουν ὅτι δημιουργήθησαν κατὰ τὸ στάδιον τῶν διεκδικήσεων καὶ ἄλλαι παράλληλοι ἐπιτροπαί, βοηθητικαὶ τοῦ ἔργου τῆς Διοικήσεως, δὲν περίμενα τέλος οὔτε λίγο οὔτε πολὺ ἀπὸ ὁμιλητήν, νὰ υἱοθετήσῃ μίαν κατηγορίαν ἡ ὁποία πλανᾶται ἀπὸ πάνω μας καὶ ἡ ὁποία ἐκτοξεύθηκε ἀπὸ τὸν ἄθλιο ἐργατοπατέρα Μακρῆ, καὶ νὰ χαρακτηρίσῃ, ἂν κατάλαβα καλά, ὅτι τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, ἀποτελεῖται ἀπὸ Ἀριστοκρατία.

Διότι, προσάπτοντας ἕνα τέτοιο χαρακτηρισμὸ στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, τὸ ὁποῖον ἐκλέγεται, ἐπὶ μίαν σειρὰν ἐτῶν, εἶναι σὰν νὰ παραδέχεται τὸν χαρακτηρισμὸ ποὺ μᾶς ἔδωσε ὁ Μακρῆς, ὅτι ἀποτελοῦμε τὴν Ἀριστοκρατία τῶν ἐργαζομένων, ἐνῶ νομίζω πὼς ἐμεῖς βρισκόμαστε πιὸ πολὺ ἀνάμεσα στοὺς ἐργαζομένους κάτω ἀπὸ τὴν καταπίεση τοῦ ἐργοδότου.

Θὰ παρακαλοῦσα τέλος τὴν Γενικὴ Συνέλευση, νὰ ἐγκρίνῃ μίαν διαμαρτυρίαν, γιὰ ἕνα θέμα σοβαρὸ ποὺ συμβαίνει στὸ Συνδικαλιστικὸ χῶρο. Τελευταία, ἐπαναφέρθησαν οἱ ἀντεργατικοὶ νόμοι καὶ διώκονται Συνδικαλιστικὰ στελέχη, μάλιστα δὲ τὸ κροῦσμα αὐτὸ συνέβη καὶ στὸν δημοσιοϋπαλληλικὸ κόσμο, μὲ τὴν ἀπόλυσιν, ὅπως γνωρίζετε, δύο ἐκπαιδευτικῶν.

Θὰ ἤθελα, λοιπόν, νὰ διατυπωθῇ αὐτὴ ἡ διαμαρτυρία ἐκ μέρους τῆς Συνελεύσεως, πρὸς κάθε ὑπεύθυνο καὶ ἁρμόδιο. Διότι κάθε τὶ κακὸ ποὺ συμβαίνει μέσα στὸν χῶρο τῶν ἐργαζομένων, ἂν θυμηθοῦμε τὰ λόγια ἀπὸ τὸν πρόλογο βιβλίου τοῦ Χεμινγουαίη: «κάθε καμπάνα ποὺ κτυπᾶ, κτυπᾶ γιὰ τὸν καθένα μας».

Εἶναι καιρός, ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, πέραν ἀπὸ τὶς ἐπὶ μέρους διεκδικήσεις, τοῦ κλάδου μας, νὰ προβληματισθοῦμε γενικώτερα. Πρέπει νὰ ἐνδιαφερθοῦμε καὶ γιὰ ὡρισμενες ἠθικὲς ἀξίες, γιὰ ὡρισμένα ἰδανικά, τὰ ὁποῖα περιέχει μιὰ ἀληθινὴ Δημοκρατία.

Εἶναι καιρὸς νὰ ἐνδιαφερθοῦμε διὰ τὴν παγίωσιν τῶν ἐλευθεριῶν. Πρέπει ἀκόμα νὰ συνειδητοποιήσουμε, ὅτι ἀποτελοῦμε τὴν μεγάλη στρατιὰ τῶν ἐργαζομένων, μὲ ἀπεριόριστη δύναμη, ὅτι ἔχουμε ἱστορικὴ εὐθύνη, ἀπέναντι τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Πατρίδος μας, καὶ ὅτι μόνο ἔτσι θὰ μπορέσουμε νὰ ἀξιοποιήσουμε ὅλες τὶς προϋποθέσεις, ποὺ ὑπάρχουν στὸν τόπο μας.

Εὐχαριστῶ ποὺ μὲ ἀκούσατε.

(χειροκροτήματα)

κ. Πρόεδρος: Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Ἰατρίδης.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδ. Κ. Ἰατρίδη

κ. Ἰατρίδης: Κύριοι Συνάδελφοι, δὲν εἶχα σκοπὸ νὰ μιλήσω, ἀλλὰ ὁρισμένοι Συνάδελφοι, ἀνεφέρθησαν εἰς ζητήματα ποὺ μᾶς ἀφοροῦν. Καὶ ὡμίλησαν περὶ ὁμάδων καὶ ἐπιτροπῶν. Τοὺς ἀπαντῶ. Δὲν εἶναι οὔτε ὁμάδες αὐτές, οὔτε Ἐπιτροπές. Εἶναι ὁ Σύνδεσμος Πολεμιστῶν, ὁ ὁποῖος αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀπαριθμεῖ 650 μέλη. Δεύτερον, πρέπει νὰ δίδωμεν τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ.

Πρέπει νὰ εἴμεθα μελετημένοι κύριοι συνάδελφοι, ὅταν ἀνεβαίνουμε ἐδῶ πάνω στὸ Βῆμα, διὰ ν' ἀπαντήσουμε καὶ νὰ ὁμιλήσουμε. Ὡρισμένοι δὲν γνωρίζουν τοὺς ἀγῶνας τοὺς ὁποίους κάναμε τότε, ὅταν ξημεροβραδιαζόμαστε στὴν Βουλή, τόσον ἐγώ, ὅσον καὶ οἱ ἄλλοι Συνάδελφοι τοῦ Συλλόγου, γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ πρῶτον ἡ ψήφισις τοῦ Νομοσχεδίου τῆς ἄρσεως τῆς προσωρινότητος, ἀλλὰ καὶ τῶν πτυχιούχων καὶ μετέπειτα τοῦ νόμου 751 καὶ τοῦ 1836.

Δὲν μπορῶ νὰ πῶ ψέμματα. Δὲν συνήθισα νὰ λέω ψέμματα. Θὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια. Ἂν μᾶς βοήθησε ὁ Σύλλογος, ἢ δὲν μᾶς βοήθησε.

Κύριοι Συνάδελφοι, πρίν, ὅπως εἶπεν ὁ κ. Παπαϊωάννου, ἠναγκάσθημεν πράγματι νὰ συμπήξωμεν τὸν Σύνδεσμον, ἀλλὰ ὅμως ἐξ αὐτοῦ, δὲν ἕπεται ὅτι ἤλθαμε εἰς σύγκρουσιν μὲ τὸν Σύλλογο. Ἁπλούστατα, ὁ Σύλλογος δὲν ἐπεμβαίνει στὰ δικά μας εἰδικὰ θέματα, δηλ. δὲν μπορεῖ νὰ πάῃ στὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Διότι ἡμεῖς ὑπαγόμεθα στὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Ὁ Σύλλογος ὑπάγεται στὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας.

Συνεπῶς, στὰ ἐπὶ μέρους θέματα, δὲν μποροῦσε νὰ ἀναμιχθῇ ὁ Σύλλογος. Πρὶν προχωρήσω εἶχα συνομιλία μὲ τὸν Καραπάνο τότε, καὶ τοῦ εἶπα γιὰ τὸ ζήτημα τὸ δικό μας. Μοῦ λέγει προχώρησε μπροστά. Αὐτὸ δὲν σημαίνῃ ὅτι πῆρα τὴν συγκατάθεση τοῦ ἀειμνήστου Καραπάνου, ἁπλῶς διεπίστωσα, ὅτι ἐπιθυμοῦσε καὶ αὐτὸς τὴν δημιουργίαν τοῦ Συνδέσμου, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ λυθῇ τὸ θέμα.

Ἐν συνεχείᾳ, κατὰ τὰς συζητήσεις τοῦ Συλλόγου μὲ τὸν τότε Διοικητὴν κ. Μαῦρον, τὸν νῦν Διοικητὴν κ. Παρασκευόπουλον καὶ μὲ τὸν Ὑποδιοικητὴ κ. Γαζῆ, ὁ Γ. Καραπάνος, ἔλαβε θέσιν, τόσον ὁ ἴδιος ὅσον καὶ ὁ κ. Γκιτάκος ὑπὲρ τοῦ Συνδέσμου, καὶ ὑπὲρ τῶν Πολεμιστῶν, καὶ εἶπον ὅτι εἶναι δίκαιον τὸ αἴτημα τούτων, καὶ ὅτι πρέπει νὰ λυθῇ.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, δὲν μποροῦσε νὰ δώσῃ λύσιν μεμονωμένως, δηλαδὴ δὲν μποροῦσε νὰ δώσῃ μόνον ἡ Τράπεζά μας τὰ δύο χρόνια τότε, ὅπως ζητούσαμε. Ἔπρεπε νὰ γίνῃ νομοθέτημα εἰς τρόπον ὥστε ἡ προώθησις νὰ ἐπεκταθῇ καὶ στὰς ἄλλας Τραπέζας. Συνεπῶς, εἶχα πάρει τὴν συγκατάθεση τῆς τότε ἀλλὰ καὶ τῆς νῦν Διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ὡς γνωστόν, ὁ τέως Διοικητὴς κ. Μαῦρος, μετὰ τοῦ τέως προσωπάρχου κ. Παπαλέτσου, πῆγαν στὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας, καὶ ὑπέγραψαν πράγματι τὴν τροπολογίαν τοῦ Νομοσχεδίου ποὺ μᾶς ἀφοροῦσε. Ἡ τροπολογία ἡ δική μου, ἦταν ὀρθόδοξη, ἀλλὰ πῶς κουτσουρεύτηκε; Κουτσουρεύτηκε στὴν Βουλή. Δηλαδὴ μπῆκαν στὴ μέση ἄλλες ὀργανώσεις, καὶ προσετέθη τότε ἡ φράσις: «τοῦ νόμου 751 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ 1836». Βάλανε δηλαδὴ τὴν διατύπωσι «ὡς ἐτροποποιήθη».

Αὐτὸ γιὰ μένα ἦταν ἀπαράδεκτο. Διότι κύριοι Συνάδελφοι, ἄλλοι πολεμισταί, πολέμησαν ἕξη μῆνες. Ἄλλοι πολέμησαν ἕνα χρόνο, ἄλλοι πολέμησαν δύο, ἄλλοι ἑπτά, ὡς ὁ ὑποφαινόμενος. Ἦταν λοιπὸν ἀπαράδεκτον γιὰ μένα νὰ μπῶ μὲ τὰ ἑπτὰ ἔτη, καὶ νὰ μείνῃ ἐκεῖνος μὲ τοὺς ἕξη μῆνες, διότι καὶ ἐκεῖνος πολέμησε, καὶ ἐγὼ πολέμησα.

Γι' αὐτὸ χάλασα τὸν κόσμο μέχρι τὴν τελευταία στιγμὴ γιὰ νὰ μπῇ τοῦ νόμου 751 ἢ τοῦ 1836.

Ἔρχομαι τώρα, εἰς τὸν κ. Κατωπόδη. Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι καὶ τοὺς ἀναπήρους καὶ τὰ θύματα πολέμου, προστατεύει ὁ παρὼν νόμος. Εἶναι ἤδη 800 ποὺ συμπεριλήφθησαν εἰς τὴν ἐγκύκλιον. Μέσα στοὺς 800 περιλαμβάνονται θύματα καὶ ἀνάπηροι πολέμου. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τοὺς προσληφθέντας πρὶν τοῦ 48. Καὶ πράγματι θὰ ἐπεκταθῇ καὶ δι' αὐτούς. Θὰ ἀγωνισθῶ διὰ νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορία. Νὰ πάρουν καὶ αὐτοί, ἐφ' ὅσον δικαιοῦνται.

Ἀλλὰ ἔχω καὶ κάτι ἄλλο νὰ σᾶς πῶ. Δὲν θυμᾶσθε κ. Κατωπόδη, τὸ ἑξῆς, ὅτι ἡ παράγραφος 3 τοῦ Νόμου 1836, λέγει ὅτι τὰ πρόσωπα τὰ ὁριζόμενα εἰς τὰ ἐδάφια α', β', γ', καὶ η', τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' ὅσον λαμβάνουν τὴν σύνταξιν ἀνωτέραν τῶν 500.000 δχρ., δηλ. 500 σημερινῶν δρχ. (ἔτος 1951) δὲν τυγχάνουν τῆς προωθήσεως αὐτῆς.

Ἕν μέλος: Αὐτὸ εἶναι γιὰ τὴν πρώτην ἰσχύν...

κ. Ἰατρίδης: Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης εἶπε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Συνεπῶς ἐσεῖς πρέπει νὰ πῆτε ὅτι τὰ τοῦ Νόμου 1836 εὐεργετήματα, νὰ ἐπεκταθοῦν καὶ σὲ μᾶς τοὺς ἀναπήρους, καὶ τὰ θύματα πολέμου, οἱ ὁποῖοι ἔχουμε σύνταξι ἄνω τῶν 1.500 δρχ. ἢ ἄνω τῶν 2.000 δρχ.

Ἕν μέλος: Εἶναι γιά...

κ. Ἰατρίδης: Καὶ ἐγὼ ὡς πολεμιστὴς καὶ συνάδελφός σου δὲν μπορῶ νὰ ἔχω ἀντίρρησι νὰ πάρετε καὶ σεῖς τὴν προώθησι, ἀλλὰ σᾶς λέω μονάχα περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τελειώνοντας τὸν λόγον μου αὐτόν, ἔχω νὰ πῶ πάλι, ὅτι ὁ Σύλλογος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, συμπαρεστάθη εἰς ἡμᾶς, τοὺς πολεμιστάς. Αὐτὸ ἤθελα νὰ πῶ. Εὐχαριστῶ.

(Χειροκροτήματα)

κ. Πρόεδρος. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Διλιντᾶς.

Ἕν μέλος: Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Διλιντᾶς γιὰ λογαριασμὸν τοῦ Συλλόγου, ἢ ὡς ἄτομον;

κ. Σ. Διλιντᾶς: Κύριε Συνάδελφε, δὲν ἔχω ἀνάγκη νὰ προβῶ εἰς καμμίαν δήλωσιν. Ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν μου θὰ κρίνετε, ὡς τὶ ὁμιλῶ.

Κύριοι Συνάδελφοι, πρὶν εἰσέλθω εἰς τὸ θέμα τῆς ὁμιλίας μου, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι πολὺ σύντομον, θέλω νὰ προτείνω ἡ Συνέλευσή μας, ἐπειδή, ὅπως ἔχετε οἱ ἴδιοι ἀντιληφθεῖ, ὁ νῦν Διοικητής, εἶναι λίαν ἄκαμπτος ἐργοδότης, θὰ ἤθελα, ἐπαναλαμβάνω, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις διὰ ψηφίσματός της, νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ σώματος τῶν Ὑπαλλήλων, διότι ὁ κ. Διοικητής, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἄλλων ἀσχολιῶν, δὲν στέργει νὰ δώσῃ μιὰ ὁποιαδήποτε ἀπάντησιν, εἰς τὸ ἀπὸ μηνῶν ὑποβληθὲν γενικὸν ὑπόμνημά μας, παρὰ τὰς πολλαπλὰς ὀχλήσεις καὶ πιέσεις τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων.

Ἐὰν ἐγκρίνετε νὰ ἐκδοθῇ τοιοῦτον ψήφισμα, παρακαλῶ τὸ γραφεῖο ἢ μᾶλλον τὸ Προεδρεῖον νὰ τὸ συντάξῃ καὶ νὰ τὸ θέσῃ εἰς τὸ τέλος ὑπ' ὄψιν σας.

(Χειροκροτήματα)

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδ. Σ. Διλιντᾶ

κ. Σ. Διλιντᾶς: Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ μας Συμβουλίου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ ὁποίου εἶμαι μέλος, ἀπέτισε φόρον τιμῆς εἰς τὸν ἐκλιπόντα. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, ἐπειδὴ ἤμουν ὁ πρῶτος ποὺ τοῦ προσέφερα τὸ πικρὸ ποτῆρι, τῆς ἰδιότητος τοῦ Συνδικαλιστοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι πάρα πολὺ πικρόν, νὰ πῶ, ὅτι ὁ Γεώργιος Καραπᾶνος ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς σπανίους ἐμφανισθέντας Προέδρους τοῦ Συλλόγου μας.

Τὰ χαρίσματά του σᾶς τὰ ἀνέφερεν ὁ κ. Μῖχος, τὰ διαβάσατε εἰς τὴν Τραπεζιτική. Θέλω νὰ ἐξάρω, ἕνα καὶ μόνο. Τὴν Δημοκρατικότητα τοῦ ἀνθρώπου. Τὴν ὁποιαδήποτε γνώμη του, τὴν ἔθετε πάντοτε ὑπ' ὄψιν τῶν Συνεργατῶν του καὶ οὐδέποτε προσεπάθησε νὰ ἐπιτύχῃ ἀπόφασιν ἐξ ὑφαρπαγῆς. Αὐτὸ εἶναι κάτι ποὺ τιμᾶ τὸν ἐκλιπόντα ὡς ἄνθρωπο καὶ ὡς Συνδικαλιστή. Αἰωνία του ἡ μνήμη!

Εἰς τὴν Τραπεζιτικήν, ἀναγνώσατε τὰς συνθήκας τὰς γενικάς, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἠγωνίσθη τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Θέλω νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν σας καὶ τὰς συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας θὰ ἀγωνισθῇ καὶ τὸ μελλοντικό, τὸ νέο δηλαδὴ Διοικητικὸ Συμβούλιο.

Τοῦτο τὸ κάνω γιατὶ φρονῶ ὅτι ὅταν τὰ θέματα ἀφομοιώνονται, συνειδητοποιοῦνται ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν Συναδέλφων, τότε αὐτὴ ἡ συνειδητοποίησις, αὐτὴ ἡ ἀφομοίωσις, τοὺς φέρνει πιὸ κοντὰ εἰς τὴν ἡγεσίαν τους, καὶ ἡ ἡγεσία τους μὲ τὴν σειράν της μὲ παραπανίσιο θάρρος βαδίζει τὸν σωστὸ δρόμο, γιὰ τὴν ἐπίλυσίν των.

Βασικώτατον θέμα, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει καὶ θὰ ὑπάρχῃ, εἶναι τὸ μισθολογικό μας. Πρέπει νὰ ἐξετάσουμε, ἂν ἔχωμε τὸ δικαίωμα ὡς Ἕλληνες ἐργαζόμενοι, ὡς ὑπάλληλοι τούτου ἐδῶ τοῦ Ἱδρύματος, νὰ ζητᾶμε αὔξησι τῶν ἀποδοχῶν μας. Ἐὰν καταλάβουμε ὅτι ἔχουμε δίκιο, καὶ τὸ δίκιο μας τὸ στηρίξουμε σὲ ντοκουμέντα ,τότε ἀκριβῶς ἐπιτυγχάνουμε τῆς προσπαθείας μας εὐκολώτερον.

Βέβαια, δὲν ἔχομε τὰ στοιχεῖα τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς Τραπέζης μας αὐτῆς τῆς χρήσεως (1966), γιὰ νὰ συγκρίνωμε τὰ οἰκονομικὰ μεγέθη τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης, μὲ τὸ οἰκονομικὸν μέγεθος τοῦ μισθοῦ μας. Γι' αὐτὸ μοῦ φαίνεται, καλὸν θὰ ἦτο ἡ Γενικὴ Συνέλευσίς μας νὰ εἴπετο τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ ἢ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης, γιὰ νὰ παίρνουνε μιὰ ἀπάντησι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κανονίζουν τὴν τύχη τῆς Τραπέζης καὶ τὴν ἰδική μας.

Κύριοι Συνάδελφοι, ἐὰν θὰ συγκρίνωμεν ἔτος πρὸς ἔτος τὸ οἰκονομικὸν μέγεθος τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, τότε δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ πιάσωμε καλὰ τὸ θέμα. Δὲν θὰ ἠμποροῦμε σαφῶς νὰ ἴδουμε τὸ μέγεθος τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας μας σ' αὐτὴ τὴν αὔξησι τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Γι' αὐτὸ διευρύνω αὐτὰ τὰ χρονικὰ ὅρια εἰς τὴν τελευταία 10ετία τῆς ΝΕΑΣ λεγομένης ΚΙΝΗΣΕΩΣ.

Πρέπει λοιπὸν νὰ γνωρίζετε ἀγαπητοί μου Συνάδελφοι, ὅτι μέσα στὴ δεκαετία, στὴν ὁποία τοῦτο τὸ σχῆμα, διαχειρίζεται τὶς ὑποθέσεις μας, ὅτι τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα, εἰς μὲν σταθερὰς τιμὰς ηὐξήθη ἀπὸ τὸ 1957 μέχρι καὶ τοῦ 1966, κατὰ 65,2%. Εἰς τρεχούσας ὅμως τιμάς, τὸ ἐθνικὸ εἰσόδημα, ηὐξήθη, κατὰ 91,3% καὶ ὄχι κατὰ 65,2%.

Ποίαν ἀπὸ τὰς δύο τιμὰς ἐμεῖς θὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας; Ὄχι βέβαια τὶς σταθερὲς τιμές, διότι ὁ τιμάριθμος καὶ ὁ μισθός μας, δὲν ἐκφράζεται σὲ σταθερὲς τιμὲς τοῦ 1953. Ἐκφράζεται σὲ τρέχουσες τιμές. Ἑπομένως καὶ τὸ ἐθνικὸ εἰσόδημα, τοῦ ὁποίου ἕνα μέρος ἀποτελεῖ καὶ ἡ προσφορὰ ὁποιασδήποτε ὑπηρεσίας, καὶ συνεπῶς καὶ τῆς Τραπεζιτικῆς τοιαύτης, ἡ ὁποία σὲ τελευταία ἐξέταση ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν κίνησιν τῶν οἰκονομικῶν μοχλῶν τῆς Χώρας μας, ηὐξήθη ἐπαναλαμβάνω κατὰ 91,3%. Πρώτη λοιπὸν διαπίστωσις εἶναι ἡ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ποσοστὸν αὔξησις τοῦ Ἐθνικοῦ μας πλούτου.

Ἂς δοῦμε τώρα καὶ τὴν ἀνάπτυξι, διὰ τῆς συμβολῆς τοῦ μόχθου μας καὶ ἐνίοτε αὐτῆς ταύτης τῆς ζωῆς μας, τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης. Ἐπιτρέψετέ μου ἐδῶ μία παρένθεσι: Εἶναι ἀνάγκη, κύριοι Συνάδελφοι καὶ πιστεύω ὅτι τὸ κάνετε, νὰ μελετοῦμε τὰ ἀποτελέσματα, νὰ μελετοῦμε τοὺς ἰσολογισμούς, νὰ κάνωμε, ἐν ἀνάγκῃ, εἰδικὴ Συγκέντρωσι, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἀναλύωμε τὰ κονδύλια τοῦ ἰσολογισμοῦ, γιὰ νὰ ὠφελούμεθα ἐπιστημονικῶς καὶ ὑλικῶς. Διότι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου, θὰ συνειδητοποιήσουμε τὸ μέγεθος τῆς συμβολῆς μας εἰς τὰ οἶκον. ἀποτελέσματα καὶ τὸ μέγεθος ἐπίσης τῆς ἀμοιβῆς μας, ἀπ' αὐτὰ τὰ ἀποτελέσματα.

(Χειροκροτήματα)

κ. Σ. Διλιντᾶς: (συνεχίζων) Κύριοι Συνάδελφοι, οἱ ἐργασίες τῆς Τραπέζης, κατὰ τὴν δεκαετίαν αὐτήν, ἐσημείωσαν τὴν ἀκόλουθον ἐξέλιξιν: ξέρω ὅτι τὰ νούμερα εἶναι ἐνοχλητικά. Ἀλλὰ θὰ χρησιμοποιήσω πολὺ λίγα καὶ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ ἔχετε λίγη ὑπομονή.

Αἱ χορηγήσεις τῆς Τραπέζης τὸ 1957, ἦταν 5.309 ἑκατ. Δραχ. Τὸ 1965, ἦταν 18.308.400.000 δραχ. Ἐννοοῦμεν τὰ ὑπόλοιπα τῶν λογαριασμῶν τὴν 31η Δεκεβρίου, τὰ ὁποῖα, εἶναι καὶ δεῖκτες τῆς ὅλης συντελεσθείσης ἐργασίας.

Ἔχομεν δηλαδὴ ὑπερτριπλασιασμὸ τῆς αὐξήσεως τοῦ ὄγκου τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης, ὡς πρὸς τὰς χορηγήσεις. Ἔχομεν μία αὔξησι 260%. Ἡ ἰδία περίπου αὔξησις, 230%, ἐσημειώθη καὶ εἰς τὰς καταθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐνῶ τὸ 1957, ἀνήρχοντο εἰς 6.616.000.000, τὸ 1965 ἀνήρχοντο εἰς 21.545.000.000.

Βλέπετε λοιπὸν ποία ὑπῆρξεν ἡ αὔξησις τοῦ ὄγκου τῆς ἐργασίας τῆς Τραπέζης τὴν ὁποίαν τὰ χέρια μας καὶ τὸ μυαλό μας ἔφερε εἰς πέρας. Βλέπετε ποῖον πολλαπλασιασμόν, ἐδέχθησαν, αὐτὰ τὰ δύο βασικὰ οἰκονομικὰ μεγέθη τοῦ Ἱδρύματος.

Ἂς δοῦμε τώρα, αὐτὴ τὴν αὔξησι, ποιοί τὴν ἔκαμαν, ποιοί τὴν πῆρας καὶ πόση πῆραν.

Αὐτὴν τὴν αὔξησι, αὐτὸν τὸν τριπλασιασμὸ τῆς αὐξήσεως τῶν βασικῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης, τὸ μὲν 1957, τὸν ἔφεραν εἰς πέρας 4.656 ὑπάλληλοι τὸ δὲ 1966, 6.879 ὑπάλληλοι. Δηλαδὴ ἔναντι τῆς αὐξήσεως τοῦ ὄγκου τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης κατὰ 250% (μέσος ὅρος), ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων ἦταν 48% μόνον.

Ἀναλογισθῆτε λοιπὸν κύριοι Συνάδελφοι τὴν μεγάλη αὐτὴ διαφορά, καὶ μὴν διστάσετε νὰ φωλιάσετε μέσα σας, τὴ μεγάλη ἀγανάκτησι ποὺ γεννᾶ αὐτὴ ἡ ἀδικία. 250% αὔξησι τῶν ἐργασιῶν, 48% ἡ αὔξησις τοῦ προσωπικοῦ.

Καὶ ὅμως ὁ ἐργοδότης, ὑπεστήριξε καὶ ὑποστηρίζει, ὅτι ὑπάρχει πλεονάζον προσωπικόν, καὶ ὅτι κακῶς προσελήφθησαν οἱ νέοι ὑπάλληλοι οἱ ὁποῖοι προσελήφθησαν τὴν τελευταία διετία.

Ἂς δοῦμε τώρα ὁ συνδυασμὸς αὐτὸς δράσεως τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἐργασίας, τὶ ἀποτελέσματα εἶχε.

Οἱ κύριοι μέτοχοι, τὸ 1957, πῆραν μέρισμα 60 δρχ. κατὰ μετοχήν. Τὸ 1965 ἐπῆραν μέρισμα 160 δρ. Δηλαδὴ αὔξησαν τὴν πρόσοδό τους, καθήμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τους, κατὰ 167%. Μὰ εἶναι μόνον ἡ πρόσοδος τὴν ὁποίαν ἐνεθηλάκωσαν, καὶ ἡ ὁποία εἶναι 167% ἀνωτέρα τῆς τοῦ 1957; Ὄχι κύριοι Συνάδελφοι. Τὸ 1957, τὰ ἀποθεματικὰ τῆς Τραπέζης, ἀνήρχοντο εἰς 3.000.000, ἐνῶ τὸ 1965 τὰ ἀποθεματικὰ τῆς Τραπέζης ἦταν 933.000.000 δρχ.

Θὰ μοῦ πῇ ὁ ἐργοδότης, ὅτι κύριε Διλιντᾶ μέσα σ' αὐτὰ τὰ 933 συμπεριλαμβάνεις καὶ 220.000.000 δρχ. τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ τῆς ὑπὲρ τὸ ἄρτιον ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν, τὰς ὁποίας ἐξέδωσεν ἡ Τράπεζα πρὸ ἐτῶν. Ναὶ τὰς συμπεριλαμβάνω. Διότι ἐὰν ἔλειπεν ἡ ἀποδοτικότης τῆς ἐργασίας μας, δὲν θὰ εἶχε ἀπόδοσι ἡ μετοχή, καὶ ἑπομένως ἡ τρέχουσα ἀξία της, δὲν θὰ ἦτο ἀνωτέρα τῆς ὀνομαστικῆς της. Γεγονὸς τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ τὰς συνθήκας τῆς ὑπὲρ τὸ ἄρτιον διαθέσεως τῆς μετοχῆς εἶναι τὰ καλὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ὀφείλονται εἰς τὴν ἀποδοτικότητα τῆς ἐργασίας μας.

Ἑκατοστιαίως τὰ ἀποθεματικὰ τὰ δημιουργηθέντα, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν ὄχι γιὰ τὸ Θεὸ εἰς τοὺς ἐργαζομένους, ἀλλὰ ἀποτελοῦν τὸ ἐφ' ἅπαξ τοῦ Ταμείου Συντάξεως τῶν Μετόχων — διότι αὐτοὶ θὰ τὰ εἰσπράξουν — αὐτὰ τὰ ἀποθεματικὰ ηὐξήθησαν κατὰ 30.000%!!!!

Καὶ πῶς ἔγινε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; Ἔγινε διὰ τῆς «δικαίας» διανομῆς τοῦ ἱδρῶτος μας· τῶν καθαρῶν καὶ ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς Τραπέζης; Νὰ τὰ ἀκούσετε σᾶς παρακαλῶ.

Τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῆς Τραπέζης, τὸ 1957, ἦταν 397.700.000 δραχμές. Τὸ 1965 ἀνῆλθαν εἰς 1.232.000.000 δρχ. δηλαδὴ αὔξησις ποσοστιαία 210%. Αὐτὸς ὁ ἀριθμοδείκτης, εὑρίσκεται σύμφωνος, δὲν εἶναι ἀνισοϋψὴς ἐν σχέσει μὲ τοὺς ἀφορῶντας τὰς χορηγήσεις καὶ τὰς καταθέσεις.

Ἐπαναλαμβάνω ὅτι τὸ 210% εὑρίσκεται ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς αὐξήσεως τῶν ἐργασιῶν ποὺ εἴπαμε ὅτι κατὰ μέσον ὅρον ἦταν 250%. Τὰ καθαρὰ κέρδη ὅμως δὲν ἠκολούθησαν τὸν ἴδιο δρόμο, τὸ ἴδιο ὕψος. Τὰ καθαρὰ κέρδη, δηλ. τὸ μερτικὸ ἀπὸ τὸ ὁποῖο τελικὰ θὰ ἀμοιφθῇ καὶ ὁ μέτοχος θὰ πρέπει νὰ κυμανθοῦν, νὰ αὐξηθοῦν κατὰ 210 ἢ 250%.

Τὰ καθαρὰ κέρδη, τὸ 1957, ἦταν 27.500.000 δρχ. ἐνῶ τὸ 1965 ἀνῆλθον εἰς 401.300.000, δηλαδὴ τὰ καθαρὰ κέρδη, ἐσημείωσαν μίαν αὔξησι 1385% ἔναντι 210 φυσιολογικῆς. Αὐτὴ εἶναι ἡ δικαιοσύνη ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ μεταξὺ ἐργαζομένων καὶ ἐργοδοτῶν. Αὔξησις ἐργασιῶν 250%. Αὔξησις ἀμοιβῆς κεφαλαίου 1358%!!!

Ἔναντι ὅλων αὐτῶν, κύριο Συνάδελφοι, τῶν μεγεθῶν, ἂς δοῦμε τί

ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Καταστατικοῦ, προκειμένου περὶ συναδέλφων ὑπηρετούντων ἢ κατοικούντων εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ Ὑποκαταστήματα, ἡ ψηφοφορία λαμβάνει χώραν εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἑδρεύουν Ὑποκαταστήματα εἰς τὰ ὁποῖα ὑπηρετοῦν ἢ κατοικοῦν 7 τουλάχιστον μέλη τοῦ Συλλόγου.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως καὶ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ Καταστατικοῦ ὁρίζει ὡς ἐκλογικὰ κέντρα τοὺς τόπους ἔνθα ἑδρεύουσι τὰ ἐν τῷ σχετικῷ πίνακι ἀναφερόμενα Καταστήματα. Ὁμοίως ἡ Κεντρικὴ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὁρίζει τὰ ἐκλογικὰ κέντρα ἔνθα θὰ ψηφίσουν οἱ συνάδελφοι μέλη τοῦ Συλλόγου, οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς Ὑποκαταστήματα τῶν ὁποίων ἡ ἐκλογικὴ δύναμις εἶναι κατωτέρα τῶν 7. Τὰ Ὑποκαταστήματα ταῦτα ἀναγράφονται κάτωθι τῶν Ὑποκαταστημάτων τῶν ἐκλογικῶν κέντρων.

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὁριζομένων ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαρχιακῶν καταστημάτων, τὰ ὁποῖα ὡρίσθησαν ὡς ἐκλογικὰ κέντρα, ὅπως εὐθὺς ὡς λάβουν ἐπιστολὴν τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, συγκεντρώσουν, τὸ ταχύτερον, πάντως ὄχι βραδύτερον τῶν δύο ἡμερῶν πρὸ τῶν διὰ τὰς ἀρχαιρεσίας ὁρισθεσῶν, τὰ μέλη τὰ ὑπηρετοῦντα ἢ κατοικοῦντα εἰς τὸ Ὑποκατάστημα καὶ προβοῦν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς τοπικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν τακτικῶν μελῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν, ἥτις καὶ θὰ διεξαγάγῃ τὰς ἀρχαιρεσίας. Ἐφιστᾶται ἐπίσης ἡ προσοχὴ εἰς τὰς ἐκλεγησομένας τοπικὰς Ἐφορευτικὰς Ἐπιτροπὰς ὅπως λάβωσιν πρόνοιαν διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς αὐτὰς δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρεσιῶν.

Δυνάμει τοῦ Ν. 4361)64 ὁ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος μονογραφεῖ εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν τοῦ ἀντιγράφου τοῦ μητρώου, βεβαιῶν οὕτω ὅτι τὸ μέλος ἐψήφισεν, μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας τὸ ΕΝ ΑΝΤΙΤΥΠΟΝ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ μητρώου κατατίθεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ οἰκεῖον Εἰρηνοδικεῖον, τὸ δὲ ἕτερον παραλαμβάνεται ὑπὸ τῆς τοπικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπως ὁμοῦ μετὰ τοῦ πρακτικοῦ ψηφοφορίας καὶ τῶν ἐσφραγισμένων φακέλλων τῶν ψηφοδελτίων, ἀποσταλῇ εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπήν.

Μερίμνῃ τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς θέλει ἀποσταλῇ ἐγκαίρως εἰς τοὺς τοπικοὺς ἀντιπροσώπους τὸ ἀπαιτούμενον ἐκλογικὸν ὑλικὸν ἵνα παραδοθῇ εἰς τὴν ἐκλεγησομένην τοπικὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπήν.

Παρακαλοῦνται αἱ κατὰ τόπους ἐκλεγησόμεναι Ἐφορευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ ὅπως κατοπίσουν πλήρως πρὸς τὸ Καταστατικὸν τοὺς προσερχομένους πρὸς ψηφοφορίαν συναδέλφους, οἵτινες δέον νὰ φέρουν μετ' αὐτῶν τὰς ἀστυνομικάς των ταυτότητας.

Ο σδ. Κ. ΙΑΤΡΙΔΗΣ ΕΞΕΛΕΓΗ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜ. ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ

Ἐπραγματοποιήθη τὴν 8η τρέχοντος στὴν αἴθουσα τοῦ ΣΥΕΤΕ ἡ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Συνδέσμου Πολεμιστῶν Ν. 751 καὶ 1836.

Τὸν ἀπολογισμὸ τῶν πεπραγμένων τοῦ ἀπελθόντος Δ.Σ. παρουσίασε ὁ Πρόεδρος σδ. Κ. Ἰατρίδης. Μετὰ τὴν ὁμόφωνη ἔγκρισή του καὶ τὴν ἀπαλλαγὴ τοῦ Δ.Σ. πάσης εὐθύνης ἐπηκολούθησε ἡ ἐκλογὴ Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία προεκήρυξε ἀρχαιρεσίες γιὰ τὴν ἀνάδειξη Προέδρου καὶ Γραμματέως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τριμελοῦς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Στὶς ἀρχαιρεσίες ὁ σδ. Κ. Ἰατρίδης ἐξελέγη παμψηφεὶ — χωρὶς καμία διαγραφὴ — στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο.

Μετὰ τὴν συγκρότηση τοῦ Δ.Σ. σὲ σῶμα τὰ ἐκλεγέντα ὄργανα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος Γεν. Συνελεύσεως: Ἀναστ. Κλειδῆς.
Γραμματεὺς Γεν. Συνελεύσεως: Γρηγ. Παπαδημητρίου.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
Πρόεδρος: Κ. Ἰατρίδης.
Ἀντιπρόεδρος: Δ. Κοκοσούλης.
Γεν. Γραμματεύς: Γ. Κουκουλομάτης.
Ταμίας: Φ. Ἀρβανιτάκης.
Ἔφορος: Π. Μπακογιάννης.
Σύμβουλος: Γ. Βασιλικόπουλος.
Ἀναπληρωματικοί:
Α. Παπαδόπουλος, Α. Μαγκανιὰς καὶ Κ. Λένας.
Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπή:
Σ. Ταμπάκης, Φ. Δημητρακόπουλος, Χρ. Τσιάκος.

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

πήραμε ἐμεῖς. Σᾶς εἶπα ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ προσωπικοῦ εἰς ὑπαλλήλους κατὰ τὰς δύο χρονολογίας ἦταν 48%. Τὸ προσωπικόν, τὸ 1957, εἰσέπραξε 224.600.000. Τὸ 1965 εἰσέπραξε 670.200.000. Μία τεραστία διαφορὰ ἐκ 445,6 ἑκατομμυρίων ποὺ ἔχει καὶ αὐτὴ τὸν ἀριθμοδείκτη 210%. Ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ κάνωμε τὴν ἑξῆς διαστολή.

Ὅτι ἡ ἀμοιβὴ τῶν 670.200.000 δραχ. κατὰ τὸ 1965, δὲν ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ὑπαλλήλων τοῦ 1957. Ἀναγομένη αὐτὴ ἡ ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἔτους 1957, δίδει ἀμοιβὴν 453.500.000 δρχ. ἔναντι τῶν 224.000.000 τοῦ ἔτους 1957, δηλαδὴ 100% αὔξησιν πῆραν οἱ ὑπάλληλοι!

Κύριοι συνάδελφοι, μὴ μὲ πάρετε μὲ τὶς λεμονόκουπες, ἐπειδὴ σᾶς λέω, ὅτι πήρατε ἀπὸ τὸ 1957 μέχρι σήμερα 100% αὔξησι. Μακάρι κύριοι Συνάδελφοι, αὐτὸ νὰ ἦταν πραγματικὸ καὶ ὄχι πλασματικό. Ἰδοὺ ἡ πραγματικότης: Τὸ 1957, οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων ὅλης τῆς ἱεραρχίας, ἡ μηνιαία δαπάνη ἀνήρχετο εἰς 33.586 δρχ. ἐνῶ τὸ 1966 καὶ σήμερα ἡ δαπάνη ἀνέρχεται εἰς δραχ. 54963. Σᾶς ἀναγιγνώσκω σχετικὸν πίνακα μὲ τοὺς βασικοὺς μισθοὺς τοῦ 1957, τοῦ 1966, τὴν σχετικὴν διαφορὰν καὶ τὴν ποσοστιαίαν αὔξησιν:

ΠΙΝΑΞ

Βαθμὸς	Βασικὸς μισθὸς 1957	Βασικὸς μισθὸς 1966	Διαφορὰ	Ποσοστιαία αὔξησις
Διευθυντὴς	5153	10495	5342	105%
Ὑποδιευθυντὴς	4753	8135	3382	71%
Συμπρατ. Ὑπ)ντὴς	4353	6935	2582	50%
Τμηματάρχης Α΄	4053	6545	2492	61%
Τμηματάρχης Β΄	3493	5245	1752	53%
Ὑπ)ρχης	3270	4755	1485	46%
Λογιστὴς Α΄	2780	3955	1175	43%
Λογιστὴς Β΄	2153	3355	1202	56%
Ὑπολογιστὴς	1913	2967	1054	55%
Δόκιμος	1665	2576	911	54%
Σύνολον	33586	54963	2138	
Μέσος ὅρος μισθοῦ τῶν 8 τελευτ. βαθμῶν	2960	4541	1581	53%
Εἰσπράκτωρ Α΄	1973	3134	1161	58%
Εἰσπράκτωρ Β΄	1665	2576	911	54%
Εἰσπράκτωρ Γ΄	1512	2328	816	54%
Κλητὴρ Α΄	1630	2559	929	56%
Κλητὴρ Β΄	1458	2265	807	59%
Κλητὴρ Γ΄	1263	2156	893	71%
Σύνολον	9501	15018	5517	
Μέσος ὅρος	1583	2503	920	59%

Ὡς προκύπτει ἀπὸ τὸν ἀναγνωσθέντα πίνακα ὁ Διευθυντής, καὶ αὐτὸ σᾶς παρακαλῶ νὰ τὸ σημειώσετε καλῶς, διότι τόσον κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς προσπαθείας τῶν νέων τὸν βαθμὸν καὶ τὴν ἡλικίαν ὑπαλλήλων νὰ ἀναλάβουν τὸν Σύλλογο στὰ χέρια τους, ὅσον καὶ τώρα ἀκόμη, ἐξετοξεύετο ἡ ἀμφιβολία ὅτι θὰ ἐνδιαφερθοῦν οὗτοι μόνο γιὰ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ θέματα τῶν ὑπαλλήλων τῶν κατωτέρων βαθμίδων καὶ θὰ ἀδιαφορήσουν γιὰ τοὺς ἀνωτέρους καὶ ἀνωτάτους βαθμούς. Αὐτοὶ οἱ ἐπικριταὶ εἶχαν ἄδικο Τὸν Συνδικαλιστὴ δὲν τὸν κάνουν τὰ χρόνια ὑπηρεσίας καὶ ὁ βαθμός. Τὸν κάνει ἡ πίστις του εἰς τὸ δίκαιο γιὰ τὸν ἀγῶνα γιὰ τὰ κοινά. Ὁ Διευθυντὴς λοιπὸν ἔπαιρνε 5.153 δρχ. καὶ τώρα παίρνει 10.495 δρχ. Ἐπῆρε αὔξησι κατὰ τὴν δεκαετία 105%. Ὁ ὑποδιευθυντὴς πῆρε 71%. Ὁ Συμπράττων Ὑποδιευθυντὴς πῆρε 50%. Ὁ Τμηματάρχης Α΄ πῆρε 61%, ὁ Β΄ πῆρε 53%. Ὁ Ὑποτμηματάρχης 46%. Ὁ λογιστὴς Α΄ 43% ὁ Β΄ 56%, ὁ ὑπολογιστὴς 55% καὶ ὁ δόκιμος 54%.

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι ἐδῶ ἔγινε μία ἄνισος μεταχείρισις. Ἔπρεπε ὅμως νὰ γίνη, γιὰ νὰ ἀνοίξη ἡ ψαλίδα μεταξὺ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ δοκίμου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ, οὕτως ὥστε νὰ ὑπάρχη τὸ ἐνδιαφέρον τῆς προαγωγῆς. Καὶ ὑποστηρίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀνοίξη ἀκόμα περισσότερον διὰ νὰ μὴν παρουσιάζεται τὸ φαινόμενον μὲ τὴν πρώτη προσαύξησι, νὰ ξεπερνάη ἀμέσως τὸν μισθὸν τοῦ ἑπομένου βαθμοῦ καὶ νὰ ἐκλείπει τὸ ἐνδιαφέρον τῆς προαγωγῆς καὶ ἡ ὑλική της συνέπεια.

Ἐὰν κύριοι Συνάδελφοι, ἀφαιρέσωμεν τοὺς Διευθυντάς, οἱ ὁποῖοι εἶναι δακτυλομετρούμενοι, καὶ τοὺς ὑποδιευθυντάς, ποὺ κι' αὐτοὶ εἶναι ὀλιγάριθμοι, τότε ὁ μέσος ὅρος αὐξήσεως τὸν ὁποῖον πῆρε τὸ προσωπικόν, εἶναι 53% γιὰ τὸ κύριο προσωπικό, καὶ 59% γιὰ τοὺς εἰσπράκτορες, κλητῆρες κ.λ.π.

Ἀνακεφαλαιώνοντες διαπιστώνομεν ὅτι: 53 καὶ 54 λοιπὸν τοῖς ἑκατὸν αὔξησι ἐμεῖς καὶ 1385 τοῖς ἑκατὸν αὔξησι οἱ μέτοχοι, 250% ἡ αὔξησι τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης καὶ 91% ἡ αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Αὐτὰ τὰ ἀνισοϋψῆ οἰκονομικὰ μεγέθη δείχνουν τὸ μέγεθος τῆς ἀδικίας ἡ ὁποία μᾶς προσγίνεται.

Ὅταν λοιπὸν κύριοι Συνάδελφοι, τὸ νέον ποὺ θὰ προέλθη ἀπὸ τὶς ἐκλογὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο, θὰ μᾶς καλέση εἰς τὸν ἔσχατον τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν αὔξησι τῶν μισθῶν μας κανεὶς ἀπὸ μᾶς δὲν πρέπει νὰ πεισθῆ εἰς τὰς διαδόσεις τοῦ ἐργοδότου, ὅτι ἡ Τράπεζα ἀδυνατεῖ, διότι αὐτὸ τὸ χρόνο ἔβγαλε τόσα λιγώτερα, ἢ τόσα περισσότερα ἀπὸ τὸν προηγούμενο. Ὅση αὔξησι καὶ νὰ ζητήσωμε, μπορεῖ νὰ ληφθῆ ἀπὸ τὸν ἀποταμιευμένο ἱδρῶτα μας, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν συμπεριέλαβα τὰ ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα τίθενται κατὰ μέρος γιὰ τὶς ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις,, γιὰ τὶς ὁποῖες ἐμεῖς, οὐδεμίαν εὐθύνην φέρομεν.

Ἡ Τράπεζα, κύριοι Συνάδελφοι, πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ αἰτήματος βελτιώσεως τῶν ἀποδοχῶν μας, τώρα τελευταῖα, προβάλλει καὶ ἕνα ἄλλο ἐπιχείρημα. Ξέρετε, λέγει, ὑπάρχουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν τόσα δισεκατομμύρια λιμνάζοντα κεφάλαια, ἀδιάθετα χρήματα ἐπιβαρύνοντα τὴν Τράπεζα.

Γι' αὐτὰ τὰ λιμνάζοντα κεφάλαια ὅμως ὁ παράγων «ἐργασία», δὲν ἔχει καμμίαν εὐθύνην, ἀλλὰ ἐπισημαίνει καὶ διαπιστώνει, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὸ στάδιον τοῦ ἐμπορομεσίτου τοῦ χρήματος.

Ἡ Τράπεζα δὲν πέρασε ἀκόμα εἰς τὸ ἀνώτατον στάδιον τῶν Τραπεζῶν, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται αἱ Τράπεζαι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, δηλαδή, τῆς δημιουργίας, τῆς συγκροτήσεως ἰδίων μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων, αἱ ὁποῖαι θὰ συμβάλουν εἰς τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, λύνοντας τὸ πρόβλημα τῆς βιομηχανοποιήσεως τῆς χώρας μας. Ἡ εὐθύνη διὰ τὸ ὅτι παραμένομεν ὑποανάπτυκτοι βαρύνει καὶ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Γι' αὐτὸ δὲν φταῖμε ἐμεῖς, ὅπως δὲν φταῖμε γιὰ τὴν ἄλλην αἰτίαν τῆς δημιουργίας τῶν λιμναζόντων αὐτῶν κεφαλαίων. Ἡ ἄλλη αἰτία, ἀγαπητοί μου Συνάδελφοι, εἶναι ἡ ἔφοδος τὴν ὁποίαν κάνουν εἰς τὴν χώραν μας τὰ ξένα Τραπεζιτικὰ συγκροτήματα.

Ὅπως ἀντιληφθήκατε τὰ τελευταῖα χρόνια, μέσα εἰς τὸ χῶρο τὸν Ἑλληνικό, ἱδρύονται ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλη ξένες τράπεζες. Καθῆκον τῶν Ἑλληνικῶν Τραπεζιτικῶν Συγκροτημάτων πρώτιστον Ἐθνικὸν καθῆκον εἶναι νὰ μὴ ἐπιτρέπουν τὴν ἐγκατάστασι ξένων Τραπεζιτικῶν Συγκροτημάτων στὴν Χώρα μας.

Ἡ ἀντίστασις ἐπὶ τῆς ἱδρύσεως ξένων τραπεζιτικῶν ἱδρυμάτων, οὐδεμία μπορεῖ νὰ ἔχη σχέσιν μὲ τὴν προσπάθειαν εἰσαγωγῆς ξένων κεφαλαίων. Διότι, ἐνῶ ἡ εἰσαγωγὴ ξένων κεφαλαίων, εἶναι μία ἀναγκαιότης, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει ἡ ἐθνική μας οἰκονομία, ὁ ἔμμεσος ἔλεγχος τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας ἀπὸ ξένα τραπεζιτικὰ συγκροτήματα, τὸ μὲν προσβάλλει τὸν πατριωτισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἐργασίας, τὸ δὲ δημιουργεῖ ἀνίσους συνθήκας συναγωνιστικότητος μὲ τὰς ἐθνικὰς τραπέζας.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ἐμπορικὸν καὶ τὸ βιομηχανικὸν κεφάλαιον, δὲν διαμαρτύρεται γι' αὐτὴν τὴν κατάστασιν, διότι τὸ συμφέρει. Βρίσκει ἐκεῖ (εἰς τὸ ξένον κεφάλαιον) καλλιτέρους ὅρους συνεργασίας. Φθηνότερο χρῆμα καὶ μὴ βασανιστικὴν διαδικασίαν χορηγήσεώς του.

Οὔτε οἱ Τραπεζῖται μας προβάλλουν καμμίαν ἀντίδρασιν, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ λιμνάζοντα κεφάλαια εἰς τὰς τραπέζας των προέρχονται καὶ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης (Ἐπιδρομὴ ξένου τραπεζιτικοῦ Κεφαλαίου).

Αἱ διάφοροι συνθῆκαι ἀνταγωνιστικότητος μεταξὺ Ἑλληνικοῦ καὶ ξένου τραπεζιτικοῦ κεφαλαίου, ὀφείλονται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι τὸ μὲν ξένον κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον διὰ μέσου τῶν ξένων Τραπεζῶν τοποθετεῖται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν οἰκονομίαν προέρχεται ἀπὸ πλεονάζοντα κέρδη τῶν ξένων τραπεζιτικῶν Συγκροτημάτων, τὰ ὁποῖα ζητοῦν τὴν ἐπαύξησίν των διὰ τῆς παρεμβολῆς τῆς ἐργατικῆς δυνάμεως τοῦ Ἕλληνος ἐργάτου, δὲν ἔχει ἢ ἐλάχιστο ἔχει κόστος. Ἀντίθετα τὰ διατιθέμενα διὰ τῶν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν χρήματα τὰ ὁποῖα συνιστοῦν τὸν ἀποταμιευμένο ἱδρῶτα τῶν Ἑλλήνων ἐργαζομένων, ἔχουν κόστος τόσον, ὅσον εἶναι κάθε φορὰ τὸ ἐπιτόκιον καταθέσεων. Τὸ Κέρδος δὲν ἔχει κόστος. Ὁ ἀποταμιευόμενος ὅμως ἱδρὼς ἔχει!!!

Κύριοι Συνάδελφοι, ὁ ἐργοδότης πάλιν θὰ ἐπικαλεσθῆ τὸ θέμα τοῦ ἀνταγωνισμοῦ. «Ὅτι λόγῳ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν ξένων Τραπεζῶν αἱ τοποθετήσεις ἐμειώθησαν καὶ ἑπομένως ἀδυνατοῦμεν νὰ σᾶς δώσουμε τὴν αὔξησιν τὴν ὁποίαν ζητεῖτε καὶ τὴν ὁποίαν ἀναγνωρίζομεν δικαίαν».

Ἐξ αὐτοῦ τοῦ συμφέροντός μας καὶ μόνον, τίθεται καθῆκον σὲ ἐμᾶς, νὰ σηκώσωμεν αὐτὸ τὸ βάρος, λαμβάνοντας μίαν πρωτοβουλίαν ἐπὶ ἑνὸς ἐθνικοῦ πλέον θέματος. Καθῆκον ἐθνικὸν καὶ ἐργατοϋπαλληλικὸν τίθεται σ' ἐμᾶς τοὺς τραπεζοϋπαλλήλους νὰ συνειδητοποιήσωμεν αὐτὸν τὸν διπλὸν κίνδυνον, νὰ συναγείρωμεν ἐπ' αὐτοῦ ὅλους τοὺς Ἕλληνας ἐργαζομένους. Ὁ ἀγῶνας μας αὐτὸς θὰ ἔχει καὶ ἐπαγγελματικὸ καὶ ἐθνικὸ περιεχόμενον. Τὸ τυχὸν προβληθησόμενο ἐπιχείρημα ὅτι λειτουργοῦν καὶ ἑλληνικὲς τράπεζες εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ὡς ἐκ τούτου δημιουργοῦνται συνθῆκες ἀμοιβαιότητος, εἶναι τυπικῶς μόνον σωστό. Διότι αἱ ἑλληνικαὶ τράπεζαι τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὸ μὲν ἀποτελοῦν σταγόνα εἰς τὸν ὠκεανὸ τὸ δὲ διότι αὗται ἐμπορεύονται ὄχι Ἑλληνικὰ Κεφάλαια ἀλλὰ Ἐθνικὰ Κεφάλαια τῆς Χώρας εἰς τὴν ὁποίαν λειτουργοῦν.

Αὐτὰ κύριοι Συνάδελφοι εἶχα νὰ σᾶς πῶ περὶ τῶν συνθηκῶν εἰς τὰς ὁποίας θὰ εὑρεθῆ τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον. Δημιουργοῦνται ὁπωσδήποτε νέαι συνθῆκες, γι' αὐτὸ χρειάζεται καὶ νέα τακτική. Χρειάζονται νέοι προσανατολισμοί, νέοι ἀγῶνες μεγάλοι καὶ νέα πρόσωπα διὰ νὰ τοὺς διεξαγάγουν μὲ ὀλιγώτερα σφάλματα. Ἡ πολυετὴς συνδικαλιστικὴ πεῖρα πρέπει νὰ παραχωρήση τὴν θέσιν της εἰς τὸν αὐθορμητισμὸν τῶν νέων.

Χρειάζεται νὰ προσαρμόσωμεν τὴν σκέψιν μας, πρὸς αὐτὰς τὰς συνθήκας ποὺ θὰ δημιουργηθοῦν. Ἀπαραίτητοι εἶναι οἱ νέοι, οἱ ὁποῖοι κατέχονται ἀπὸ ἐνθουσιασμό, ἀπὸ αὐθορμητισμό. Νὰ δώσουν πιὸ ἔντονα τὸ χρῶμα τους στὸ Νέο Δ.Σ.. γιατὶ μόνο ἔτσι θὰ μπορεῖ ν' ἀντεπεξέλθη τὸ μέλλον Διοικητικὸν Συμβούλιον, εἰς τὰ βαρειὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα θὰ τοῦ τεθοῦν.

κ. Πρόεδρος: Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Μαυρουδῆς.

κ. Μαυρουδῆς: Κύριοι Συνάδελφοι, γίνεται μία ἄνισος μεταχείρισις, τὸ τέταρτον τὸ ὁποῖο ἐτηρήθη στοὺς ἄλλους ὁμιλητὰς δὲν ἤρεσεν γιὰ τὸν ἀπεραντολογοῦντα ἐκτὸς θέματος, καθ' ὅλα ἱκανὸν συνάδελφον, ἀλλὰ τὸν δολιοφθορέα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἡ ὅλη του ὁμιλία ἦταν μία δολιοφθορά, καὶ μια κατηγορία ἐναντίον ὅλων τῶν συναγωνιστῶν του.

(διεξάγονται ταυτόχρονοι ἔντονοι διαλλογικαὶ συζητήσεις).

κ. Πρόεδρος: Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Χαρῖτος.

Η ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ Δ. Σ.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδ. Δ. χαρίτου

κ. Δ. Χαρῖτος: Κύριοι συνάδελφοι, ὁ ἀπολογισμὸς εἶναι ἕνα κείμενο ποὺ μόνο διαβάζεται. Στὶς προφορικὲς ὅμως ἐπικρίσεις δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος ἀντιμετωπίσεως παρὰ ἐπίσης ἡ προφορικὴ ἀνάπτυξη. Βέβαια θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχη μιὰ κάποια ἄνεση χρόνου καὶ γιὰ μᾶς ποὺ ἀπολογούμεθα δευτερολογοῦντες ὥστε καὶ τὸ λόγο μας νὰ ἐπιμεληθοῦμε ἀλλὰ καὶ πλέον διεξοδικοὶ νὰ εἴμαστε καὶ πλέον κατατοπιστικοὶ ἀπέναντί σας. Ἀτυχῶς ὅμως τὰ γεγονότα μᾶς ὑποχρεώνουν σὲ μιὰ λακωνικότητα, ποὺ τελικῶς ἴσως ἀποβῆ καὶ σὲ κέρδος δικό σας διότι δὲν θὰ σᾶς ταλαιπωρήσουμε πέραν τοῦ ἀνεκτοῦ.

Ἀπαντοῦμε ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν κ. Δημήτριον Παπαϊωάννου καὶ ταυτόχρονα στὸ συνάδελφο κ. Μαυρουδῆ, οἱ ὁποῖοι ἐπεκαλέσθηκαν τὴ «βραχυκύκλωσιν» τοῦ Προέδρου ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο. Βέβαια μὲ τὶς λέξεις εἶναι εὔκολο κανεὶς νὰ κάνη ὅσα σχήματα θέλει. Αὐτὸ ποὺ ἐσεῖς ὀνομάζετε «βραχυκύκλωσιν» ἐμεῖς τὸ λέμε στοργικὴ φροντίδα καὶ εὐθύνη γύρω ἀπὸ τὸν Πρόεδρο, ὥστε νὰ μὴν αἰσθάνεται αὐτὸς ὅτι εἶναι ἄνθρωπος ποὺ ἀντιμετωπίζει μοναχός του προβλήματα ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὰ καθήκοντά του. Ὁ καθένας μας μπορεῖ καλόπιστα νὰ ἑρμηνεύση τί σημαίνει αὐτὸ καὶ ποσοτικὰ καὶ ποιοτικά. Ὅπως ἐπίσης δημοκρατικὸ εἶναι νὰ μὴν δρᾶ μόνος του ὁ Πρόεδρος, ἀλλὰ νὰ εἶναι ὁ πρῶτος μεταξὺ ἴσων.

Ὁ κ. Παπαϊωάννου, ὁ Δημήτριος πάντα, ἀνεφέρθη σὲ θέμα ἐντελῶς ἰδιαίτερο, τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ ὁμιλοῦντος, ὡς Ταμίου τοῦ Συλλόγου. Ἐσημείωσε τὴν αὔξηση ἑνὸς κονδυλίου ποὺ στὸν ἰσολογισμὸ ἀναφέρεται στὸ λογαριασμὸ «Διάφορα Ἔξοδα». Βέβαια, οὐδεμία ὑποχρέωση εἴχαμε νὰ ἀπαντήσουμε, διότι τὸ θέμα αὐτὸ ἀφορᾶ τὴ χρήση τοῦ 1965 γιὰ τὴν ὁποία ἀπολογηθήκαμε πέρυσι, δηλ. τὸ 1966 καὶ πήραμε τὴν ἀπαλλαγή σας. Ἐπειδή, ὅμως, αὐτὸ εἶναι ὁ τύπος, καὶ πιθανὸν νὰ μὴν σᾶς ἀρκεῖ, πηγαίνουμε καὶ στὴν οὐσία.

Δὲν φαντάζομαι νὰ ὑπάρχη κανεὶς ἀπὸ σᾶς, ποὺ νὰ ἀπαιτῆ νὰ θυμοῦμαι ὅλα τὰ μεγέθη τῶν γενικῶν λογαριασμῶν, πῶς μετεβλήθησαν κατὰ τὴν διάρκεια τῶν τριῶν τελευταίων χρόνων, ἀπὸ μνήμης.

Ὁ κ. Παπαϊωάννου ὤφειλε νὰ γνωρίζη, ἀφοῦ ἐπρόκειτο νὰ ἀσκήση κριτικήν, ὅτι τὸ 1964 τὸ κονδύλιον τοῦ ἴδιου λογαριασμοῦ ἦταν πάλι 63.000 δραχμές. Τὸ 1965 ἀνέβηκε στὶς 102.000 δραχμές. Καὶ ἀπορῶ γιατὶ ὁ κ. Παπαϊωάννου δὲν ἀνεφέρθη γιὰ τὴν μεταβολὴ αὐτὴ στὸν περσινὸ ἀπολογισμὸ καὶ τὴν θυμήθηκε φέτος; Ἐπαναλαμβάνω, ἐπειδὴ δὲν μπορῶ, οὔτε εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ θυμᾶμαι τὶς μεταβολὲς τῶν κονδυλίων, καλῶ αὐτὸν καὶ τὴν «σοβαρὰν πηγὴν» τὴν ὁποίαν ἐπεκαλέσθη, αὔριο κιόλας τὸ πρωῒ νὰ ἀνεβοῦνε ἐπάνω στὰ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου, νὰ τοὺς τεθοῦν ὑπ' ὄψιν καὶ δικαιολογητικὰ καὶ βιβλία, καὶ μὲ παρρησία νὰ δημοσιεύσουν ἐὰν διεπίστωσαν ἢ ὄχι... «χρηματοδότηση»!!

Εὐτυχῶς ποὺ δὲν ἐνστερνίζεται ὁ ἴδιος τὴν κατηγορία ἀλλὰ λέει ὅτι ἀποτελεῖ περίπτωσιν «σοβαρᾶς πηγῆς». Ἡ «σοβαρὰ πηγὴ» τὸ λιγώτερο εἶναι κακοηθεστάτη. Ἐκτὸς ἐὰν θελήση ἀπὸ «σοβαρὰ πηγὴ» νὰ γίνη... ἐπώνυμη. Ὁπωσδήποτε, εἶναι ἀστεῖο νὰ λέγεται ὅτι 40.000 ἐδόθηκαν γιὰ νὰ μεταφερθοῦν στὴν Ἀθήνα συνάδελφοι τῆς ἐπαρχίας ἄλλου Σωματείου. Μὰ τὰ λεπτὰ αὐτὰ θὰ ἔφταναν ὄχι μόνον τοὺς συναδέλφους τῆς ἐπαρχίας τοῦ ἄλλου Σωματείου νὰ φέρουν ἐδῶ, ἀλλὰ καὶ ἐπαρχιακοὺς συναδέλφους τοῦ δικοῦ μας.

Γιὰ τὴν «γκανγκστερικὴν ἐνέργειαν» στὴν ὁποία ἀνεφέρθη ὁ κ. Δ. Παπαϊωάννου, δὲν γνωρίζω τί ἀκριβῶς ἐννοεῖ. Πάντως ἂν ἐννοῆ τὸ ἐπεισόδιον τὸ ὁποῖον συνέβη εἰς τὸ Ὑποκατάστημα τοῦ Συντάγματος, μέ...

κ. Δ. Παπαϊωάννου: Δὲν ἔθεσα τέτοιο ἐρώτημα ἐγώ. Παρακολουθῆστε λοιπὸν τὶς ἀγορεύσεις τῶν ὁμιλητῶν κ. Χαρῖτο γιὰ νὰ εἶσθε ἐνήμερος.

(Διαλογικαὶ συζητήσεις)

κ. Δ. Χαρῖτος: Λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου τὴν κάποια ἐριστικήν σας διάθεσιν ἀπέναντί μου φίλε κ. Παπαϊωάννου. Δὲν νομίζω ὅτι ὑπῆρξε οὐσιαστικὸ λάθος ἢ παρατυπία μου. Ἂν τὴν θεωρεῖτε σοβαρὴ σᾶς ζητῶ συγγνώμην.

(Διαλογικαὶ συζητήσεις)

Ὁ κ. Δ. Χαρῖτος: (συνεχίζων). Δὲν ξέρω ἂν ὁ συνάδελφος κ. Μπελέκος ἐννοῆ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐπεισοδίου ποὺ ἔλαβε χώραν μεταξὺ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Πλ. Συντάγματος, καὶ ἑνὸς συναδέλφου. Ἐὰν ἐννοῆ αὐτό,σᾶς γνωρίζομεν τὰ ἑξῆς:

Ὁ συνάδ. Διευθυντὴς τοῦ ἐν λόγῳ Ὑποκαταστήματος ὁ κ. Σταματελᾶτος, πράγματι ὑπῆρξε ἥρως ἑνὸς βαναύσου ἐπεισοδίου εἰς βάρος ἑνὸς συναδέλφου, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἀνήκει στὸ ἕτερο ἀδελφὸ Σωματεῖο. Ἀνεξάρτητα ἀπ' αὐτὸ τὸ τελευταῖο, καὶ οἱ δύο Σύλλογοι ἔσπευσαν ἐπιτοπίως καὶ διερεύνησαν τὸ ζήτημα, καὶ παράσταση ἔκαναν. Καὶ τὴν παράσταση τὴν οὐσιαστικοποίησαν, μεταφεροντάς την ὑπὸ μορφὴν ἐντονωτάτης παραστάσεως τόσο πρὸς τὸν τότε Διευθυντὴν τοῦ Προσωπικοῦ, τὸν κ. Παπαλέτσο ὅσο καὶ πρὸς τὸν τότε Διοικητήν, τὸν κ. Μαῦρο.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Προσωπικοῦ, μέσῳ τῆς Ἐπιθεωρήσεως, παρήγγειλεν εἰς Ἐπιθεωρητὴν τὴν διεξαγωγὴν ἐρεύνης. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἀπαλλακτικὸν γιὰ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὑποκαταστήματος.

Οὔτε καὶ ἐμεῖς συμφωνοῦμε μὲ τὸ ἀποτέλεσμα. Ἐὰν ἡ δημοσία γνώμη τῶν συναδέλφων δὲν εἶναι ἱκανοποιημένη, ὅπως δὲν εἴμεθα καὶ ἐμεῖς, εἶναι λαμπροτάτη ἡ εὐκαιρία, τούτη τὴ στιγμή, νὰ διαμαρτυρηθῆ ὡς Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, δηλαδὴ τὸ σύνολον τοῦ Σώματος τῶν Συναδέλφων, νὰ μᾶς ἐξουσιοδοτήση, νὰ καταγγείλωμεν τὸν Διευθυντὴν καὶ νὰ ζητήσουμε τὴν ἐκ νέου παραπομπή του πρὸς τιμωρίαν.

(Χειροκροτήματα)

κ. Κ. Ἰθακήσιος: Καὶ ἐπιπροσθέτως νὰ κατέλθη τὸ προσωπικὸν εἰς δίωρον στάσιν.

κ. Ε. Μαυρουλίδης: Νὰ λειτουργήση ὁ πειθαρχικὸς μηχανισμὸς τοῦ Συλλόγου διότι εἶναι μέλος τοῦ Συλλόγου.

Ὁ κ. Δ. Χαρῖτος: Ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου προτείνει ἐπιπλέον νὰ λειτουργήση ὁ πειθαρχικὸς μηχανισμὸς τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου. Συμφωνεῖτε;

(Φωνές: Δεκτὸν)

Ὁ κ. Δ. Χαρῖτος: (συνεχίζων) Ὁ κ. Γεώργιος Παπαϊωάννου, ἀπεκάλεσε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὅτι εἶναι «ἀνυπόληπτον» καὶ ὅτι ὁ Σύλλογος ἔχει «αὐτοκαταργηθῆ». Τὸ λιγώτερο ποὺ μπορῶ νὰ πῶ εἶναι ὅτι δὲν ἦταν... κομψὲς οἱ φράσεις.

Ὁ κ. Γ. Παπαϊωάννου: (διακόπτων) Δὲν εἶπα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀλλὰ ὁ Σύλογος.

Ὁ κ. Δ. Χαρῖτος: Ὁ Σύλλογος ὑλοποιεῖται σὰν ὄργανον ἀπὸ τὸ Δ. Συμβούλιον. Κατὰ νόμον καὶ κατ' ἔθιμον, δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἔννοια τοῦ Συλλόγου ἀπὸ τὸ Δ. Συμβούλιον. Ἐκτὸς ἂν ἐννοεῖτε τὸ Σῶμα τῶν Ὑπαλλήλων ὅτι ἔγινε ἀνυπόληπτον.

κ. Γ. Παπαϊωάννου: Ὁ Σύλλογος εἶναι ἕνα νομικὸν πρόσωπον...

κ. Δ. Χαρῖτος: Ὑλοποιεῖται ὁ Σύλλογος στὸ παρὸν Δ. Συμβούλιον Συνάδελφε κ. Παπαϊωάννου καὶ ἀκριβῶς νὰ διευκρινισθῆ. Ὁ Σύλλογος ὑπὸ ποίαν ἔννοιαν; Ὡς ἀνώνυμον νομικὸν πρόσωπον, ποὺ συγκεκριμένα ὑλοποιεῖται ἀπὸ τὸ παρὸν Δ. Συμβούλιον;

κ. Γ. Παπαϊωάννου: Ἐπαναλαμβάνω ὄχι σὰν πρόσωπα.

κ. Δ. Χαρῖτος: Μὰ ἀσφαλῶς ὄχι πρόσωπα κ. Παπαϊωάννου, διότι τότε τὸ θέμα θὰ ἦταν ἐντελῶς... διαφορετικὸ καὶ δὲν θὰ ἦταν ἁρμοδιότητος τῆς δευτερολογίας. Πάντως διὰ νὰ τελειώνουμε ἐγὼ ἀρκοῦμαι νὰ τὸ χαρακτηρίσω τὸ λιγώτερο, ἐπαναλαμβάνω, σὰν ἄκομψο. Βέβαια ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἀντιδικήσουμε σὲ μιὰ διαλλογικὴ σειρά, λέγοντας αὐτά, θὰ μᾶς πήγαινε πολὺ μακρυά. Καὶ δὲν ἔχουμε χρόνο, ἐπειδὴ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ὁμιληταὶ τοῦ Δ. Σ. νὰ δευτερολογήσουν.

Ὡς μέλος τοῦ Γραφείου καὶ ὡς ἀπεσπασμένος σ' αὐτό, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀπαντήσω στὶς κατηγορίες γιὰ τοὺς ἀπεσπασμένους τοῦ Γραφείου καὶ γιὰ τὶς περιοδεῖες ποὺ πραγματοποιοῦν αὐτοὶ στὰ Ἐπαρχιακὰ Ὑποκαταστήματα. Καὶ πρῶτον: Οἱ ἀπεσπασμένοι στὸ Γραφεῖον τοῦ Συλλόγου εἶναι μέλη τοῦ Δ. Σ. καὶ δὲν ἀποτελοῦν ἐσμὸν τεμπέληδων — βεβαίως δὲν εἰπώθηκε, ἀλλὰ δὲν εἶναι δύσκολο κανεὶς νὰ φθάση σὲ τέτοια συμπεράσματα ὅταν τόσο ἀνεύθυνα πετιῶνται τόσο ἀνεύθυνες κρίσεις — Οἱ ἀπεσπασμένοι ἔχουν ἔργο. Καὶ μεγάλο σὲ ὄγκο καὶ σὲ ποιότητα.

Εὔχομαι, ἂν ἡ ἀποψινὴ παρουσία στὴ Συνέλευσή μας τοῦ κ. Γεωργίου Παπαϊωάννου, προοιωνίζει ἐνδιαφέρον του ἀμεσώτερον καὶ πλέον ἐνεργὸ γιὰ τὰ κοινά, καὶ ἂν τὸν εὐνοήση ἡ τύχη καὶ ἡ ψῆφος τῶν συναδέλφων, νὰ διαπιστώση μόνος του τί σημαίνουν αὐτοὶ οἱ ἀπεσπασμένοι καὶ πόση πίκρα ἔχει τὸ κατακάθι τοῦ φλυτζανιοῦ.

Ὅσον ἀφορᾶ τὶς περιοδεῖες στὰ ἐπαρχιακὰ ὑποκαταστήματα, κύριοι Συνάδελφοι, αὐτὲς εἶναι καὶ πραγματικὴ καὶ ἠθικὴ ὑποχρέωσις τοῦ Συλλόγου. Βεβαίως τὸ νὰ ἀντιστρέφουμε τὶς θέσεις καὶ τὶς ὑποχρεώσεις τὶς ὁποῖες ἔχουμε ἔναντι τοῦ συνόλου τῶν συναδέλφων εἶναι εὔκολη ὑπόθεση. Κάλλιστα σὲ ἄλλη περίπτωση θὰ μπορούσαμε νὰ εἴχαμε κατηγορηθῆ ὅτι ἀπεμπολοῦμε τὶς ὑποχρεώσεις μας πρὸς τοὺς ἐπαρχιακοὺς συναδέλφους, ὅτι δὲν τοὺς συμπαραστεκόμεθα καὶ ὅτι τοὺς ἐπισκεφτόμαστε μόνο στὴν προεκλογικὴ περίοδο — πρᾶγμα ἐξ ἄλλου ποὺ εἶχε εἰπωθῆ στὸ παρελθὸν στὴν ἴδια ἐδῶ αἴθουσα. Εἶναι, ἐπαναλαμβάνω, πραγματικὴ ὑποχρέωση διότι ὁ συνάδελφος τῆς ἐπαρχίας δὲν ἔχει παρὰ μόνο τὸ βουβὸ γράμμα γιὰ νὰ μᾶς μεταφέρει τοὺς καϋμούς του καὶ τὰ προβλήματά του, καὶ ἐπειδὴ τὸ γράμμα εἶναι ΣΚΡΙΠΤΑ καὶ τὰ γραπτὰ μένουν, καὶ ὁ συνάδελφος μὲ τὸν δικαιολογημένο φόβο τοῦ καταπιεσμένου γιὰ τὴν «τύχη» τοῦ γράμματος, ἀφήνει πολλὰ πράγματα ποὺ δὲν μποροῦν νὰ γραφτοῦν ἀλλὰ νὰ εἰπωθοῦν. Πρόσωπο μὲ πρόσωπο. Ἑπομένως εἶναι ἄξιος ἐπαίνου ὁ Σύλλογο γιὰ τὶς ἐξορμήσεις αὐτές. Ἡ ἠθική του ὑποχρέωση εἶναι ἡ συμπαράσταση καὶ ἡ βεβαιότητα τοῦ συναδέλφου τῆς ἐπαρχίας ὅτι τὸ Συλλογικὸν Ὄργανον ὑπάρχει, ὅτι τὸ ὄργανον αὐτὸ εἶναι μιὰ πραγματικότητα, εἶναι μιὰ πραγματικότητα δυνάμεως.

Πρὸ ὀλίγου ὁ συνάδελφος Γ. Παπαβασιλείου στὴν ὁμιλία του σᾶς μετέφερε ὅτι ἕνα βάρβαρο καὶ φαῦλο καθεστὼς ποὺ ἐπικρατοῦσε στὸ ὑποκατάστημά του κατηργήθη. Καὶ συνέβαλε ἀποφασιστικά, ἂν ὄχι ἀποκλειστικά, σὲ τοῦτο, ἀκριβῶς τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἀποσπασμένοι δὲν περίμεναν μόνο στὶς παραμονὲς τῶν ἐκλογῶν νὰ ἔλθουν σὲ ἐπαφὴ μὲ τοὺς συναδέλφους τους τῆς ἐπαρχίας.

Ὁ συναδ. Πολυχρονίδης ἐζήτησε τὴν αὔξησιν τοῦ ἐπιδόματος τῆς ἑστιάσεως. Ξέχασε νὰ καταλογίση ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου, ὅτι τὸ ἐπίδομα τῆς ἑστιάσεως ηὐξήθη μὲ δύο τρόπους. Ὁ ἕνας εἶναι ἄμεσος, εἶναι δηλαδὴ ἡ ἐπέκταση τοῦ ἐπιδόματος καὶ εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς συναδέλφους μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπολογιστοῦ Α΄ μὲ προσαύξηση. Πιστεύουμε ὅτι ἡ ἐπέκταση αὐτὴ εἶναι μιὰ κατάκτηση μόνιμη τοῦ Συλλόγου καὶ φυσικὰ ὅλων τῶν συναδέλφων. Θὰ πρέπει δέ, ὅποιο σχῆμα διαδεχθῆ τὸ σημερινό, νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν του ὅτι πρέπει νὰ φροντίση νὰ ἐπεκταθῆ τὸ ἐπίδομα αὐτὸ καὶ σὲ συναδέλφους τῶν πιὸ πάνω βαθμῶν. Ὅσον δὲ ἀφορᾶ τοὺς συναδέλφους τοῦ Κέντρου ἔχει ἔμμεσα αὐξηθῆ τὸ ἐπίδομά τους, διότι — καὶ ὁ συνάδ. Πολυχρονίδης πρέπει νὰ τὸ γνωρίζει ὄχι μόνο γιατὶ ἐστιάζετο κατὰ τὸ παρελθὸν ὁ ἴδιος στὴ Λέσχη, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πλῆθος νέους συναδέλφους, φίλους του, οἱ ὁποῖοι κάνουν χρήση τοῦ ἑστιατορίου — εἶναι γνωστό, ὅτι ἐνῶ οἱ τιμὲς τῶν τροφίμων εἰς τὴν ἀγορὰν ἔχουν αὐξηθῆ κατὰ ἀστρονομικὰ ποσά, στὸ ἑστιατόριό μας οἱ τιμὲς τῶν μερίδων ἢ ἔχουν αὐξηθεῖ ἀπειροελάχιστα ἢ καθόλου, ὅπως π.χ. στὸ κρέας, ποὺ ἂς σημειωθῆ ὅτι δὲν εἶναι κατεψυγμένο.

Τέλος, στὸ Προεδρεῖον κατετέθη ὑπόμνημα, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ συναδέλφων προκειμένου τοῦτο νὰ ἀποτελέση θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς Συνελεύσεως καὶ ἀφορῶν τὴν εἰς τὸ μέλλον δημιουργίαν προϋποθέσεων διὰ τὴν παροχὴν βοηθήματος οἰκονομικοῦ εἰς τοὺς ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας συναδέλφους. Γιὰ λόγους καθαρὰ διαδικαστικοὺς ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ δὲν μπορεῖ τὸ ἐν λόγῳ ὑπόμνημα νὰ ἀποτελέση θέμα τῆς σημερινῆς ἡμερησίας διατάξεως, διότι ναὶ μὲν τὸ ὑπογράφουν τὸ 1)20 τῶν τακτικῶν μελῶν, πλὴν ὅμως ἔπρεπε νὰ εἶχε κατατεθῆ στὸ Προεδρεῖο πέντε μέρες πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς Γ. Συνελεύσεως. Ἐκτὸς αὐτοῦ τὸ πρὸς συζήτησιν θέμα εἶναι ἐκτάσεως καὶ σοβαρότητος τέτοιας ποὺ νὰ χρήζη μελέτης ἐπὶ βάσεως καθαρὰ ἀσφαλιστικῆς. Πρᾶγμα ποὺ σημαίνει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ φθάσουμε σὲ ἐφαρμογὴ κατὰ τὸν ἑπόμενο χρόνο. Παρὰ ταῦτα τὸ ἀπολογούμενο Δ. Συμβούλιο εἰσηγεῖται εἰς τὴν Γ. Συνέλευσιν ὅπως τὸ μέλλον νὰ προκύψη ἀπὸ τὶς προσεχεῖς ἀρχαιρεσίες Συμβούλιον δεχθῆ καὶ μελετήση τὸ ἐν λόγῳ ὑπόμνημα. Εὐχαριστῶ.

(Χειροκροτήματα)

κ. Πρόεδρος: Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Πουλῆς.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδ. Κ. Πουλῆ

κ. Κ. Πουλῆς: Κύριοι Συνάδελφοι, ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου θὰ ἀπαντήσω στὰ σημεῖα ἐκεῖνα τῶν ὁμιλιῶν τῶν ἀγορητῶν, ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὰ γενικώτερα ἢ εἰδικώτερα ἐπαγγελματικά μας ζητήματα.

Οἱ ἀναφορὲς αὐτὲς στὰ γενικώτερα καὶ εἰδικώτερα ἐπαγγελματικά μας ζητήματα, ὅπως καὶ σεῖς θὰ διαπιστώσατε, ἦταν πολὺ λίγες καὶ ἔτσι τοὐλάχιστον ἐγὼ δὲν θὰ χρειασθῆ νὰ σᾶς κουράσω πολύ.

Οἱ δύο ἀδελφοὶ Παπαϊωάννου, ὁ κ. Δημήτριος Παπαϊωάννου καὶ ὁ κ. Γεώργιος Παπαϊωάννου, ὁ ὁποῖος ἐπανέλαβε ἀπὸ χειρογράφου, ὅσα ὁ ἀδελφός του εἶπεν ἀπὸ στήθους, ἀκριβῶς, θέλησαν νὰ ἀφαιρέσουν τὴν δόξαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἀπολογιζομένης περιόδου.

Αὐτὸ ἔκαμε νὰ ἐξαναστοῦν ὡρισμένοι συνάδελφοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ κ. Ἰθακήσιος καὶ θέλησαν νὰ μᾶς ἀποδώσουν πάλι ἕνα μέρος ἢ τὸ ὅλον τῆς δόξας τῶν ἐπιτευγμάτων. Δηλώνω ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὅτι δὲν θέλομε κανένα μέρος ἀπὸ αὐτὴ τὴ δόξα. Αὐτὴ ἀνήκει σὲ ὅλους ἐσᾶς καὶ σᾶς ἀπονέμομεν ἔπαινον. Ἔπαινον γιὰ τὴν χαλύβδινη συνοχή σας, ἡ ὁποία εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα, νὰ φθάσωμε ἀκριβῶς σ' αὐτὰ τὰ ἐπιτεύγματα, ὅμοια τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουν στὶς δυὸ τελευταῖες δεκαετίες στὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἀπὸ ἀπόψεως εἰδικοῦ βάρους καὶ ἀριθμοῦ καλύψεως ὑπηρετούντων εἰς τὸ Ἵδρυμα.

Κύριοι Συνάδελφοι, ὁ ἔπαινος αὐτὸς ποὺ σᾶς ἀπονέμομε, δὲν εἶναι ἕνα σχῆμα λόγου. Πολὺ περισσότερο δὲν εἶναι μιὰ γλυκανάλατη ἀβροφροσύνη. Εἶναι μιὰ πρᾶξις δικαίου, εἶναι ἀκόμη καὶ μιὰ πρᾶξις ἐπιβεβλημένη, ποὺ θὰ τὴν θεμελιώσω μὲ μιὰ μικρὴ ἐξιστόρηση τῶν γεγονότων. Μὴ σᾶς ἀνησυχήση αὐτὸ διότι ἡ ἐξιστόρησις θὰ ἀποτελέση ταὐτόχρονα καὶ ἀπάντηση σὲ ὅσα ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς κ.κ. Παπαϊωάννου ἐλέχθησαν ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς. Διότι ὁ κ. Μπελέκος τοὺς ἐπανέλαβεν ἁπλῶς.

Ὅταν, κύριοι συνάδελφοι, ἀπὸ τὴν θέσιν αὐτὴ ἀκριβῶς τὸν περασμένο χρόνο σᾶς κατατοπίζαμε ἐπάνω στὶς ἐξελίξεις καὶ στὴ θέση τῶν ἐπαγγελματικῶν μας ζητημάτων, μᾶς κατεῖχε, ὅπως θυμᾶστε, μιὰ ἀνησυχία. Δικαιολογημένη ἀνησυχία.

Βέβαια εἶχαν προχωρήσει τὰ θέματα. Εἴχαμε συμφωνήσει ἔπειτα ἀπὸ ἀτέλειωτες διαπραγματεύσεις γιὰ τὰ σημεῖα στὰ ὁποῖα πρὸς τὸ παρὸν θὰ μποροῦσε νὰ τροποποιηθῆ ὁ Ὀργανισμός.

Εἶχε πεῖ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ἕνα κατ' ἀρχὴν ναί, γιὰ τὴν ἀπόδοση τῆς προσωρινότητος στους συναδέλφους τῆς Ἐθνικῆς ποὺ προσελήφθησαν μετὰ τὸ 1943. Εἶχε πεῖ ἐπίσης ἕνα κατ' ἀρχὴν ναὶ γιὰ τὰ πτυχία. Καὶ εἶχε ἀρχίσει νὰ συζητῆ τὰ θέματα τοῦ Νόμου 751 κατὰ τρόπον ὅμως ὀλίγον ὕποπτον. Ἀλλὰ τίποτε δὲν εἶχε συγκεκριμενοποιηθῆ. Τίποτε δὲν εἶχε ὁριστικοποιηθῆ. Μποροῦσαν νὰ κερδηθοῦν πολλά, ὅπως τελικὰ κερδήθηκαν. Καὶ μποροῦσαν νὰ χαθοῦν ὅλα.

Τὴν ἀνησυχία αὐτὴ τὴν εἴχατε βέβαια καὶ σεῖς. Εἰδικώτερα οἱ διάφορες ἐπὶ μέρους κατηγορίες τῶν συναδέλφων ποὺ ἔβλεπαν ὅτι μποροῦσαν νὰ χαθοῦν εὐκαιρίες. Τὴν κοινήν μας αὐτὴ ἀνησυχία τὴν ἤξερε καὶ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης. Καὶ περίμενε ὅτι στὴν περυσινὴ Συνέλευσή μας ἐδῶ, ἡ ἀνησυχία αὐτὴ θὰ γινόταν ἔκδηλη, πὼς ἡ μιὰ κατηγορία θὰ ἔπεφτε ἐπάνω στὴν ἄλλη. Καὶ ὅλες μαζὶ ἐπάνω στὴν ἐκπροσώπηση, γιὰ νὰ τῆς δώσουν τὴν

ΤΑ ΠΛΗΡΗ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

εὐκαιρία, ἢ νὰ ὑπαναχωρήση ἐντελως απ΄ τις λύσεις που ἔσωσε, ἢ ἐν πάση περιπτωσει νὰ γλυτώση ὅσο μπορουσε φθηνότερα.

'Αλλα αυτό δεν εγινε. Βέβαια, ὅλοι φοβομαστε, ὅλοι ειχαμε τις ἀνησυχιες μας, ἀλλὰ δὲν τις ἐκδηλώσαμε. Πολυ περισσοτερον δεν ἤρθαμε σὲ ἀντιδικια, ουτε οι διαφορες κατηγοριες μεταξύ τους οὔτε ἡ ἐκπροσωπησις μὲ τὶς διαφορες κατηγορίες. Καὶ ἡ ὡριμότητα αὐτὴ είχε ἄμεσο ἀποτελεσμα. Ἔπειτα ἀπὸ λίγο κυρώνονταν ἐπὶ τέλους οἱ τροποποιήσεις του Ὀργανισμοῦ που γύριζαν ἀπὸ συρτάρι σὲ συρτάρι τῶν ἁρμοδίων.

Βεβαια ἡ Διοίκησις δὲν ὑποχωρεῖ εὔκολα. Γιὰ τὰ ὑπολοιπα αἰτήματα ειχε θέσει σὰν ὅρο, (τὴν προσωρινότητα ἐννοῶ, τὸ πτυχίο καὶ τον Νόμο 751 ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι ἀριθμὸς τρία, ἀλλὰ καλύπτουν τεράστιες μάζες συναδελφων), εἶχε θέσει, λέω, τὴν προϋπόθεση, ὅτι ἡ ἐπίλυσίς τους ἔπρεπε νὰ γίνη νομοθετικῶς, γιὰ νὰ ἐμποδίση ἐνδεχόμενες ἀμφισβητήσεις καὶ ἐνδεχόμενες ἀναταραχὲς εἰς τὸ Ἵδρυμα.

Ἐμεῖς προσπαθήσαμε νὰ ἀποφύγωμε αὐτό. Τελικὰ δεχθήκαμε τὴν νομοθετικὴ ὁδό, γιατὶ βεβαιωθήκαμε ὅτι θὰ μπορούσαμε νὰ τὰ βγάλωμε πέρα. Ἀλλὰ στὸ σημεῖο αὐτὸ εἶχε ἀμφιβολίες ὁ κ. Παπαϊωάννου, τὶς ὁποῖες ξέχασε ἐφέτος.

Ἔλεγε μιλώντας στὴν Γενικὴ Συνέλευση. (Ἀναγινώσκει ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ 1966) «Δὲν ξέρω γιατὶ ἔφθασαν στὸ σημεῖο νὰ γίνεται Νόμος εἰδικὸς γιὰ τὴν προσωρινότητα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἡ Βουλή, ἀγαπητοί μου συνάδελφοι, σήμερα δὲν μπορεῖ νὰ προχωρήση ἕνα θέμα, ἕνα Νόμον, ὁ ὁποῖος ἔχει τεραστίαν σημασίαν γιὰ ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος. Καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ προχωροῦσε ἕνα Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἀφορᾶ ἕναν μικρὸ κλάδο τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας, γιὰ νὰ τὸ περάση ὡς κατεπεῖγον ὁ κ. Μπακατσέλος, ἢ δὲν ξέρω ποιὸς ἄλλος Ὑπουργός; Γιὰ μένα εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ γίνη αὐτὸ τὸ πρᾶγμα». Καὶ ὅμως, κ. Παπαϊωάννου, τὸ ἀδύνατον ἔγινε. Πέρασαν δύο νομοσχέδια, μὲ τρεῖς διατάξεις, ποὺ ἔλυσαν κατὰ 70 - 80% τὰ σχετικὰ αἰτήματα.

(Ἀντιρρήσεις ἐκ μέρους τοῦ κ. Παπαϊωάννου)

κ. Κ. Πουλῆς: Πῶς, τὸ ἀναφέρατε, κ. Παπαϊωάννου. Εἶναι γραμμένο. Δὲν μπορούσατε νὰ πιστέψετε πὼς μποροῦσε νὰ δοθῆ λύσις μ' αὐτὸ τὸν τρόπο. Τὴν προοπτική σας συζητῶ, κ. Παπαϊωάννου, διότι μὲ βάση τὴν πεῖραν σας, κάνετε ὑποδείξεις στοὺς συναδέλφους, καὶ παρέχετε διαβεβαιώσεις. Γιὰ νὰ πεισθοῦν οἱ συνάδελφοι περὶ τῆς ἀξίας τῶν προοπτικῶν σας καὶ τῶν διαβεβαιώσεών σας. Αὐτὸ καὶ μόνον.

Κύριοι, δεχθήκαμε τὴν νομιζόμενη παγίδα γιὰ συζητήσεις γιὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ Νομοσχεδίου. Γιατὶ βέβαια τὰ Νομοσχέδια ἔπρεπε νὰ διατυπωθοῦν καὶ τὰ Νομοσχέδια διατυπώθηκαν ἐδῶ, μέσα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἀπὸ τὴν Διοίκησι καὶ τὴν ἐκπροσώπησι, ἄσχετα ἂν ὑπέστησαν μετὰ ὡρισμένες ἀλλοιώσεις, οἱ ὁποῖες εἶχαν σὰν ἀποτέλεσμα νὰ ἀφήσουν ἔξω ὡρισμένες κατηγορίες καὶ μερικὲς φορὲς νὰ περιλάβουν ἄλλες.

Ἡ Διοίκησις δὲν προχωροῦσε γρήγορα στο σημεῖο αὐτὸ καὶ εἶχε πάντα τὸ σχέδιο της. Τραβοῦσε, ὅπως λένε, τὸ σχοινί. Γιατὶ ἤθελε νὰ δοκιμάση τὴν ἀντοχήν μας. Ἤθελε νὰ δῆ, σὲ ποιὸ σημεῖο φθάνει ἡ σύμπνοιά μας.

Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τὰ νέφη στὸν ὁρίζοντα τῆς Διοικήσεως συσσωρευόταν. Ἡ ἀλλαγὴ προμηνύονταν. Βέβαια ἡ ἀγωνία τῶν συναδέλφων κορυφώνονταν. Πολλὲς φορὲς ἐρχόταν ἐπάνω στὸ Γραφεῖο τοῦ Συλλόγου καὶ μᾶς ἐμπιστευόταν τοὺς φόβους τους. Ἀλλὰ τοὺς δίναμε τὶς δέουσες ἐξηγήσεις. Τοὺς λέγαμε νὰ θυμηθοῦν τὸ μήνυμα τοῦ Προέδρου μας στὴ Συνέλευση, ποὺ ἔλεγε, πὼς ὅλα τὰ ζητήματα τῶν συναδέλφων πρέπει νὰ τὰ βλέπωμε γιὰ δικά μας. Πῶς σ' ὅλα τὰ ζητήματα ὑπάρχει μιὰ ἀλληλεξάρτηση καὶ πὼς μόνον ὅταν προχωροῦν ὅλα μαζὶ μποροῦμε νὰ φθάσωμε σὲ σωστὰ ἀποτελέσματα.

Καὶ οἱ συνάδελφοι ἐπειθάρχησαν. Πάλι, ἡ ὑποχθόνια προπαγάνδα τῆς ἐργοδοτικῆς πλευρᾶς νὰ σπείρη ζιζάνια μεταξύ μας, δὲν ἔπιασε. Ὅταν εἶδαν αὐτὸ τὸ σημεῖο ὡριμότητος, ὅταν εἶδαν αὐτὴ τὴ χαλύβδινη συνοχή μας, τελικὰ ἐνέδωσαν. Ἔβαλαν τὶς ὑπογραφές. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἰσηγεῖτο τὴν κατάργηση τῆς προσωρινότητος, εἰσηγεῖτο τὴν προώθηση τῶν πτυχιούχων, εἰσηγεῖτο νὰ δοθῆ ἀπὸ ὅλες τὶς Τράπεζες, (μετὰ περιελήφθη καὶ ἡ Δ.Ε.Η) ἡ προώθηση τῶν πολεμιστῶν τοῦ Νόμου 751.

Βέβαια δὲν ἀρκοῦσε ἡ συγκατάθεση τῆς Τραπέζης. Ἦταν ὅμως ἕνα μεγάλο ἀτοῦ, ἕνας μεγάλος ὑποβοηθητικὸς παράγων. Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα εἴχαμε νὰ κάνωμε μὲ τὴν Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων.

Ξέρετε ὅλοι σας, πόσες δυσκολίες ἀντιμετωπίζει μιὰ ἀσθενὴς Κυβέρνησις καὶ σὲ τί, νὰ τὸ ποῦμε καθαρά, ἐκβιασμοὺς ὑπόκειται. Εἶχε ἐν μέρει ὁ κ. Παπαϊωάννου δίκαιο, νὰ προβλέπη κάπως τὶς δυσκολίες. Ἀλλὰ δὲν εἶχε μπορέσει νὰ προβλέψη τί μπορουσε νὰ κάνη ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ συνοχή μας. Ὅλοι οἱ συνάδελφοι, τροπος του λέγειν βέβαια ὅλοι, πολλοὶ συνάδελφοι ἔθεσαν τὸν ἑαυτόν τους εἰς τὴν διάθεσιν μας, τὶς γνωριμιες τους, καὶ ἔτρεξαν ὅπου τοὺς ὑποδείξαμε καὶ τελικα πετύχαμε.

Βέβαια, στὸ δεύτερο ἑξάμηνο, τοῦ 1966 παρουσιάζεται ἐπιφανειακὰ μιὰ ἀνάσχεσις. Μιὰ ἀνάσχεσις ποὺ ἀποδίνεται εἰς τὴν σκληροτητα τῆς Διοικήσεως. Ἡ σκληρότης αὐτὴ ἐδείχθη κατ' ἀρχήν, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Δὲν ἦταν ὅμως ἀποτέλεσμα τῆς σκληρότητος αὐτῆς ἡ ἀνάσχεσις ποὺ παρουσιάσθηκε στὸ δεύτερο εξάμηνο τοῦ 1966 σχετικὰ μὲ τὴν προώθησιν τῶν ζητημάτων μας. Ἡ ἀνάσχεσις αὐτὴ πρώτα - πρώτα εἶναι σχετική. Συγκρίνεται μὲ τον ὄγκο ἐκείνων ποὺ ἐπετεύχθησαν τὸ πρῶτο ἑξάμηνο. Ἀλλὰ ὁ ὄγκος ἐκεῖνος, κύριοι συνάδελφοι, ἦταν προϊόν, ἦταν καρπὸς ἀγώνων πολλῶν ἐτῶν, οἱ ὁποῖοι εὐοδώθησαν κατὰ τὸ 1966.

Τότε ποὺ ὁ κ. Παπαϊωάννου μᾶς κατηγοροῦσε ἀπὸ δῶ, ἀπὸ αὐτὸ τὸ βῆμα, ὅτι δὲν κάναμε τίποτε. Ἐμεῖς σιγὰ - σιγὰ προετοιμάζαμε τὸ ἔδαφος, φέρναμε τὰ θέματα ὅλο καὶ πιὸ κοντὰ στὶς σωστὲς λύσεις καὶ εὐκαιρίας δοθείσης, πετύχαμε αὐτὲς τὶς σωστὲς λύσεις.

Κατὰ τὸ δεύτερο ἑξάμηνο πήραμε ὡρισμένα πράγματα. Καὶ πρῶτα - πρῶτα τὶς προωθήσεις τῶν ταμειακῶν. Δὲν ἐκάλυψε ἡ προώθησις αὐτὴ εἰς τὴν ὁλότητά του τὸ θέμα τοῦ συμπαθοῦς κλάδου, ὁ ὁποῖος εἶναι πράγματι ἀδικημένος. Ἐκάλυψε 140 περίπου συναδέλφων καὶ ὑπελείφθησαν ἀκόμη 30 ἕως 40. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἔχομε νὰ ποῦμε, πὼς καταβάλαμε κάθε προσπάθεια καὶ ἂν μέχρις στιγμῆς δὲν φέραμε ἀποτέλεσμα, αὐτὸ βέβαια δὲν ὀφείλεται στὴν ὀλιγωρία μας, οὔτε στὴν ἀδεξιότητά μας. Ἦταν πολλὲς οἱ δυσκολίες.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς προωθήσεις τῶν συναδέλφων ταμειακῶν κατὰ τὸ δεύτερο ἑξάμηνο τὸ 1966 παρὰ τὴν ἀνάσχεσιν ποὺ ἐσημειώθη στὴν πρόοδο τῶν ἐπαγγελματικῶν μας ζητημάτων, ἐπήραμε καὶ τὴν προσωρινότητα τῶν συναδέλφων τοῦ 1942. Οἱ συνάδελφοι αὐτοὶ εἶχαν μείνει ἔξω καὶ ἀπὸ τὴν ἔνταξι τοῦ 1943 καὶ ἀπὸ τὸν Νόμο ποὺ κατήργησε τὶς προσωρινότητες διὰ τοὺς συναδέλφους οἱ ὁποῖοι προσελήφθησαν ἀπὸ τὸ 1943 καὶ μετά.

Εὑρέθησαν στὸ μεταίχμιο. Βέβαια αὐτοὶ δὲν καλύπτονται ἀπὸ τὸν Νόμο, ἀλλὰ θὰ εὑρεθῆ, καὶ αὐτὴ τὴ στιγμὴ μεθοδεύεται ἡ λύσις γιὰ τὴν ἀπόδοση τῆς προσωρινότητός τους. Ἐπὶ πλέον κατὰ τὸ δεύτερο ἑξάμηνο τοῦ 1966 πετύχαμε νὰ ἐπανεξετασθοῦν οἱ περιπτώσεις τῶν συναδέλφων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὡς κλητῆρες, ἐξετέλουν ἔργα ὑπαλλήλων.

Κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχαν δοθεῖ προωθήσεις στοὺς συναδέλφους αὐτούς. Ἀλλὰ οἱ προωθήσεις αὐτὲς καὶ εἰδικώτερα ἡ ἔρευνα τῶν φακέλλων, βάσει τῶν ὁποίων ἐδόθησαν οἱ προωθήσεις αὐτές, εἶχαν γίνει ἐρήμην τῆς Συλλογικῆς ἐκπροσωπήσεως καὶ αὐτὸ μᾶς ἐδημιούργησε ὑποψίες. Καὶ ζητήσαμε τὴν ἐκ νέου ἐπανεξέτασι τῶν φακέλλων.

Μποροῦμε νὰ σᾶς διαβεβαιώσωμε ὅτι καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἐπιτυγχάνομε ἀρκετὰ καλὰ ἀποτελέσματα καὶ πολλοὶ συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι ἀδικήθηκαν, θὰ βροῦν τὸ δίκαιόν των.

Ἀλλὰ τὸ κυριώτερο ἐπίτευγμα τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου τοῦ 1966 παρὰ τὴν ὁμολογουμένην σκληρότητα τοῦ ἐργοδότου, γιὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἀναφέρω μετὰ ἕνα δεῖγμα, ἦταν τὸ γεγονὸς ὅτι, μπορέσαμε σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα, καὶ μολονότι καθυστεροῦνταν προαγωγὲς τριῶν καὶ τεσσάρων ἑξαμήνων, νὰ ἐκδοθοῦν οἱ ἐγκύκλιοι, νὰ γίνη ὅλη ἡ προεργασία ποὺ χρειαζόταν καὶ νὰ ἐκδοθοῦν οἱ ἐγκύκλιοι τῆς Διοικήσεως διὰ τῶν ὁποίων ὑλοποιοῦνται οἱ λύσεις ποὺ ἐπετεύχθησαν μὲ τὰ Νομοθετήματα.

Κύριοι Συνάδελφοι, οἱ Νόμοι βέβαια ἔδωσαν λύσεις, ποὺ ἐκάλυψαν σὲ ἐπαρκῆ βαθμὸ τὰ σχετικὰ αἰτήματά μας. Ἀλλὰ δὲν ὥριζαν καὶ καμμιὰ συγκεκριμένη προθεσμία μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ἔπρεπε νὰ ὑλοποιήση αὐτὲς τὶς λύσεις.

Ὅπως συμβαίνει σὲ κάθε νομοθέτημα ἡ διάταξις δὲν μπορεῖ νὰ δαμάση τὴν πραγματικότητα. Ὅσο τέλειο καὶ νὰ εἶναι. Ὅσο σοφὸς ἐκεῖνος ποὺ τὸ ἔφτιαξε, ἢ καλοπροαίρετος. Πάντοτε θὰ μείνουν ἔξω ὡρισμένες περιπτώσεις. Πατώντας πάνω σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης καὶ οἱ ἁρμόδιοι παράγοντες μποροῦσαν νὰ ἀρχίσουν μιὰ ἀτέρμονα συζήτησιν, μιὰ παραπλανητικὴ καὶ παρελκυστικὴ συζήτησι γιὰ νὰ μὴν ἐκδώσουν γρήγορα τὶς ἐγκυκλίους ποὺ ὑλοποιοῦσαν τὶς δοθεῖσες λύσεις. Καὶ αὐτὸ θὰ ἔφερνε νέα ὀπισθοδρόμησι στὰ ζητήματά μας.

Θὰ συσσωρεύονταν καὶ ἄλλες προαγωγὲς ἑξαμήνων, καὶ θὰ φθάναμε σὲ μιὰ πολὺ δυσχερῆ θέσι στὸ μέλλον. Ἐμεῖς, ἐφαρμόζοντας πάντοτε τὴ σωστὴ τακτικὴ ποὺ ἔχομε ἀκολουθήσει μέχρι σήμερα, δηλαδὴ τὸ νὰ ἐπιτυγχάνωμε κατ' ἀρχὴν τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ κυρίου ὄγκου τοῦ αἰτήματος, νὰ ἀνοίγωμε τὴν κυρίαν ρωγμὴ στὸ φρούριο τοῦ ἐργοδότου γιὰ τοὺς πολλούς, (γιὰ νὰ περάσουν ἐν συνεχείᾳ καὶ οἱ ἄλλοι), δεχθήκαμε καὶ προσπαθήσαμε νὰ βγοῦν οἱ ἐγκύκλιοι γρήγορα, χωρὶς ἐνδεχομένως νὰ καλύπτωνται ὅλες οἱ ἀκραῖες περιπτώσεις.

Δημιουργήσαμε ἕνα προηγούμενο καὶ τὶς προϋποθέσεις ποὺ θὰ ἐπιτρέψουν ἀπὸ τὸ ρῆγμα αὐτὸ ποὺ κάναμε, νὰ περάσουν καὶ οἱ ὑπόλοιποι. Νὰ μὴν ἔχετε καμμιὰν ἀμφιβολία. Οὔτε οἱ προσωρινότητες, γιατὶ ἔχομε κι' ἐκεῖ κανὰ δυὸ μικρὲς κατηγορίες ποὺ δὲν ἱκανοποιήθηκαν, συγκεκριμένα τῶν ἡμερομισθίων καὶ ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ σύμβασις ἔχει διακοπεῖ. Οὔτε οἱ προσληφθέντες τοῦ Νόμου 751 δηλαδὴ οἱ πρὸ τοῦ 1948 προσληφθέντες. Οὔτε καὶ οἱ βαθμολογικὰ καθυστερημένοι συνάδελφοι ταμειακοὶ ἐκ μετατάξεως. Οὔτε καὶ οἱ ἄλλες τυχὸν ἀδικημένες κατηγορίες θὰ μείνουν ἔξω τοῦ νυμφῶνος τελικά.

Κύριοι Συνάδελφοι, ὅταν μιὰ συμπαγής, ὀργανωμένη μᾶζα ἀνθρώπων προχωρεῖ πρὸς τὰ μπροστά, πολλὲς φορὲς καὶ γιὰ λίγο διάστημα μπορεῖ νὰ ἀδιαφορῆ τυπικά, ἐπιφανειακά, γιὰ τὶς τύχες ὀλίγων μελῶν της. Ἀλλὰ ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ τὴν καλύτερη θέσι ποὺ φθάνει, τοὺς τραβᾶ κοντά της.

Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ μᾶς ἀποκαρδιώνουν οἱ λίγες αὐτὲς περιπτώσεις, οἱ μικρὲς οὐρές, ὅπως τὶς λέμε ἐμεῖς. Εἶναι περιττὸν νὰ τὶς ἀναφέρω. Περιλαμβάνονται εἰς τὸν ἀπολογισμόν μας.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλω νὰ τονίσω εἶναι ὅτι πρέπει καὶ στὸ μέλλον νὰ ἔχωμε τὴν ἴδια συνοχή. Τὴ συνοχὴ ποὺ δείξαμε πέρυσι. Γιατὶ ἡ πεῖρα ποὺ ἀποκτήσαμε μᾶς διδάσκει πὼς ὑπάρχουν βέβαια προβλήματα. Καὶ πολλὰ παρουσιάζουν δυσχέρειες πολὺ μεγάλες. Ὑπάρχει ἡ σκληρότητα τοῦ ἐργοδότου. Ἀλλὰ καὶ οἱ δυσχέρειες ξεπερνιοῦνται καὶ ἡ σκληρότητα κάμπτεται, ὅταν εἴμαστε ἑνωμένοι, ἀδιάσπαστοι καὶ ἀδιαίτεροι.

Ὁ ἐργοδότης ἔκανε ἐπίδειξη τῆς ἀκαμψίας του. Ἢ μᾶλλον ἔκανε μίαν δοκιμὴν τῆς ἀντοχῆς τῶν δικῶν μας ἀμυντικῶν θέσεων. Ἔστειλε μίαν περίπολον νὰ δῆ πόσο ἀντέχομε. Ἡ περίπολος αὐτὴ ἦταν ἡ ἀπόπειρα νὰ περικοπῆ τὸ ἐπίδομα σπουδῶν, ποὺ ἐδίδετο στοὺς σπουδάζοντας συναδέλφους διὰ τὴν ἀγορὰν βιβλίων. Δὲν τὸ δεχθήκαμε. Ἀντεπιτεθήκαμε. Καὶ ἡ περίπολος ἐτράπη εἰς φυγήν. Βέβαια καὶ οἱ ἀντίπαλοι κρατοῦν τὶς θέσεις τους. Δείχνονται μέχρι στιγμῆς ἄκαμπτοι. Δὲν ἀπήντησε ἡ Διοίκησις στὸ ὑπόμνημα τῶν τεσσάρων Συλλόγων ἀκόμη. Ἀλλὰ πρέπει νὰ λάβωμε ὑπ' ὄψιν μας καὶ τὶς ἰδιομορφίες. Καὶ ὅτι καὶ σ' ὅλα τὰ ἄλλα ζητήματα τῆς Τραπέζης παρουσιάστηκε μιὰ ἀργοπορία. Καὶ αἰτία εἶναι κυρίως ἡ ἀποσπασις τοῦ Διοικητοῦ ἀπὸ τὴν Τράπεζα καὶ ἡ ἐνασχόλησίς του μὲ ἄλλα ψηλότερα καθήκοντα.

Βέβαια αὐτὸ δὲν δικαιολογεῖται ἐπ' ἄπειρον. Καὶ σὲ συνεργασία μὲ τοὺς τέσσερες Συλλόγους ποὺ ειναι πολὺ ἀγαστή, εἴμαστε βέβαιοι πὼς τὸ μέλλον νὰ προελθη ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν Διοικητικὸν Συμβούλιον, θὰ δυνηθῆ νὰ δώση στὴν τακτικὴ τῆς ἐργοδοτικῆς πλευρᾶς τὴν πρέπουσα ἀπάντηση.

Κύριοι Συνάδελφοι, δὲν ἔχω νὰ πῶ τίποτε ἄλλο. Αὐτὰ ποὺ εἶπαν συνάδελφοι ποὺ ἐξανέστησαν γιὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον οἱ ἀδελφοὶ Παπαϊωάννου Δημητριος καὶ Γεώργιος ἀρνήθηκαν κάθε ἐπίτευγμα στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, ἀρκοῦν. Δὲν θέλω ὅμως νὰ ἐγκαταλείψω τὸ βῆμα αὐτὸ χωρὶς νὰ σημειώσω ἕνα γεγονός, γεγονὸς ποὺ τείνει νὰ καταστῆ μόνιμο φαινόμενο καὶ στὴν Γενική μας Συνέλευσι καὶ στὶς ἄλλες Συλλογικές μας ἐκδηλώσεις. Ἐννοῶ τὴν ὁλοένα πιὸ πλατειά, πιὸ ἐνεργό, πιὸ συνειδητὴ συμμετοχὴ εἰς αὐτὲς τῶν νέων συναδέλφων.

Ἡ ἐξέλιξις αὐτὴ ποὺ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εὐχαριστῆ κάθε συνάδελφο, ὁποιονδήποτε βαθμὸ καὶ θέσι κατέχει μέσα στὸ Ἵδρυμα, προκαλεῖ βαθειὰ συγκίνησι καὶ ἱκανοποίησι ζωηρὴ στὰ στελέχη τῆς Νέας Κινήσεως μέσα στὸ Συμβούλιο, ἔξω ἀπ' αὐτό, στὸ κέντρον καὶ στὴν ἐπαρχίαν. Ζωηρὴ συγκίνηση, γιατὶ θυμίζει τὴ δική τους ἐξόρμησι στὸν συνδικαλιστικὸ στίβο, τοὺς ἀγῶνες του, τὶς πίκρες καὶ τὶς ἀπογοητεύσεις τους καὶ τὶς σπάνιες χαρὲς τῶν ἐπιτυχιῶν τους. Ζωηρὴ ἱκανοποίησι γιατὶ βλέπουν πὼς οἱ προσπάθειες τῆς ἐργοδοτικῆς πλευρᾶς, νὰ ἐμποδίσουν τὴν εἰσροὴ καινούργιου αἵματος στὶς Διοικήσεις τῶν συνδικαλιστικῶν μας ὀργανώσεων, ἀποτυγχάνουν.

Οἱ νέοι συνάδελφοί μας μελετοῦν τὰ προβλήματά τους, τὰ ἄμεσα τώρα, σὲ λίγο θὰ μελετήσουν καὶ τὰ προβλήματα ὅλης τῆς συναδελφικῆς οἰκογενείας. Καὶ τὰ προβλήματα τοῦ κλάδου. Καὶ τὰ γενικώτερα. Καὶ χωρὶς νὰ διακινδυνεύω προφητεῖες, νομίζω πὼς δὲν εἶναι μακρυὰ ἡ στιγμή, ποὺ ἡ σημαία τοῦ μυριόστομου καὶ πολύπαθου Συνδικάτου μας, θὰ περάση ἀπὸ τὰ κουρασμένα καὶ ἀποκαμωμένα χέρια τῶν νεοκινησιακῶν, στὰ στιβαρὰ μπράτσα τῶν νέων ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ποὺ θὰ τὴν κρατήσουν ψηλά, πιὸ τιμημένα ἀπὸ αὐτούς.

(Χειροκροτήματα)

κ. Πρόεδρος: Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Μαυρουλίδης.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδ. Ε. Μαυρουλίδη

κ. Ἐπ. Μαυρουλίδης: Κύριοι συνάδελφοι, ὁ συνάδελφος Διλήντας ἐπρότεινε νὰ ἀπευθύνωμεν ἕνα ψήφισμα πρὸς τὴν Διοίκησιν. Τὸ ψήφισμα συνετάχθη, εἶναι τὸ ἑξῆς καὶ τίθεται ὑπὸ τὴν ἔγκρισίν σας:

«Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς 7ης τρέχοντος, ἐκφράζει ὁμοφώνως τὴν ἀγανάκτησίν της διὰ τὴν ἐξοργιστικὴν καὶ ἀναβλητικὴν τακτικὴν τῆς Διοικήσεως καὶ ἀπαράδεκτον παρέλκυσιν ἐπιλύσεως τῶν ἀπὸ τινων μηνῶν ὑποβληθέντων αἰτημάτων.

Σύσσωμος καὶ ὁμοφώνως ἐξουσιοδοτεῖ προσεχῆ Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου ἀναλάβη ἐντόνους ἀπεργιακοὺς ἀγῶνας εἰς περίπτωσιν ἐξακολουθήσεως τῆς τακτικῆς αὐτῆς, ἡ ὁποία προσβάλλει καὶ ἠθικῶς τὸ Προσωπικόν».

Ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνει τὸ ψήφισμα διὰ παρατεταμένων χειροκροτημάτων.

Ὁ κ. Μαυρουλίδης (συνεχίζει): Κύριοι Συνάδελφοι, θὰ μοῦ συγχωρήσητε τὴν ἔναρξιν ἀπὸ προσωπικὸν θέμα. Ἀποτελῶ φυσικὸν πρόσωπον τῆς Διοικήσεως τοῦ Νομικοῦ Προσώπου, τοῦ Συλλόγου μας. Ὡς τοιοῦτον φυσικὸν πρόσωπον ὑπέστην μίαν ἐπίθεσιν ἄδικον ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς Παπαϊωάννου, ἀπόψε. Τὸν πρεσβύτερον καὶ τὸν νεώτερον. Ὠνομάσθημεν πρόσωπα βραχυκυκλοῦντα τὸν ἑκάστοτε Πρόεδρον. Πρόεδρον εἴχαμε, αὐτὸν ὁ ὁποῖος ἀπεβίωσε καὶ γιὰ τὸ ἀκολουθῆσαν λίγο χρονικὸ διάστημα ἔχομε τὸν παρόντα. Ἐπίσης ἐχαρακτηρίσθημεν ὡς καθηλωμένοι ἀπὸ τὸ ἔρασος(!) τῆς ἐξουσίας. Κύριοι Συνάδελφοι, ἐπειδὴ ἔχω συναίσθησιν τῶν λέξεων αὐτῶν, δὲν τὶς ἐπιστρέφω εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Παπαϊωάννου τὸν πρεσβύτερον καὶ τὸν νεώτερον, ἀλλὰ τὶς ἀπορρίπτω. Καὶ τὶς ἀπορρίπτω μακρὰν τῆς αἰθούσης αὐτῆς, διότι δὲν πρέπει νὰ ἐπικαθήσουν ἐφ' οὐδενὸς ἐξ ὑμῶν αὐτὲς οἱ βαρύτατες ὕβρεις.

(Χειροκροτήματα)

Θὰ ὤφειλε μόνον ὁ κ. Παπαϊωάννου, ὁ πρεσβύτερος, νὰ φανῆ συνεπής, ἐφ' ὅσον εἰς αὐτοὺς τοὺς «βραχυκυκλοῦντας», ἐπανειλημμένως ἔχει ἐκφράσει τὴν ἐκτίμησίν του, καὶ ἔχει ἐπιδοκιμάσει καὶ τὴν δρᾶσιν καὶ τὴν ἀξίαν των.

Ἐκαυτηριάσθημεν ὅτι ἡ δημιουργία περιβάλλοντος περὶ τοὺς Προέδρους, εἶναι συνυφασμένη μὲ τὰς ἀντιλήψεις καὶ τὴν νοοτροπίαν μας. Καὶ αὐτὸ μπορῶ νὰ πῶ ὅτι εἶναι ὕβρις πρὸς τοὺς Προέδρους καὶ ὑποτίμησις αὐτῶν. Δεδομένου δὲ ὅτι εἷς ἐκ των Προέδρων αὐτῶν εἶναι θανών, ἀφήνω τὸν χαρακτηρισμον τῆς πράξεως εἰς ἐσάς.

Ἐπὶ τῶν πεποιθήσεων ὅμως, αἱ ὁποῖαι διέπουν τὸ Δ.Σ. αἱ ὁποῖαι εἶναι καὶ πεποιθήσεις μου, καὶ διὰ τὰς ὁποίας ειμαι ὑπερήφανος, ἕνα λέγω. Ὅτι αὐτὴ ἡ νοοτροπία καὶ αἱ πεποιθήσεις ἦσαν καὶ οἱ κύριοι ἠθικοὶ ὁδηγοὶ τῆς δράσεως τοῦ Συμβουλίου, αὐταὶ καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν ἔτυχον τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ Σώματος τῶν συναδέλφων, τὸ ὁποῖον Σῶμα τῶν συναδελφων ὡς κυρίαρχος λαὸς μᾶς ἀνέβασε ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου, ἀνελλιπῶς. Στοιχειώδεις δημοκρατικὲς ἀντιλήψεις καὶ στοιχειῶδες πνεῦμα πολιτισμένων κοινωνιῶν ἂν ὑπῆρχε θὰ ἔπρεπε νὰ ἐμποδίση τοὺς ἐπικριτάς μας, νὰ προσβάλουν τὴν νοημοσύνην χιλιάδων, μορφωμένων καὶ πνευματικῶς ἀνεπτυγμένων ἀνθρώπων.

Δὲν δέχομαι τὸν ὅρον ἀριστοκρατία. Εἶναι μοντέρνος ὅρος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὰ γραφεῖα τοῦ ἄντρου τῆς ὁδοῦ Πατησίων 69 ἐκτοξεύεται αὐτὲς τὶς ἡμέρες κατὰ τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων. Δὲν θέλω νὰ δημιουργήσω ἐντύπωσιν συνδέσεώς τινος, ἂς τὸ θεωρήσω ὡς συμπτωματικόν. Αὐτὴ ὅμως ἡ λέξις εἶναι ἀπαράδεκτος. Ἀριστοκρατία δὲν ὑπάρχει οὔτε μεταξὺ τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων ἀνάλογα μὲ τὸν βαθμό, μὲ τὴν ἡλικία κλπ., ὅπως δὲν ὑπάρχει ἀριστοκρατία μεταξὺ Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων καὶ λοιπῶν ἐργαζομένων.

(Ὁ ὁμιλητὴς εἰς ἐρώτησιν μέλους διευκρινίζει, ὅτι ἡ λέξις «ἀριστοκρατίαν ἐλέχθη ἀπὸ τὸν κ. Μπελέκον)

Πρὶν συνεχίσω εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως δύο βασικὰ θέματα, τὰ ὁποῖα πρέπει, ὡς θέλησιν τῆς Συνελεύσεως, νὰ διαβιβάσωμεν εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης.

Πρῶτον: Ὑπάρχουν, κύριοι Συνάδελφοι, ἀνελεύθερα μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐὰν μὲν εἰς μίαν ἐποχὴν ἐξυπηρέτουν μίαν σκοπιμότητα, σήμερον χρησιμοποιοῦνται μόνον διὰ νὰ τρομοκρατήσουν ἐργαζομένους καὶ ἀκόμα περισσότερον τοὺς συνδικαλιστάς.

Ἤδη, καθὼς θὰ ἐμάθατε ἀπὸ τὸν τύπον, ὑπάρχει μὲ τὸν Νόμον 516 δίωξις συναδέλφου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ μάλιστα ἐκ τῶν νέων, συναδέλφου ἀρίστου, δίωξις μὲ τὴν μορφὴν τῆς ἀπολύσεως.

Ὁ Νόμος 516 διώκει ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ γράμμα καὶ ἔννοιαν αὐτοῦ ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν κατὰ τοῦ Ἔθνους ἀνταρσίαν καὶ οἱ ὁποῖοι προπαγανδίζουν τὰς ἰδέας αὐτάς. Ἐὰν ὁ συνάδελφος αὐτὸς ἀνεμίχθη εἰς τὴν κατὰ τοῦ Ἔθνους ἀνταρσίαν, σᾶς πληροφορῶ ὅτι εἶναι ἤδη 21 ἐτους καὶ τότε ἦταν 4 ἐτῶν. Ἡ ἐνέργεια τοῦ Συμβουλίου ὤθησε τὸν συνάδελφον νὰ προσφύγη εἰς τὴν Δευτεροβάθμιον Ἐπιτροπήν. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἔχει κάμει παραστάσεις εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης, κατὰ τὸ προηγούμενον τὸ ὁποῖον ἔγινε δι' ἄλλους παρομοίως διωχθέντας συνδικαλιστάς, (ὁ συνάδελφος δὲν εἶναι συνδικαλιστής). Οἱ ἐργοδόται εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δὲν ἐδέχθησαν τοὺς Νόμους αὐτοὺς καὶ διετηρήθησαν οἱ συνάδελφοι εἰς τὰς θέσεις των. Ἀπὸ τὸν Διοικοῦντα τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐζητήσαμεν ὅπως ἡ Τράπεζα διὰ τοῦ ἐκπροσώπου της ὑποστηρίξη τὴν παραμονὴν τοῦ συναδέλφου εἰς αὐτήν, διότι εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι καὶ τὸ κῦρος καὶ τὴν δύναμιν ἔχει νὰ τὸ ἐπιτύχη, διότι πιστεύομεν ὅτι ἡ Τράπεζα εἶναι σὲ μεγαλύτερο ὕψος ἀπὸ πλευρᾶς ἐργοδότου, ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐπέμειναν, ἀντέδρασαν καὶ διετήρησαν τοὺς συναδέλφους εἰς τὰς θέσεις των.

Παρακαλῶ λοιπὸν ὅπως ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐκφράση τὴν θέλησίν της πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης, ὅπως ἐξαντλήση πᾶν μέτρον διὰ τὴν ἐπαναπρόσληψιν τοῦ συναδέλφου Φωτίου Ἀνδρέου εἰς τὴν

(Συνέχειασ στὴν 10η σελιδα)

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΑΦΕΤΗΡΙΑ

Ἀπ' τὶς ἀνακοινώσεις ποὺ ἐξέδωσαν οἱ διεκδικοῦντες τὴν διοικηση τοῦ Συλλόγου συμπαθεῖς συνάδελφοι ἕνα εἶναι τὸ βασικὸ γενικὸ συμπέρασμα ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ συναγάγη: ὅτι δηλ.. ἐξακολουθεῖ — δυστυχῶς — νὰ ἐλλείπη εἰσέτι ἡ ἁρμονικὴ σχέσις ποὺ πρέπει νὰ ὑπάρχη μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων «συνεργατων», τοῦ ἐργοδότου καὶ τῶν ἐργαζομένων — Τραπέζης καὶ ὑπαλλήλων.

Σὲ στιγμὲς φιλοσοφικῆς ἐνατενίσης τῶν πραγμάτων ψάχνει νὰ βρῆ κανεὶς τὶς αἰτίας ποὺ δημιουργοῦν ὡρισμένες καταστάσεις· στὴν περίπτωσή μας μποροῦμε νὰ καταλήξουμε στὸ συμπέρασμα ὅτι αἰτία τῶν πάντοτε κακῶν σχέσεων μεταξὺ Τραπέζης καὶ ὑπαλλήλων ἦταν καὶ εἶναι ἡ ἔλλειψις ἀγάπης - κατανοήσεως ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους της - τῆς Τραπέζης ὄχι ὡς Ἱδρύματος, ἀλλ' ὡς Διοικήσεως, ἀπὸ τῆς κορυφῆς μέχρι τῆς βάσεως τῆς πυραμίδος τῆς ἱεραρχίας.

Ἀναγκαία, ὅμως, ἐδῶ καὶ μιὰ διασάφησις: ὁσάκις μιλοῦμε γιὰ ἐργοδότη ἔχουμε συνειθίσει κακῶς — ἴσως λόγῳ ἐσφαλμένης λειτουργίας τοῦ σχετικοῦ νόμου τῆς ἀλληλουχίας τῶν συνειρμῶν — νὰ σκεπτώμαστε τὴν κορυφὴ μόνο, τὴν Διοίκηση. Ἀλλὰ μιὰ προσεκτικώτερη εἰλικρινὴς ἔρευνα ἀποδεικνύει ὅτι στὶς περισσότερες περιπτώσεις ὁ πταίστης δὲν εἶναι ἡ κορυφή, ἀλλὰ τὸ μέσον ἢ ἡ βάσις. Ἰδοὺ καὶ ἡ ἐπεξήγηση:

Τί τὸ ὄφελος νὰ πάρη κανεὶς ἕνα δεκαπενθήμερο, φέρ' εἰπεῖν, ἐκτάκτως χαριστικά, καὶ νἄχη ὁλημερὶς καρφωμένο ἐπάνω του τὸ βλοσυρὸ ἢ ἐξεταστικὸ — ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωση — βλέμμα τοῦ Διευθυντοῦ ἢ Ὑποδ)ντοῦ ἢ ἐντεταλμένου ἢ προϊσταμένου του, καὶ ἐπὶ πλέον νὰ ὑφίστανται τέτοιο δεινοπάθημα τὰ νεῦρα του ἀπὸ ἄστοχες ἀπαγορεύσεις, ποὺ ἄθελά του ν' ἀναπολῆ δεκάκις τῆς ἡμέρας τό... θούριο τοῦ Ρήγα;...

Καὶ μὲ τὸ δίκηο του, βέβαια, θ' ἀναπολῆ ὁ συνάδελφος τὸ ὡραῖο αὐτὸ ποίημα ὅταν, πολλάκις, καὶ τὴ μετάβασή του ἀκόμη καὶ στήν... τουαλέττα εἶναι ὑποχρεωμένος ν' ἀνακοινώνη στὸν προϊστάμενό του. Φαντασθῆτε τώρα, ἀγαπητοί μου, τὴν γυναῖκα σας ἢ τὴ μνηστή σας, ὑποχρεωμένες νὰ πηγαίνουν στὸν προϊστάμενό τους καὶ νὰ τοῦ λέγουν ντροπαλά: Κύριε προϊστάμενε, πάω στὸ λαβαμπό!...

Βέβαια, δὲν εἶναι τὸ πρᾶγμα γιὰ γέλια, γιατὶ ἀπὸ κάτι τέτοιες μικρολεπτομέρειες καὶ σπίτια ἔχουν κλείσει καὶ ἄνθρωποι στὶς φυλακὲς κλείστηκαν, καὶ καριέρες καὶ ὄνειρα θρυμματίστηκαν ἄδοξα.

Δὲν εἶναι, λοιπόν, μίνι - θέμα (κατὰ τὴν ἔκφραση τῶν ἡμερῶν μας!) τὸ θέμα αὐτὸ τῆς γενικῆς ἐλλείψεως ἀγάπης - κατανοήσεως ποὺ ὑπάρχει σ' ὅλη τὴν κλίμακα τῆς ἱεραρχίας μέσα στὴν Τράπεζα. Ἂν τὸ κυττάξη κανεὶς σὲ πλάτος καὶ βάθος, θὰ ἰδῆ ὅτι ἀπ' αὐτὸ ἐξαρτῶνται ὅλα τὰ αἰτήματα ποὺ οἱ ἑκάστοτε Σύλλογοι — σὰν ἐκπρόσωποι τῶν συναδέλφων — ἁρμοδίως ὑποβάλλουν.

Πρὸς αὐτήν, λοιπόν, τὴν κατεύθυνση θὰ πρέπει νὰ ὁδηγήση τὰ βήματά του ὅποιος συνδυασμὸς συναδέλφων λάβη τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ Σώματος, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἑδραιώνει σωστὰ τὴ θεωρητική του βάση ἐξορμήσεως. Γιατί, ἀγάπη σημαίνει κατανόηση, συμπόνια θὰ λέγαμε, ἀπουσία ἑωσφορικὰ ἐπίμονης ἄρνησης στὴν ὑποβαλλομένη παράκληση, ἐξοβελισμὸ τῆς μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο προσβολῆς τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ συναδέλφου. Σημαίνει, ἀκόμη, δημιουργία καταλλήλου κλίματος γιὰ μιὰ στοχαστική, ἤρεμη, καὶ ὅπως ἁρμόζει σὲ καλλιεργημένους ἀνθρώπους, συζήτηση τῶν αἰτημάτων ποὺ μᾶς ὑποβάλλονται, εἴτε αὐτὰ εἶναι μικρο - παράπονα ποὺ ἀφοροῦν τοὺς προϊσταμένους ἐπὶ μέρους Ὑπηρεσιῶν, εἴτε εἶναι αἰτήματα σοβαρὰ ποὺ καλύπτουν ὁμάδες συναδέλφων.

Ἂν δὲν πρυτανεύση στὴν Τράπεζά μας τὸ ἀνώτερο αὐτὸ πνεῦμα πάνω στὶς σχέσεις ἐργοδότου - ἐργαζομένων εἶναι μαθηματικὰ ἐξηκριβωμένο καὶ ἀπόλυτα βεβαιωμένο πὼς θὰ ἐξακολουθήσουν τὸ διαβρωτικό τους ἔργο, στὴ γενικὴ πρόοδο τοῦ Ἱδρύματος, ἡ πικρία καὶ τὸ μῖσος, ποὺ βέβαια πάντα γκρεμίζουν καὶ οὐδέποτε οἰκοδομοῦν. Τί τὸ ὄφελος νὰ καθώμαστε μετά, κύριοι, ἐμεῖς νὰ τοιχοκολλοῦμε ἀφίσσες μὲ κτυπητοὺς τίτλους: «125» ἢ «130» ἢ «140 χρόνια στὴν ὑπηρεσία τοῦ Ἔθνους»; Καθαρὴ αὐταπάτη πού, γενικώτερα μιλῶντας, τὴν προεῖπεν ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος: «Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὸν παραδῶ τὸ σῶμα μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι» (Α΄ Κορινθ. ΙΓ΄ 3).

Προσοχή, λοιπόν, οἱ Σύλλογοι στὴ σωστὴ ἀφετηρία. Αὐτὴ θὰ ἐπιστέψη τοὺς τιμίους ἀγῶνες των καὶ θὰ δικαιώση τὶς προσπάθειές των.

Ν. Φρ - ς.

ΔΩΡΕΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΤΥΠΕΤ

Δωρεαὶ ὑπὲρ ΤΥΠΕΤ παρὰ τῶν κάτωθι:

1) Παρὰ ΕΤΕ εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος Χριστοφόρου Καρόλου, διατελέσαντος ἐπὶ μακρὸν Συμβούλου τῆς Τραπέζης δρχ. 10.000.

2) Παρὰ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Καταθέσεων ὄψεως Ἰδιωτῶν Κεντρικοῦ Κατ)τος εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος Συν)χου, Παύλου Παρασκευᾶ δρχ. 220.

3) Παρὰ τῆς Δ)νσεως Γραμματείας καὶ τῶν Συναδέλφων τῆς ἀποβιωσάσης συζύγου τοῦ Συναδέλφου Ἀντωνίου Κωνσταντινίδη. δρχ. 1000.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θερμῶς εὐχαριστῶ τοὺς συναδέλφους τοῦ ὑποκαταστήματος ΜΕΓΑΡΩΝ διὰ τὴν συμμετοχήν των εἰς τὸ βαρὺ πένθος μου λόγῳ τοῦ αἰφνιδίου θανάτου τοῦ ἀγαπημένου μου πατρός.

Ἀναστάσιος Παναγόπουλος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ

Κύριοι,

Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν, νὰ σᾶς ἀναγγείλωμεν ὅτι, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ σας συνεβλήθημεν μετ' αὐτοῦ καὶ θέτομεν εἰς τὴν διάθεσίν σας τὴν πλουσιωτάτην εἰς ΩΡΟΛΟΓΙΑ καὶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ συλλογήν μας.

ΔΙ' ΑΓΟΡΑΝ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ: ΕΚΠΤΩΣΙΣ 15 ο/ο

ΣΩΤ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ & Σια
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 9 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 231.845

ΤΑ ΠΛΗΡΗ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 9η σελίδα)

Τράπεζαν.

(Χειροκροτήματα ἐπιδοκιμασίας)

Ἄλλο ἕνα θεμα Κύριοι Συνάδελφοι. Ὅπως ξεὺρετε εἰς τοὺς Ἀσφαλιστικοὺς μας Ὀργανισμοὺς ὑπηρετοῦν συνάδελφοι ἀπεσπασμένοι ἐκ τῆς Τραπεζης. Οὗτοι ἀποτελοῦν τὴν σπονδυλικην στήλην του μηχανισμοῦ τῶν Ἀσφαλιστικων μας Ὀργανισμῶν. Οἱ συνάδελφοι αὐτοί, πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων εἰς τὰς τελευταίας προαγωγας, ποὺ καὶ αὐτες οἱ ἐξαιρέσεις ἐπετεύχθησαν μὲ τὴν δραστηριοποίηση τῶν Συλλογικῶν ὀργάνων, ἠοικήθησαν μὴ προαχθέντες, διότι ἐθεωρηθησαν ὅτι δὲν κατεῖχον ὀργανικὰς θεσεις.

Αὐτό, κύριοι Συνάδελφοι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ειναι εἶδος τῆς πλεον ταπεινῆς ἀσυνεπείας, εἶναι ὅμως καὶ ἕνας τρόπος βολῆς κατὰ τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ὀργανισμῶν. Διότι ἐὰν εἰς τοὺς Ἀσφαλιστικούς μας Ὀργανισμοὺς δὲν πηγαίνουν ἄνθρωποι ἱκανοὶ νὰ τοὺς στηρίξουν, ἢ ἀρνοῦνται οἱ σύνάδελφοι νὰ δέχωνται τὰς ἀποσπάσεις των, φοβούμενοι τὴν μειωτικὴν μεταχείρισίν των, ποία ἡ τύχη τῶν Ὀργανισμῶν; Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἡ Τράπεζα ἀποτρέπει τοὺς ὑπαλλήλους νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν Ἀσφάλισιν.

(Διαλογικαὶ συζητήσεις. Μέλη τινὰ προτείνουν τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τοὺς ἀπεσπασμένους εἰς τοὺς Συλλόγους).

κ. Ἐπ. Μαυρουλίδης: Ἡ περίπτωσις τῶν Συνδικάτων εἶναι ζήτημα λεπτὸν δι' ἡμᾶς καὶ δὲν τὸ θίγω. Διὰ τὸ θέμα ὅμως τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν τὸ προτείνομεν καὶ σ' αὐτὸ τὸ θεμα ἐπιμένομεν, κύριοι συνάδελφοι.

Νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὰ στελέχη τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ καὶ συγκεκριμένως ἀπὸ τὸν κ. Διευθυντὴν καὶ Ὑποδιευθυντὰς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ ὅ,τι: Ἀξιοῦν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὅπως τοποθετοῦν καὶ ἀποσποῦν ἱκανωτάτους ὑπαλλήλους εἰς τοὺς Ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμούς, καὶ αὐτοὺς τοὺς ὑπαλλήλους νὰ τοὺς μεταχειρίζωνται σἂν στελέχη τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, μὲ ὅλα τὰς ἐκ τῆς ἰδιότητος ταύτης δικαιώματα. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἡ Συνέλευσις τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης θὰ τοὺς ἀπευθύνη κατηγορίαν ἀντίστοιχον τῆς ἐσχάτης προδοσίας καὶ θὰ τοὺς καλέση εἰς ἀπολογίαν ἐδῶ ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Ὀργάνου. Δὲν διεκδικῶ τὴν πατρότητα τῆς ἰδέας. Ἡ σύλληψις τῆς ἰδέας ἐγένετο ἀπὸ τὸ Ταμεῖον Ὑγείας. Δὲν ἐπραγματοποιήθη, διότι ἤδη εἰς τὸ Ταμεῖον Ὑγείας καὶ εἰς τὸ τοῦ ἀδελφοῦ Σωματείου, ἐτακτοποιήθησαν αἱ ἐπίμαχοι περιπτώσεις δύο συναδέλφων. Μένουν ὅμως ἐκκρεμῆ τὰ θέματα παλαιοτέρων συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν εἰς τοὺς ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμοὺς καὶ ἔχασαν τὴν προαγωγήν των.

(Μετὰ διαλογικὴν συζήτησιν ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνει τὴν πρότασιν).

κ. Ἐπ. Μαυρουλίδης: Κύριοι Συνάδελφοι, ἐγεννήθη θέμα διὰ τὸν εἰδικὸν ὑπολογισμὸν τῶν συντάξεων τῶν Διευθυντῶν καὶ Ὑποδιευθυντῶν. Αὐτὸ δὲν εἶναι καινούργιο. Ἤδη ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸ ἀνέφερε καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ὁποῖοι κάτωθεν, ἐκ τῆς αἰθούσης τὸ ἐπεκρότησαν, ἤκουσαν καὶ θὰ ξεύρουν ὅτι ἀνάγεται εἰς τὸ 1959. Δὲν πρόκειται περὶ εἰδικῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως διὰ τὶς συντάξεις τῶν Διευθυντῶν, ὡς ἠθέλησαν νὰ τὸ παραστήσουν. Πρόκειται περὶ μέρους τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων. Τὰ ἄρθρον 10 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων, τὸ 1959 ἐτροποποιήθη μὲ πρότυπον τὸ ὑπάρχον εἰς τὸ Καταστατικὸν τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Δηλαδὴ ἐφηρμόσθη τότε καὶ εἰς ἡμᾶς μὲ ἐλάχιστες παραλλαγὲς συμφώνους πρὸς τὴν Ἐθνοτραπεζικὴν πραγματικότητα τὸ ἰσχῦον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συνταξιοδοτικὸν καθεστὼς συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἴσης μεταχειρίσεως.

Σᾶς ὑπενθυμίζω κύριοι, ἐφ' ὅσον ἐδέχθη ἡ Συνέλευσις συζήτησιν ἐπὶ θεμάτων πέραν τῆς ἀπολογιζομένης περιόδου, ὅτι, τότε ὑπῆρχε ἕνα μωσαϊκὸν ὑπολογισμοῦ τῶν συντάξεων. Δὲν ἐλογίζοντο αἱ συντάξεις σύμφωνα μὲ τὸν ἑκάστοτε μισθὸν τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐξόδου, ὡς σήμερον συμβαίνει, δὲν ὑπῆρχε δηλ. ἑνιαία βάσις αὐτομάτως ἀναπροσαρμοζομένη κατὰ τὰς μεταβολὰς τῶν μισθῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, ἀλλὰ εἴχομεν ἕνα πλῆρες μωσαϊκὸν συντάξεων, ἀφοῦ αὗται παρέμενον ὡς τὰς ἐλάμβανεν ὁ συνταξιοῦχος κατὰ τὴν ἔξοδόν του αὐξανόμεναι ἑκάστοτε δι' Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων. Σύστημα ἄδικον εἰς βάρος τῶν παλαιοτέρων ἐξελθόντων συνταξιούχων. Τοῦτο ἐθεράπευσε τὸ ἰσχῦον σύστημα τὸ ὁποῖον ὅμως προκειμένου περὶ συντάξεων Διευθυντῶν, Ὑποδιευθυντῶν καὶ μελῶν Διοικήσεως, προβλέπει βάσεις πράγματι προνομιακάς.

Τὶς συνέπειες τὶς συναντήσαμε κατὰ τὴν συνταξιοδότησιν ἀπελθόντος Διοικητοῦ καὶ εἰς προκλητικὸν ὕψος. Δὲν ἀρνούμεθα σύνταξιν εἰς τοὺς Διοικητὰς ἀλλὰ ἀρνούμεθα τὴν ὕπαρξιν διατάξεων αἱ ὁποῖαι λόγῳ τῶν κενῶν τῆς ἀσφαλιστικῆς νομοθεσίας ἐπεκτείνουν τὰς προνομιακὰς ταύτας διατάξεις ἀπὸ τοὺς Διοικητὰς καὶ ματίσει ὑπάλληλοι, εἰς Διοικητάς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐχρημάτισαν ὑπάλληλοι.

Δὲν δίδω συνέχεια εἰς τὴν περίπτωσιν, διότι ἅπτεται καὶ γενικωτέρου θέματος. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου διὰ τῶν ἐκπροσώπων του εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ὑποδιοικητάς, οἱ ὁποῖοι εἶχαν χρη- Τροποποιήσεων τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων, ἡ ὁποία σᾶς ἀνακοινώνω ὅτι ὑποβάλλεται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας πρὸς ἐπικύρωσιν, εἶχε ζητήσει ὁμοῦ μὲ τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν συνταξιούχων, τὴν τροποποίησιν καὶ αὐτῶν τῶν προνομιακῶν διατάξεων, τὴν ἐξομοίωσιν τῶν συνταξιοδοτικῶν βάσεων τῶν ἀνωτάτων βαθμῶν πρὸς τὰς τῶν λοιπῶν καὶ τὴν ἐπιβολὴν ἀνωτάτου ὁρίου συντάξεως.

Ἀλλὰ λόγοι τακτικῆς ἐπέβαλον νὰ μὴ προκαλέσωμεν τὴν ἀντίδρασιν τῶν ὠφελουμένων ἰσχυρῶν καὶ ἐταλαιπωρεῖτο οὕτω ἀκόμη περαιτέρω ἡ τροποποίησις τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ταμείου συντάξεων, ἡ ὁποία ἱκανοποιεῖ πλῆθος αἰτημάτων συναδέλφων ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀκόμη περισσότερον πλῆθος αἰτημάτων συνταξιούχων.

Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἄλλο θέμα. Ἐπειδὴ τὰ Καταστατικὰ τῶν Ταμείων Τραπ. Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς εἶναι ὅμοια, ἀντιπαρατίθεται τὸ ἐπιχείρημα τῆς παραλλήλου ἐνεργείας καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία δυστυχῶς δὲν ἀντιμετωπίζει τοιοῦτον θέμα.

Ἡμεῖς ἐπιμένομεν καὶ νομίζω ὅτι, ὡς καὶ εἰς τὸ θέμα τῆς 20ετίας τῶν γυναικῶν, θὰ ἔχωμεν θετικὰς ἀνταποκρίσεις.

Ἐγεννήθη θέμα διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν, γενικώτερον. Ἀλλὰ θὰ τὸ μερικοποιήσω ἀπὸ πλευρᾶς δραστηριοποιήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἀπὸ πλευρᾶς ρόλου, τὸν ὁποῖον ἔπαιξε ὁ δικός μας ὁ Σύλλογος εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν δραστηριότητα.

Ἤδη, κύριοι Συνάδελφοι, λόγῳ τῆς ὁμοιογενείας τῶν Τραπεζῶν καὶ τῆς κατατάξεως αὐτῶν εἰς ἕνα κλάδον ἀπασχολήσεως, λόγῳ ἐπίσης τῆς ὑπάρξεως τοῦ θέματος τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ἔχει καθιερωθῆ πλέον να ἀντιμετωπίζεται καὶ τὸ μισθολογικὸν θέμα κλαδικῶς. Ἡ Ὁμοσπονδία μας ἔχει ἤδη ἐνηλικιωθῆ καὶ εἶναι ἀρκετὰ ἰσχυρά, οὕτως ὥστε, ὅπως ἀπέδειξε, ἐπιτυχῶς τὸ διαχειρίζεται.

Ἀπαντῶ συγχρόνως καὶ εἰς τὸν ἀνακριβέστατον λόγον ὅτι ὁ Σύλλογός μας περιῆλθεν εἰς ἀνυποληψίαν. Ἀντιθέτως, κύριοι Συνάδελφοι, ὁ Σύλλογός μας ἀπολαύει τῆς μεγαλυτέρας ἐμπιστοσύνης, τόσον εἰς τὸν Τραπεζιτικὸν κλάδον, ὅσον ἐπίσης καὶ εἰς τὸ γενικώτερον συνδικαλιστικὸν κίνημα.

Κατὰ τοὺς ἀγῶνας τοῦ περυσινοῦ Μαρτίου, οἱ ὁποῖοι ἐγένοντο διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἀνεπαρκῶν αὐξήσεων, ποὺ εἶχαν ἀποφασισθῆ ἀπὸ τὸ Πρωτοβάθμιον Διαιτητικὸν Δικαστήριον, ὁ Σύλλογός μας ἔπαιξε τὸν πρωτεύοντα ρόλον, σὲ σημεῖον ποὺ τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον αὐτῆς μετὰ τῶν Διοικήσεων τῶν ἑτέρων Συλλόγων, ἀπηύθυναν ἔπαινον εἰς τὰς Συλλογικὰς Ὀργανώσεις τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ὑπερηφάνως λέγω, ὅτι εἴμεθα ἡ σπονδυλικὴ στήλη εἰς τοὺς ἀγῶνας, κυρίως εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Ὑπῆρχαν ἀδυναμίες πρὸς τὰς πλευρὰς ἄλλων Συλλόγων. Οἱ Σύλλογοι τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς οὐδεμίαν ἀδυναμίαν παρουσίασαν εἰς τοὺς ἀγῶνες αὐτούς.

(Χειροκροτήματα)

Ἀλλὰ ἐκτὸς τούτου καὶ εἰς τὴν προβολὴν τοῦ θέματος εἴχομεν τὴν ἀτυχίαν, λόγῳ προελεύσεως, ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δι' ἐπιχειρημάτων καὶ στοιχείων νὰ ἀντικρούση τὸ αἴτημα τῶν Τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων περὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν των καὶ ὄπισθεν αὐτῆς ἠκολούθουν αἱ ἄλλαι Τράπεζαι ἀρνούμεναι τὴν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν.

Ὁ Σύλλογός μας, ὡς ἔχων σχέσιν μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰργάσθη ἐντατικῶς καὶ ἕνα πρὸς ἕνα κατεκρήμνισε αὐτὰ τὰ ὀχυρὰ τῶν ἐπιχειρημάτων ἐναντίον τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν μας, ὥστε νὰ ἀχθῇ καταρρακωμένη ἐνώπιον τῆς Διαιτησίας ἡ ἄποψις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἦτο καὶ ὅλων τῶν Τραπεζῶν καὶ νὰ μὴν εὐσταθήση.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου μας δὲν ἐπροπαγάνδισε τὸ γεγονός, ἠρκέσθη εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς ὁποίας ἀπολαύει ἀπὸ τοὺς συναδέλφους Τραπεζοϋπαλλήλους, τὰς λοιπὰς Ὀργανώσεις τοῦ Κλάδου μας καὶ ἡ ἐκτίμησις αὐτὴ κατέληξε καὶ μετουσιώθη εἰς τὸ νὰ ἀποκτήση ὁ Σύλλογός μας τὴν πρώτην Ἀντιπροεδρίαν τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ὄχι κ. Παπαϊωάννου νεώτερε, στὸ τέλος τῆς ἱεραρχίας τῆς Ὁμοσπονδίας, ὅπου θέλετε νὰ μᾶς φέρετε.

Νέαι αὐξήσεις, κύριοι συνάδελφοι, εἶναι ἐν ὄψει. Κατόπιν τῶν γενικῶν αὐξήσεων τῶν κατωτάτων ὁρίων, ἤδη ἡ Ὁμοσπονδία καὶ γενικώτερον αἱ κλαδικαὶ Ὀργανώσεις προσανατολίζονται εἰς τὴν κατεύθυνσιν τῆς καταγγελίας τῶν ἤδη ἰσχυουσῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων καὶ θὰ ζητήσουν ἀναπροσαρμογή. Διότι ὅπως βλέπετε καὶ ὅπως σᾶς ἀνέπτυξαν καὶ οἱ προηγούμενοι ὁμιληταὶ ὁ τιμάριθμος ἀνῆλθεν τόσον, ὥστε ἐξηνέμισε πολὺ γρήγορα τὶς τελευταῖες αὐξήσεις μας.

Σᾶς ὑπόσχεται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐὰν παραμείνη τὸ ἴδιον νὰ κάμη τὰ ἴδια καὶ καλύτερα, ἀπ' ὅ,τι ἔκανε στὴν προηγούμενη φορὰ εἰς τὸ θέμα τῶν μισθῶν καὶ αὐτὴν τὴν σκυτάλην παραδίδει εἰς τὸ οἱονδήποτε Διοικητικὸν Συμβούλιον μὲ τὴν ἐντολὴ νὰ τὴν τιμήση.

Ἦσαν ὅλως ἀτυχῆ εἰς τὴν ἀποψινήν μας Συνέλευσιν τὰ λεχθέντα περὶ ὑποθέσεως «Λεωνίδας» ἢ δὲν ξέρω ποίων ἄλλων ὑποθέσεων κατὰ τὰ πρότυπα, τὰ μοντέρνα, τὰ σήμερον συνηθιζόμενα.

Σήμερον, κύριοι συνάδελφοι, τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης, ἀνεξάρτητα σὲ ποιὸν Σύλλογο ἀνήκει, εἶναι ἡνωμένον. Οἱ Σύλλογοι ἔκλεισαν ὅλες τὶς πόρτες τῆς διχονοίας τοῦ παρελθόντος καὶ ἡνωμένοι προχωροῦν, ἔχουν δώσει τὰ χέρια καὶ εὑρίσκονται εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἑνιαίου Συλλόγου. Ἔχει γίνει πλέον πεποίθησις αὐτὸ καὶ ἔχουν ἐκλείψει τὰ σημεῖα ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα παλαιότερον ἐτηροῦντο ἐπιφυλάξεις. Εἶναι λοιπὸν σήμερα τοὐλάχιστον ἄστοχον, διὰ νὰ μὴν εἴπω ἐπικίνδυνον, τὸ ὅτι ἀναμοχλεύονται τέτοιες ἑστίες διαιρέσεως τῶν Ὀργανώσεων τοῦ Προσωπικοῦ.

Ἐλέχθη ὅτι τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Συλλόγου δὲν προέρχονται ἀπὸ τὴν Συλλογικὴν δραστηριότητα, ἀλλὰ ἀπὸ ἐνέργειες τῶν ἐπὶ μέρους συναδέλφων. Συμφωνῶ ἀπόλυτα μὲ τὸν κ. Ἰθακήσιο. Οἱ συνάδελφοι πρέπει νὰ προβάλλουν τὰ αἰτήματά των εἰς τὸν Σύλλογον. Καὶ ὅταν εἶναι εὐρύτερα τὰ αἰτήματα δύνανται νὰ σχηματίζουν οὗτοι ἐπιτροπάς. Τὰ μεμονωμένα φυσικά, θὰ ὑποβάλλη εἰς τὸν Σύλλογον, ἕκαστος ἐνδιαφερόμενος. Οὐδέποτε ὅμως, κύριοι Συνάδελφοι, μὲ μίαν ἐξαίρεσιν τῆς περιπτώσεως τῶν πολεμιστῶν, καὶ θὰ σᾶς εἰπῶ διὰ ποίους λόγους, οὐδέποτε πρέπει νὰ κατασκευάζωνται μέσα στὸν ἴδιο Σύλλογο Νομικὰ Πρόσωπα, τά ὁποία θὰ ἀποτελέσουν εστιες διαιρέσεως. Αὐτὴ τούτη τὴν ἐποχὴ ποὺ πηγαινομεν δι' ενοποιησιν τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος τῆς Τραπέζης, εἰναι ἐγκληματικαὶ ἐνέργειαι. Ἀλλὰ ἐπίσης ἐγκληματικαὶ διὰ τὸν κλάδον ὑπερ του ὁποίου δῆθεν δημιουργοῦνται, διότι καταδικάζονται εἰς την ἀπομόνωσιν. Καταδικάζονται εἰς τὸ νὰ ζοῦν εἰς τὴν ἀτμοσφαίραν ψυχρότητος τοῦ μεγαλυτερου Σωματειου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀπεσπάσθησαν, ειναι ψυχολογικὴ συνέπεια αὐτή. Ἀφ' ἑνὸς μὲν μπορεῖ ἀρχικῶς νὰ βλάψουν τὸ Σωματεῖον ἀπο τὸ ὁποῖον ἀπεσπάσθησαν, διότι οἱ ἐργοδόται καὶ αἱ ἀντεργατικαὶ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι εὐνοοῦν τὰς κινήσεις αὐτάς, μπορεῖ νὰ δώσουν κάτι στὸ μικροτερον διὰ λογους ἐνισχύσεως καὶ ἐντυπώσεως διὰ νὰ τοῦ ἀποσπάσουν ἐκδηλώσεις ἀφοσιώσεως καὶ εὐγνωμοσύνης, ἀλλὰ τὸ πλῆγμα τὸ ὁποῖον θὰ ὑποστῇ τὸ μεγαλύτερον καὶ ἰσχυρότερον, θὰ εἶναι ἀπείρως μικρότερον, ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ ὑποστῇ τὸ μικρότερον Σωματεῖον, τοῦ ὁποίου τὰ κυριώτερα αἰτήματα δὲν πρόκειται νὰ ἐπιλυθοῦν. Ἀπόδειξις, ὅτι εἰς μεμονωμένας, μοναδικὰς ἴσως περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἐδημιουργήθησαν Σωματεῖα δὲν ἦταν δυνατον νὰ λυθοῦν βασικὰ θέματα, παρὰ μόνον μὲ τὴν παρέμβασιν καὶ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κυρίου Συλλόγου, τοῦ μεγάλου Συλλόγου μας.

Ὑπάρχει ἡ ἐξαίρεσις εἰς τὸ θέμα τοῦ Συνδέσμου τῶν Πολεμιστῶν. Τὸ πολεμιστικὸν θέμα δὲν εἶναι εἰδικὸν θέμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, παρουσιάζει ὁμοιογένειαν μὲ ἐργαζομένους εἰς ἄλλας ἐργοδοτικὰς μονάδας, δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τοὺς καθιερωμένους ὅρους ἀπασχολήσεως καὶ Ὀργανισμὸν τῆς Ἐπιχειρήσεως. Ἡ δὲ ἡγεσία ἑκάστης τῶν πολεμιστικῶν αὐτῶν ὀργανώσεων ἀπεσαφήνισε τὸν σκοπὸν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, χωρὶς νὰ δημιουργῇ θέμα διασπάσεως, οἱ δὲ στόχοι μιᾶς πολεμιστικῆς ὀργανώσεως εἶναι καθωρισμένοι καὶ μετὰ τὴν ἐπίτευξίν των παύουν αἱ ὀργανώσεις νὰ ὑφίστανται.

Εἰς τοὺς κλάδους ὅμως τοῦ προσωπικοῦ μιᾶς Τραπέζης, εἴτε ταμειακὸς λέγεται, εἴτε δακτυλογράφων λέγεται, εἴτε λογιστῶν λέγεται, εἴτε μηχανικῶν λέγεται ὑπάρχει μακρὰ ζωὴ των μέσα εἰς τὴν Τράπεζαν, ὅση καὶ ἡ ζωὴ τῆς Τραπέζης καὶ πάντοτε οἱ κλάδοι αὐτοὶ θὰ ἔχουν ζητήματα. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως γι' αὐτὸν τὸν λόγον, νὰ ἔχουν ξεχωριστὲς ὀργανώσεις, προκαλούσας διαρκῆ διαίρεσιν τοῦ ὅλου προσωπικοῦ. Ἐπιτροπές, Ἑνώσεις ἄτυποι (ὄχι ἐπίσημα Σωματεῖα) ἐντὸς τῆς μεγάλης Ὀργανώσεως, τῆς ἐπισήμου Ὀργανώσεως μποροῦν νὰ γίνωνται, ἵνα ὑποβάλλωνται τὰ ζητήματα εἰς τὴν ἐπίσημον Ὀργάνωσιν μελετημένα καὶ θεμελιωμένα, νὰ βοηθῆται ἡ Ὀργάνωσις καὶ νὰ λύωνται μέσῳ αὐτῆς τὰ προβλήματα.

Κύριε Παπαϊωάννου πρεσβύτερε, ἐδείχθητε δι' ἄλλην μίαν φορὰν ὑπέρμαχος τοῦ Νόμου 3239. Θέλετε νὰ ἐπανέρχεσθε σὲ μίαν παλαιοτέραν θέσιν σας, νὰ ἐπιδιώκωμεν δηλ. τὴν λύσιν θεμάτων δικῶν μας μὲ τὸν Νόμον 3239.

Παρεδέχθητε ὅτι ὁ Νόμος 3239 εἶναι πράγματι ἀντιεργατικός. Εἴχατε πεῖ ὅμως καὶ τὸ λέτε κάθε φορά, ὅτι ἔπρεπε θέματα τοῦ Ὀργανισμοῦ, θέματα εἰδικά, νὰ τὰ λύσωμε μὲ τὸ Νόμο 3239. Δὲν ἐπελύοντο μὲ τὸν 3239, διότι ὁ ἐργοδότης τότε ἦταν πανίσχυρος καὶ ἂν προσφεύγαμεν μὲ τὸν 3239, τὰ θέματα αὐτὰ θὰ κατεποντίζοντο. Μὲ τὸν 3239 ἀντεμετωπίσθη τὸ θέμα τὸ μισθολογικόν, διότι τὸ ἀντιμετώπισε ἡ πανίσχυρος Ὁμοσπονδία μας, ὡς συγκεντροῦσα τὴν δύναμιν ὅλων τῶν ἐργαζομένων τοῦ κλάδου, μὲ δυνατότητα νὰ ἐξουδετερώση καὶ τὸν ἀντεργατικὸν τοῦτον Νόμον.

Θὰ ἐνθυμεῖσθε τὸν περυσινὸν Ὁμοσπονδιακὸν ἀγῶνα, ὅτε παρὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ν. 3239, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαιτησίας, ἀπαγόρευσιν τῶν ἀπεργιῶν, ἡ Ὁμοσπονδία ἠδιαφόρησε διὰ τὰς συνεπείας καὶ ἐδήλωσε: «Ἐμεῖς θὰ κάνωμε τὶς ἀπεργίες, ἐὰν δὲν μᾶς βελτιώσουν τὶς αὐξήσεις». Ἔγινε καὶ μὲ τὴν δύναμιν ἐπέτυχε ἱκανοποιητικὰς διὰ τότε αὐξήσεις.

Τέτοια δύναμιν ὡς μεμονωμένο σωματεῖο δὲν τὴν εἴχαμε διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ δικοῦ μας θέματος. Τοὐναντίον πικρὰ ἦτο ἡ πεῖρα ἀπὸ τὴν εὐρεῖαν χρῆσιν τοῦ Νόμου ἀπὸ τὸν Ἐργοδότην, διότι αὐτὸν συνέφερε.

Ἀναφέρεται τέλος ὁ κ. Μαυρουλίδης εἰς τὸ ἐρώτημα (τοῦ κ. Κατωπόδη) περὶ χειρισμοῦ τοῦ θέματος τῶν πολεμιστῶν (Ν.Δ. 4547)66) ἀπὸ τὸν Σύλλογον καίτοι ἐδηλώθη ὅτι τὸ χειρίζεται ἡ Ὁμοσπονδία. Διευκρινίζει ὅτι ἡ ἔννοια αὐτὴ δὲν εἶναι ἀληθής. Ἡ Ὁμοσπονδία χειρίζεται τὸ θέμα εὐρύτερον λόγῳ τῆς διαφόρου κατὰ Τράπεζαν τάσεως ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου. Ὁ Σύλλογος τὸ χειρίζεται ἀναλόγως τῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐφαρμογῆς, ἥτις καίτοι μὴ ἀνταποκρινομένη εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου, κάμνει ὀλιγώτερον περιοριστικὴν ἢ αἱ ἄλλαι Τράπεζαι ἐφαρμογήν. Δηλοῖ περαιτέρω, ὅτι βάσει γνωματεύσεων ὡς καὶ Ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας οἱ 4 Σύλλογοι τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης ἐνεργοῦν ἀπὸ κοινοῦ διὰ τὴν ὀρθὴν καὶ εὐρεῖαν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου καὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς διετοῦς προωθήσεως καὶ εἰς τοὺς πρὸ τῆς 10.8.48 ὑπηρετοῦντας εἰς τὴν Τράπεζαν πολεμιστάς.

Τέλος, λόγῳ τοῦ προκεχωρημένου τῆς ὥρας καὶ τῆς καταπονήσεως τῆς Συνελεύσεως, παραιτεῖται ἀπαντήσεών τινων πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Παπαϊωάννου.

(Χειροκροτήματα)

κ. Πρόεδρος: Κύριοι Συνάδελφοι. Πρὶν κλείση τὴν Συνέλευσιν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου, ζητεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς ἐκθέσεως πεπραγμένων διὰ τὸ ἔτος 1966 καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἀπολογισμοῦ.

(Χειροκροτήματα)

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐγκρίνει διὰ βοῆς τὴν Ἔκθεσιν Πεπραγμένων καὶ τὸν Οἰκονομικὸν Ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1966.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἀπερχομένου Δ. Σ. συναδ. Ε. Μῖχος κλείνει τὴν συζήτησιν

κ. Σ. Μῖχος: Κύριοι Συνάδελφοι. Ἐπὶ τῆς ἀσκηθείσης κριτικῆς τοῦ ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκλεκτοὶ συνάδελφοι ἀπήντησαν σὲ ὅλα τὰ σημεῖα κι' ἐγὼ δὲν ἔχω παρὰ σὲ ἕνα μέρος νὰ ἀπαντήσω στὸν κ. Παπαϊωάννου, ὁ ὁποῖος εἶπε, νομίζω ὅτι βραχυκυκλώνονται οἱ Πρόεδροι, ὡς ὁ ἀείμνηστος Καραπᾶνος καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ὑποφαινόμενος.

Ὅταν ὑπάρχη συνεργασία καὶ συνεννόησις, κ. Παπαϊωάννου, μὲ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἶναι βραχυκύκλωμα αὐτό; Νομίζω ὄχι. Τί δημοκρατικώτερον ἀπ' αὐτό, δηλ. νὰ συνεννοεῖται καὶ νὰ συνεργάζεται ἁρμονικὰ ὁ Πρόεδρος μὲ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ νὰ μὴ ὑπάρχουν Καπετανᾶτα;

(Χειροκροτήματα)

κ. Πρόεδρος: Σᾶς εὐχαριστῶ. Λύεται ἡ Συνέλευσις.

ΩΡΑ ΛΗΞΕΩΣ 23.30'

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΑΙΜΟΔΟΤΩΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΑΙΜΟΔΟΤΩΝ «Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ»
Κων)πόλεως 31 Χαραυγὴ
τηλ. 973-497
Ἀθῆναι τῇ 24-2-1967

Κύριε Διευθυντά,

Ἡ Ἕνωσίς μας εὑρίσκεται κοντὰ στὸ κρεββάτι τοῦ πόνου στὸ πλευρὸ τῶν κινδυνευόντων ἀσθενῶν ποὺ νοσηλεύονται εἰς τὰ Κρατικὰ Νοσοκομεῖα καὶ ζητεῖ δι' αὐτοὺς συμπάθειαν, στοργὴν καὶ ἀγάπην διὰ νὰ μὴ ἀναβάλλονται ἐλλείψει αἵματος αἱ ἐγχειρήσεις των καὶ καθυστερεῖ ἡ θεραπεία των.

Εἰς τὸ Ἱπποκράτειον Νοσοκομεῖον ἀναβάλλονται ἐπὶ πολὺ χρονικὸν διάστημα αἱ ἐγχειρήσεις τῶν ἀπόρων ἐξ ἐπαρχίας προερχομένων ἀσθενῶν ποὺ ἀνήκουν εἰς σπανίας ὁμάδας αἵματος, πρόκειται δὲ νὰ ὑποστοῦν ἐξωσωματικὴν ἐγχείρησιν τῆς καρδίας ἐὰν ἐξασφαλισθοῦν προηγουμένως αἱ ποσότητες αἵματος ποὺ ἀπαιτοῦνται.

Οἱ ἀσθενεῖς εἶναι οἱ κάτωθι: Κοταρδίου Σόνια, ἐκ Καπνοχωρίου Μακεδονίας, ὁμὰς Α — ἀρνητικόν. Γρηγορίου Σταματία, ἐκ Σύρου, ὁμὰς αἵματος Β — ἀρνητικόν, Χατζησόγλου Χριστίνα, ἐκ Τριπόλεως, ὁμὰς 0 4η θετικὸ καὶ Κωστολέτος Ἰωάννης, ἐκ Κερκύρας, ὁμὰς 0 4η ἀρνητικόν.

Θερμῶς παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας σας νὰ τοὺς βοηθήσουν νὰ χειρουργηθοῦν καὶ θεραπευθοῦν μὲ τὸ αἷμα των. Πιστεύομεν δὲ ὅτι θὰ τοὺς προτρέψετε εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ τῆς ἀγάπης τῶν ἀφανῶν ἡρώων ἐθελοντῶν αἱμοδοτῶν.

Μετὰ τιμῆς
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Δ. ΜΕΡΣΙΝΙΑΣ
Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
Γ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Διὰ τὸν ἔγκαιρον κατατοπισμὸν τῶν συναδέλφων τῶν ἐπαρχιῶν παραθέτομεν πίνακα τῶν Ὑποκ)των τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἐκλογικὰ Κέντρα ἔνθα θὰ διεξαχθοῦν αἱ ἀρχαιρεσίαι τῆς 2ας καὶ 3ης Ἀπριλίου 1967. Εἰς τὰ ἐν λόγῳ Κέντρα ψηφίζουν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12 τοῦ Καταστατικοῦ, τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου τὰ ὑπηρετοῦντα εἰς τὰ ἀντιστοίχως ἀναγραφόμενα Ὑποκαταστήματα.

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαρχιακῶν Ὑποκαταστημάτων ἐκείνων τὰ ὁποῖα ὡρίσθησαν ὡς ἐκλογικὰ Κέντρα, ὅπως, εὐθύς ὡς λάβουν ἐπιστολὴν τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς συγκεντρώσουν, τὸ ταχύτερον, πάντως ὄχι βραδύτερον τῶν δύο ἡμερῶν πρὸ τῶν διὰ τὰς ἀρχαιρεσίας ὁρισθεισῶν, τὰ μέλη τὰ ὑπηρετοῦντα εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Ὑποκ)τος καὶ προβοῦν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Τοπικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ θὰ διεξαγάγη τὰς ἀρχαιρεσίας.

Ἐφιστᾶται ἐπίσης ἡ προσοχὴ εἰς τὰς ἐκλεγησομένας τοπικὰς Ἐφορευτικὰς Ἐπιτροπάς, ὅπως λάβωσι πρόνοιαν διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς αὐτὰς δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρεσιῶν.

Μερίμνῃ τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς θέλει ἀποσταλῆ ἐγκαίρως εἰς τοὺς τοπικοὺς ἀντιπροσώπους τὸ ἀπαιτούμενον ἐκλογικὸν ὑλικόν, ἵνα παραδοθῇ εἰς τὴν ἐκλεγησομένην Τοπικὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπήν.

Τόσον τὰ ψηφοδέλτια, ὅσον καὶ οἱ φάκελλοι δέον νὰ εἶναι ἐσφραγισμένοι διὰ σφραγῖδος τοῦ Συλλόγου.

Ἡ ψηφοφορία θὰ διεξαχθῇ ὡς συνήθως καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. 4361)64. Μετὰ τὸ τέλος ταύτης, μερίμνῃ τῆς Τοπικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, θὰ ταχυδρομηθοῦν ἀμέσως καὶ ἐπὶ συστάσει πρὸς τὸν κ. ΙΩΑΝΝΗΝ ΜΑΚΡΗΝ, Πρόεδρον τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ΠΟΣΤ — ΡΕΣΤΑΝΤ ΑΘΗΝΑΣ, ἐντὸς μεγάλου φακέλλου ἐσφραγισμένου δι' ἱσπανικοῦ κηροῦ, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ περιέχωνται:

α) Τὸ πρακτικὸν τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφισάντων,

β) Τὸ ἓν ἀντίγραφον ἐκ τοῦ εἰς διπλοῦν ἀποσταλέντος ὑπὸ τῆς Κεντρ. Ἐφορ. Ἐπιτροπῆς ἀποσπάσματος τοῦ Μητρώου, μονογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ παρευρεθέντος δικαστικοῦ ἔναντι τοῦ ὀνόματος ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν ψηφισάντων, καὶ

γ) Οἱ φάκελλοι οἱ περιέχοντες τὰ ψηφοδέλτια ἐσφραγισμένοι καὶ μονογεγραμμένοι ὑπὸ τῆς Τοπ. Ἐπιτροπῆς.

Τὸ ἕτερον ἐκ τῶν δύο ἀντιγράφων τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ Μητρώου, ἐπίσης μονογεγραμμένον, ὡς ἀνωτέρω, ὑπὸ τοῦ κατὰ τόπους δικαστικοῦ, θὰ κατατεθῇ μερίμνῃ του τὴν ἐπομένην τῶν ἀρχαιρεσιῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Εἰρηνοδικεῖον τῆς περιοχῆς.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ι. ΜΑΚΡΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ
Κ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ
Α. ΚΟΥΤΣΟΚΑΛΗΣ
Α. ΚΛΕΙΔΗΣ
Ι. ΦΙΛΟΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συνελθὸν ἐκτάκτως ἅμα τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΕΛΜΗ πρώην Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀποφασίζει ὅπως:

1. **Παρακολουθήσῃ τὴν ἐκφορὰν αὐτοῦ**
2. **Καταθέσῃ στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ του**
3. **Ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Δ.Σ. εἰς τοὺς οἰκείους τοῦ ἐκλιπόντος**
4. **Δημοσιευθῇ τὸ παρὸν εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον**

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ